



# **unfoldingWord® Hebrew Bible**

**Jeremiah**

**Version 2.1.29**

[hbo]

# Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18Date:

2.1.29Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative[unfoldingword.org/uhb](https://unfoldingword.org/uhb)original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International[openscriptures/morphhb](https://openscriptures/morphhb).<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

# Table of Contents

5	Jeremiah
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
9	Chapter 10
9	Chapter 11
10	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
13	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
15	Chapter 24
15	Chapter 25
16	Chapter 26
16	Chapter 27
16	Chapter 28
17	Chapter 29
17	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
20	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
23	Chapter 42
24	Chapter 43
24	Chapter 44
25	Chapter 45
25	Chapter 46
25	Chapter 47

26	.....	Chapter 48
26	.....	Chapter 49
27	.....	Chapter 50
27	.....	Chapter 51
28	.....	Chapter 52
30	.....	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

# Jeremiah

## Chapter 1

<sup>1</sup> דברי ירמיהו בברוח קדשו מורה כהנים אשר בענויות הארץ בינו: <sup>2</sup> אשר היה דבריו אלה אליהם בימי יאשיהו בראם מלך יהודה בשלושה שנים למלכו: <sup>3</sup> יהי במו ויהוקים ברוחו מלך וזהה עדות עשתו שנה לצדקתו בריאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים בחשש החמשים: <sup>4</sup> יהי דבריו אליו לאמר: <sup>5</sup> ביטרם אצורך בטן יעתיר ביטרם תצא מרחם הקדשטי וביא לאיים נמתי: <sup>6</sup> אמר אלה אה אדני יהוה הנה לא יקעתי דבר פינער אנטיכי: <sup>7</sup> ואמר יהוה אלה אל כת אמר נער אנכי כי על כל אשר אשלח לך ואת כל אשר יצא לך: <sup>8</sup> אל תירא מפניהם כי אתה אנט לאצלאג ואמר יהוה אלה אל כת עלי פון ואל תחש ולחות ואביד ולחות לבנות ולנטוע: <sup>9</sup> יהי דבריו אלה אל כת אמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: <sup>10</sup> ואמר יהוה פון ראות כי שקד אני עליך לעשות: <sup>11</sup> יהי דבריו אלה | אל ישנית לאמר מה אתה ראה ואמר סור נסום ואל המקלות לבנות ולחות ואביד ולחות לבנות ולנטוע: <sup>12</sup> ואמר יהוה אל כת עלי פון כי הנג קרא לכל משפטם ממלכת צפונה נאמ' יהוה ובאו ונתנו אוש כסאו פטה | שערו ירושלם ועל כל חומתיה סבב ועל כל עלי יהוה: <sup>13</sup> יהי דבריו אלה | הנג קרא לכל משפטם אונט על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהם אחרים ושתחו למשיעם זדים: <sup>14</sup> יהי דבריו אלה אליהם את כל אשר אני מצא אל תהמת מפניהם פראותך לפניהם: <sup>15</sup> ואני הנה נטעך הום לעור מבצר ולעומד בחרל ולחמות נחשת על כל הארץ למלך יהודה לשירה כבניה ולעם הארץ: <sup>16</sup> ונלחמו אליך ולאינכלו לך כי אתה אנט נאמ' יהוה להוציאך:

## Chapter 2

<sup>1</sup> יהי דבריו אלה אליו לאמר: <sup>2</sup> לך וкорאת באזון ירושלם לאמר כי אמר יהוה זכרתי לר'חס גנוריך אהבת כלותיך לכתר אחר במקבר בארץ לא זורעה: <sup>3</sup> קדש ישראל להוה ראשית תבאותה כל'אכלי ואשמו רעה תבא אליהם נאמ' יהוה: <sup>4</sup> שמעו דבריו בית יעקב וכל משפחوت בית ישראל: <sup>5</sup> כי אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי'על כי רבקה מעלי וילך אחיה ההבל ויהבל: <sup>6</sup> ולא אמר אלה אה המעלה אונטו מארץ מצרים המוליך אתנו במקבר הארץ ושוחה בארכ' צעה וצלמות באזון לא עבר בה אוש ולא ישוב אדם שם: <sup>7</sup> ואבאי אתכם אל הארץ הכרמל לאכל פרעה וטוגה ותבאו ותטמאו את ארץ נחלתי שמתם לתועבה: <sup>8</sup> הכהנים לא אמרו אלה ותפשי התורה לא ידענו והרעים פשעו כי והגבאים נבאו בבעל ותחני לאיישלו הלא: <sup>9</sup> לכן עך אריב אתכם נאמ' יהוה ואתבנין בניכם אריב: <sup>10</sup> כי עברו אונט כתים וראו זקר שלחו ותתבוננו ממד וראו לנו היהת קאות: <sup>11</sup> ההייר גוי אליים וממה לא אליהם ועמ' המיר קבוע בלוא וועל: <sup>12</sup> עמו שמים על זאת ושברו חרבנו ממד נאמ' יהוה: <sup>13</sup> כי שמעם רעות עשה עמי עזבנו מוקור | מים חם לחצב להם באורת נשברים אשר אייכלו המים: <sup>14</sup> העבד ישראל אם יlid בית הוא מדוע היה לך: <sup>15</sup> עליו ישאג כפרים נתנו קולם ושייתו ארצן לשמה ערי נצחה מבל' שב: <sup>16</sup> גם-בנין ותחנס רעויך קזקן: <sup>17</sup> הלויאת תעשה להר עזבנה את יהוה אלהיך בעית מוליך בדרכך: <sup>18</sup> עטנה מה לך לזרר מצרים לשנות מני שחר וורה-ילך לזרר אשר לשנות פן בהר: <sup>19</sup> תיסרך רענך ושבותיך תזכךך ודיי וראי פירע ונבר עזבן את יהוה ולא פחדתי אליך נאמ' אהני יהוה צבאות: <sup>20</sup> כי מעוזם שברתי עלה נתקתי מוסרטיך ותאמרי לא עבד כי על כל גבעה גביה ותחת כל עץ רענן את צעה זונה: <sup>21</sup> ואנכי נטעיך שלך כליה זרע אמרת ואיך הפקת לי סורי הגופן בכריה: <sup>22</sup> כי אמת-תכובך בנתער ותרבילך בירת נכתם עזוב לפעני נאם אדני יהוה: <sup>23</sup> איך תאמרי לא נתמאתי אבוי הבעלים לא הלקתי ראי דרכך בזיא מה עשית בכרה קלה משרכת דרכיה: <sup>24</sup> פרה | למד מדבר בזעת נפשו שאפה רוח תאנתה מי ישיבנה כל מבקשיה לא יעלפו בחדרה ומצאונה: <sup>25</sup> מנענו רגלה מיחף וגורן מצמאה ותאמרי נושא לאו כי אהבתני זרים ואחריהם אלה: <sup>26</sup> בברשות גב'ך ימלא כן הבוש בת' ישראל המה מלכים שריהם וכוכניהם וככיאיהם: <sup>27</sup> אמרים לעז אבי אתה ולא בן את יולדתני כי פננו אליו עזף ולא פנים אבעת רעטם יאמרו אשר עשית לך יקומו אמרו שעתך כי מספר עיריך הי אליך יהודאה: <sup>28</sup> לאיה אלהון אשר עשית לך יקומו אמרו בעת דעתך כי מסחרת מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נראים כאריה משיחת: <sup>29</sup> הדור אטם ראי דבריה מה המקבר הייטי לישראל אם הארץ מאפליה מדוע אמרו עמי רגנו לוא נאנזא עוד אליך: <sup>30</sup> הקשח בתוליה עדזה כליה קשירה ועמי שכחוני נימים אין מספר: <sup>31</sup> מה-טיטיבי דרכך לבקש אהבה לה וכן גם אהבה רעלות למדתי את-דרכך: <sup>32</sup> גם בככיבור נמצאו גם נפשות אבויים נקדים לא-במחתרת מצאותם כי על כל אלה: <sup>33</sup> ותאמרי כי נקיי אך שב אפו מופיע הנני נשפט אויך עלי אמרך לא חטאתי: <sup>34</sup> מה-טיטיבי גם ממצרים תנבוש כשר-בשנת מאשו: <sup>35</sup> גם אמרך כי נקיי אך שב אפו תצאנו יידיך על ראה-שר כימאס יהוה במבטהיך ולא מצלמי להם:

## Chapter 3

<sup>1</sup> לאמרך הנה שליח אוש את־יאשתו והלכה מאותו והייתה לאיש־אחור היישוב אללה לעוד הלא חנוך תחנה הארץ היה ואות נזית רעם רבעם ושוב אל גאיםיה:<sup>2</sup> שאירועו על־שׁפּוֹם וראו איפּה לא שאלת על־דרכִים שבות לסת בערבי במדבר ותחנפי ארץ בזונתך וברעתך:<sup>3</sup> יומנו רבבים ומלקוש לוא היה ומוץ אשה זונה היה לך מאנת הכלם:<sup>4</sup> הלו מעטה קראתי לי אב אלוף נער אטה:<sup>5</sup> בונטו לעלם אמ־ישם לעצה הנגה ותעש הרעות ותוקל:<sup>6</sup> ויאמר והה אל במי אשיהו המלך הרלית אשר עשתה משבה ישראל הלכה היה על־כל־הארץ גביה ואל־תחת כל־עץ רענן ותוני שם:<sup>7</sup> ואמר אחריו עשותה את־כל־אללה אליו תשוב ולא־שבה ותראה בונזה אהותה והודה:<sup>8</sup> וארא כי על־כל־אלות אשר נאפה משבה ישראל שלחתי ואtan את־ספר כרימתה אליה ולא־אה בזגה אהותה והודה בכל־בָּהֶה כי אם־בָּשָׂךְ מקהל זונתך ותחנף את־הארץ ותנאך את־האבן ואת־העץ:<sup>10</sup> וגמ־בְּכַל־זאת לא־שבה אליו בזגה אהותה והודה בכל־בָּהֶה כי אם־בָּשָׂךְ נאמ־יהה:<sup>11</sup> ויאמר יהוה אל צדקה נפשה משבה ישראל מבגעה יהודה:<sup>12</sup> אך ורק אמרת את־הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאמ־יהה:<sup>13</sup> אך עז עזר כי בהינה אל־יר פשעת ותפרק את־דרכלך לוא־איפּל פָּנִים בכם כי חיסיד אני נאמ־יהה לא־אטו לעולם:<sup>14</sup> שבו בנים שובים נאמ־יהה כי אני בעליך בכם ולכך תחן אחד מער שבים לזרום תחת כל־עץ רענן נקולי לא־שמעתם נאמ־יהה:<sup>15</sup> גנמתי לכם רעים כלבי ורען אתכם דעה והשפּיל:<sup>16</sup> והיה כי מרבו פוריהם בארץ ביום הרים נאמ־יהה ממשפהה והבאתי אתכם ציון:<sup>17</sup> לא־עה על־לב ולא יכrichtו ולא פלקי ולא עשה עוד:<sup>18</sup> בעת היהא וקראו לירושלם כסא והוא נקעו אלה אמרו עוד ארונות ברית־יהה ולא־עה אל־הארץ אשר הנתקלתי את־אבותיכם:<sup>19</sup> ואנכי אמרתי איך אשתק בבניהם ואת־תלך הארץ חמה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אב־תקרא־אל ומאחורי לא תשבו:<sup>20</sup> אכן בזגהasha מרעה כן בגדתם בז בת־ישראל נאמ־יהה:<sup>21</sup> קול על־שׁפּוֹם ונשׁמע בכם תחננו בנו ישראל כי הוא את־דריכם שכך־הו את־יהה אלהים:<sup>22</sup> שבו בנים שובים ארפה משובטיכם הנהנו לך כי אתה והה אל־הינו:<sup>23</sup> אכן לשקר מבעות המון גרים אכן ביהה אלהינו תשועת־שׁוֹאֵל:<sup>24</sup> והבשׁת אכללה את־יגיע אבותינו מפעורינו את־יצאנם ואת־בקום אות־בניהם ואת־בניהם:<sup>25</sup> נשכבה בכתנתנו ותכסנו לסתנו כי להוה אלהינו חפאננו אונחנו מפעורינו ועד־הימים הזה ולא שמענו בזקיל היהא אלהינו:

## Chapter 4

<sup>1</sup> אמ־תשוב ישראלי | נאמ־יהה אליו תשוב ואם־טסир שקוֹצֵר מפּנִי ולא תנוד:<sup>2</sup> ונשבעת־תִּיהְיָה באהמת במשפט ובצדקה והתברכו בז גוים ובז תהלהס<sup>3</sup> פִּיכְכָּה | אמר יהזה לאיש יהודה לירושלם ניר לים ניר ואל־תיזרעו אל־קוץם:<sup>4</sup> הימלו ליהזה וקסרו ערלות לבבלם איש יהודה ושב־ירושלם פרטצא לאש חמות ובירעה און מקבה מפּנִי רע מעיליכם:<sup>5</sup> הגידו ביהודה בירושלם השמשו ואמתו ותקעו שופר בארכ קרא מלוא אמ־רו האספּו וגבואה אל־ערי המבצָה:<sup>6</sup> שאוננס צונגה העוזו אל־תעמדו כי רעה אנכי מבא מצפּו ושב־גדול:<sup>7</sup> עליה אריה־קסבּו ומיחיות גוים נסע יצא ממקומו לשום ארץ לשמה עלה תצינה מאין ישב:<sup>8</sup> על־זאת חגרו שיקים ספּדו והיילו כי לא־שב ברון אריה־יהה ממנו:<sup>9</sup> והיה ביום־האה נאמ־יהה אבד לביהםר ובבָּהֶר השרים נשמו הכהנים ובנאים ותמה:<sup>10</sup> ואמר יהה אדי והה אוכן־השא השאות לעם הזה וירושלם לאמר שלום היהה לך וונעה חרב עד־הנפש:<sup>11</sup> בעת היהא יאמר לעם־זה וירושלם רום צח שפּים במדבר דרך בתהמי לא לזרות ולא להבר:<sup>12</sup> רום מלא מלאה יבוא לעתה גמ־אינו אדבר משפטים אוטם:<sup>13</sup> הנה | עננים עליה וכוספה מרכבתינו קול גנשימים סופּיו איזו לנו כי שקדנו:<sup>14</sup> בבט שרעיה לבן־ירושלים ליבען תישע עד־הנוי תלון בקרבך מחשנות אונן:<sup>15</sup> כי קול מאייד מזון ומשמעו און מהר אפרים:<sup>16</sup> הזכירנו לאון הנה המשמעו על־ירושלם נצרם באים הארץ המפרק ויתמן על־עדי יהודה קולם:<sup>17</sup> שומרו שלי היע עליה מסבב פיאוטי מרתמה נאמ־יהה:<sup>18</sup> דרכך ומעלך עשו אלה לך־זאת רעתר כי מר כי נגע עד־לבך:<sup>19</sup> מען | אחולה קירות לב המה־ל לעב לא אקראי כי קול שופר־שמעה נפשי תרעת מלחה:<sup>20</sup> שבר על־שבר־בקרא כי שדה כל־הארץ פתאם שדדו אלהי בצע וירעת:<sup>21</sup> עד־הנוי אראה־ינס אשמעה קול שופר:<sup>22</sup> כי | אויל עמו אוית לא ילו בנים סקלים הרים ולא נבונם הרים חכמים הרים להקל ולהיטיב לא־ידעו:<sup>23</sup> ראי־ת־הארץ והנחתהו ובהו ואל־המשמע ואון אורות:<sup>24</sup> ראי־ת־ההלים והה עלה רעשין וכל־הגבשות התקלקלו:<sup>25</sup> ראי־ת־הנה און האדים וכל־עוז השם־קדים:<sup>26</sup> ראי־ת־הנה הכרמל המדקבר וככל־ערן נתצע מפּנִי יהה מפּנִי ברון אופּס:<sup>27</sup> כי־כח אמר יהה שסמה תחיה כל־הארץ וכל־הלה לא־אעשה:<sup>28</sup> על־זאת תאבל הארץ וקדרו השמים ממעל על־ידי־ברתי יומתי ולא נחמתו ולא־שב ממענה:<sup>29</sup> מזון פרש ורמה קשחת ברכות־כל־העיר בא בעלים ובכפים על כל־העיר עזבה ואיר־שב בזון אוש:<sup>30</sup> ואתי שדור מה־התעש שער־כיתלבוש שער־כיתמעדי עד־זקב כיתקער בפור עיר לשווא תטיפות מסוייך עגבים ופָשָׂר יבקשו:<sup>31</sup> כי קול בחוליה שמעתי צרה כמבקילה קול בתזין התיפות תפיש כפיה או־ינא ל כי־עופה נפשי להרים:

## Chapter 5

<sup>1</sup> שוטטו בחוצות ירושלים ורחלם וראויה ודקנו ברכות־ליה אמ־תמצאו איש אמ־יש עשה משפט מבקש אמונה וascal לה:<sup>2</sup> ואם חיה־יהה אמרו לנו לשקר ושבעו:<sup>3</sup> היהה עיניך הלו לא־אמונה הכתה אתם ולא־תלו כל־תם פָּנִים קחת מטור חזק פָּנִים משלע מאננו לשוב:<sup>4</sup> ואני

ereemiah

אמורתי קריידלים הם ננאלו כי לא ידעו דרך אליהם מושפט אליהם:<sup>5</sup> אַלְכָהִילִי אֶלְהָגָדִילִים וְאַדְבָּרָה אֲוֹתָם כִּי הַמָּה יַדַּע דָּרָךְ וְהַזָּה מִשְׁפָט  
אליהם אחר המה ייחזו שבראו על נתקו מוסרת: <sup>6</sup> עַל-כֵן הַכִּם אֲרֹה מִשְׁרָאֵב עֲרֻבָּתִשׁוּדָם נְמֶר שְׁקָדָעֵל עֲרִיוּהָם כָּל-הַיּוֹצָא מִתְּרָף כִּי  
רבו פשעים עצמן משבותיהם: <sup>7</sup> אַז לְאַתְּ אַסְלָוְתָּלָר בְּנֵר עַזְבָּנוּ וְשַׁבְּנָנוּ בְּלָא אֲלָהִים אֲשֶׁר-עָנוּ אֶתְּמָנָפָה וּבֵית זָוָה וְתַגְּדוֹ: <sup>8</sup> סְסִים מִזְנִים  
משכים הֵן אַישׁ אַלְאָשָׁת רָעָה וְצָהָלָו: <sup>9</sup> הַעַלְלָאָה לְאַיְאָפָקָד נְאַמְּרָה וְאַמְּבָנָי אַשְּׁר-כָּהּ לְאַתְּ תַּתְנִיקָם נְפָשִׁים: <sup>10</sup> עַלְוָו בְּשַׂרְוֹתָהּ שְׁחַתָּו וְכֵלָה  
אל-תַּעֲשֵׂה הַסִּירָו נְטִישָׂתָה כִּי לֹא לְהִנֵּה הַמָּה: <sup>11</sup> כִּי בְּגָדוּ בְּבֵית יִשְׂרָאֵל אֶבֶית וְהַזָּה נְאַמְּרָה: <sup>12</sup> כְּחַשְׁוֹ בְּהַזָּה וְאַמְּרוּ לְאַיהֲוָ  
וְלְאַתְּבָאָעַלְנוּ רָעָה וְחַרְבָּה וְרָעָב לֹא נָרָא: <sup>13</sup> וְהַנְּבָאִים הֵן לְרָויִים וְהַדְּבָרִר אֲוֹן בָּהָם כִּי עֲשָׂה לְהָם: <sup>14</sup> לְכַן כְּהַאֲמָר וְהַזָּה צְבָאות עַן  
דְּבָרָכָם אֲתִיהָדָר קָהָה הַנְּגָן נְתַנְּךָ דְּבָרָיו בְּפַרְאַלְאָשׁ וְהַעַם הַזָּה עִצִּים וְאֲכָלָם: <sup>15</sup> הַנְּגָן מְבָיאָעַלְלָם גַּוִּי מִפְּרָחָק בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאַמְּרָה גַּן | אִתְּנָן  
הָזָה גַּוִּי מְעוּלָם הָזָה גַּוִּי לְאַתְּתָעַל שְׁנָנוּ וְלֹא תִשְׁמַע מִזְדָּבָר: <sup>16</sup> אֲשָׁפְתָּו כְּקָרְבָּר פְּתָום קְלָם גְּבוּרִים: <sup>17</sup> וְאַכְלָן קְזִירָה וְלְחַמְרָה וְאַכְלָן בְּנָנוֹתָר  
וְאַכְלָן צָנָרְבָּקְרוּאָן יַאֲכָל גְּפָנָן וְאַנְגָּתָרָבָר וְרַשְׁשָׁעָרְמָבָרְכָרָן אֲשֶׁר אָתָה בְּסַטְחָם הַקְּרָבָה  
כָּלָה: <sup>18</sup> כִּי הָזָה תִּתְּמָרוּ תִּתְּחַת מָה עָשָׂה וְהַזָּה אַלְהִינוּ לְנוּ אַתִּיכְלָאָלה אַמְּרָתָאָלהָם כִּאַשְׁר עַזְבָּתָם אָוֹתִי וְתַעֲבָדָן אַלְהִי נְכַרְבָּרָאַצְלָם כָּן  
תַּעֲבָדָן וּלְרָם בָּאָרֶץ לְאַלְמָם: <sup>20</sup> הַגְּדוּ זָאת בְּבִיטָה יְעַקְבָּה וְהַשְׁמַעְנָה בְּהַזָּה לְאַמְרָה: <sup>21</sup> שְׁמַעְדוּנָא זָאת עַם סְכָל וְאַוְן לְבָעָנִים לְהָם וְלֹא יְרָא  
אַזְנָם לְהָם וְלֹא שְׁקָעָנוּ: <sup>22</sup> הַאֲוֹתוֹ לְאַתְּרָאוּ נְאַמְּרָה אָם מְפָנֵי לְאַתְּהָלוּ אַשְׁר-שְׁמָתִי חֹלְבָבָל לִים חַקְעָלִים וְלֹא יְבָרָהָוּ וְיַתְּגַעַשׂ וְלֹא יְכָלָ  
וְהַגְּנוּ גַּלְוִי וְלֹא יְבָרָהָוּ: <sup>23</sup> וְלֹעַם הַזָּה לְבָבָו מִזְרָחָו סְרוּ וְלֹיכָה: <sup>24</sup> וְאַיְאָמָרָו בְּלַבְבָּם נִירָא בָּא אַתְּהָזָה אַלְהִינוּ הַנְּגָן גַּשְׁשׁ וְוִרְהָ וְמִלְקוּשׁ  
בְּעַתְּנוּ שְׁבָעָתָה חֲקָנָת קְצִירָה וְלֹא שְׁמַרְלָמָן: <sup>25</sup> עַזְונְתָיכָם הַטוֹּאָלָה וְחַטְאָוְתָיכָם מִנְעָן הַטּוֹב מִקְמָם: <sup>26</sup> כִּי-בְּנְמָצָאָו בְּעַמִּי וְשָׁעָם יְשָׁוֹרָכְשָׁקָן וְקִשְׁעָם הַצְּבָבוּ  
מִשְׁחִית אַנְשָׁים וְלֹכְדָן: <sup>27</sup> כְּלָלוּבָמְלָא שָׁעָרָן בְּתִיכָם מְלָאִים מְרָמָה עַלְכָן גְּדוֹלָו יְעַשְׂרָוּ: <sup>28</sup> שְׁמָנוּ עַשְׂתָּו גַּם עַבְרָוּ דְּבָרִירָעָדָן לְאַדְנָנוּ דָּן יְתּוּם  
יְלִיחָוּ וְמִשְׁפָט אַבְזָוִים לְאַשְׁפָטָו: <sup>29</sup> הַעַלְלָאָה לְאַיְאָפָקָד נְאַמְּרָה אָם בְּנָי אַשְׁר-כָּהּ לְאַתְּתָנִיקָם נְפָשִׁים: <sup>30</sup> שְׁמָה וְשַׁעֲרוֹה גַּהְיָה בָּאָרֶץ:  
<sup>3</sup> הנְּרָאִים וּבְאַזְרָשָׁבָר וּבְכָבְרִים יְרָכוּ עַל-הַהָּבָדָעָה וְעַמִּי אַבְרָהָם כְּנַחֲבַתְשָׁעָל אַחֲרִתָּה

Chapter 6

העוזו | בין בנימין מקרוב ירושלים ובתקוע' תקענו שופר ועל-בית הקרים שאו משאת כי רעה נשקהפה מצפון ושרבר גדויל<sup>2</sup>: ה' הפונה והמעננה דימת' בתיצ'ון<sup>3</sup> אלה יבואו רעם וסדריהם תקענו עלייה אהלים סביר' עלייה מלחה קומו ונעלמה בחרם אוי לנו כי-פנה הנום כי נטנו צללי ערבות<sup>5</sup> קוימו ונעלמה בלילה ובשחיטה ארמנוניה: קויד'ו אויש את-יך<sup>4</sup> כי אמר' היה צבאות כרטמי עזה ושפכו על-ירושלם סללה קיא העיר הפוך כליה עשה בקרבהה<sup>7</sup> כהעיר בור מיניה כן מקורה רעתה חמס וצד' ישמע בה עלי-פנוי תמיד חלי ומכה:<sup>8</sup> ה'יסר' ירושלם פרתקע נפשי מפרק פרראשין שרממה ארץ לוא נשבה: כה אמר' היה צבאות עוזל' יועללו כבון שאורית ושראאל השב' קד' כבוצר עיל-ססלות: עלי-מו' אדבירה ואעדיה ישמעו הנה ערלה אזום ולא יקלו להקשיב הנה דבריהוה תיה להם לחרפה לא לחצובו:<sup>11</sup> את' חמות' היהה | מלאת-י  
בלאיתי היל שפרק עלי-זול' בחוץ ועל סוד בחווים וחוז'ו פיגמי' איש עם-אשה ולכדו זקן עם-מלך אימים:<sup>12</sup> נבסבו בתיהם לאחרים שhort ונשים וחוז'ו כי-אטיה את-יך עלי-שב הארץ נאמ' היהו:<sup>13</sup> כי מקטבם ועד-אדולם כלו בוצע בעז ומגבאי' ועד-כלהן כלו עשה שקר:<sup>14</sup> וירפאו את-שרבר עמי עלי-בקלה לאמר שלום | שלו'ם איזן שלום: ה'בשו כי-תועבה עשו גם-בוש לא-יבושו גם-יכלים לא זלו'ו לן' לפלו' בוגדים בעת-פיקדיהם וכשלו אמר' היהה:<sup>16</sup> כי אמר' היהה עמדו על-דריכם וראו' ושאלו | לבתבות עולם איזה דרך הטוב ולכובה מעצאו מרגוע' לנפשם ויאחמו לא גלה:<sup>17</sup> ובקמתי עלי-כם צפים הקשיבו לך' שופר ואמרו' לא נקשיב:<sup>18</sup> لكن' שמעו הגוים וצע' עדה את-אישר'ם:<sup>19</sup> שמע' הארץ הנה אנכי מביא רעה אל-העם הזה פרי מוחשבותם כי עלי-דברי לא הקשיבו לשוב ואקנה הטוב מארך מרחק על-ותיכם לא לרצון זובחים לא-ערבוليس<sup>21</sup> וכן אמר' היהה נטע נטע אל-העם הזה מיכלים וכשלו'ם אבות ובנים יחו'ו שוכן ורען יאבדו:<sup>22</sup> כי אמר' היהה עם בא מאץ צפונ' וגדי גדויל עז'ור מינקתי' איך:<sup>23</sup> קשת וכד'ון ית'זוק' אכזרי הוא ולא יר'מו' קולם' כב' יהמה וועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש מלחה עלי' בתיצ'ון:<sup>24</sup> שמענו את-שםען רפו' ידינו' צרה החזקה לנו'ן חיל פוזלה:<sup>25</sup> אל-תצא השדה ובזר אל-תמלci כי חרב לאב מגור מסביב:<sup>26</sup> בת-עמ' חגי'ישך' והתפלשי' באפר אבל' ניח' עשי' לך מספק תמרורים כי פתאם יבא הש'יך' עלי-נו': בחון נתיר בעמי מבצר ותדע' ובchner את-דריכם:<sup>28</sup> כלם' סני' סורדים היל' רכ'יל' נחשת' וברחל כלם' משיח'ים הפה:<sup>29</sup> נחר' מפח מאשם גפרת לשוא' צרף צרוי' ורעים לא נתה'<sup>30</sup> כסף נמאס קראו' להם פירמאס' יהוה בהם':

Chapter 7

<sup>1</sup> הדבר אשר היה אליהם מאת יהו לאמר: <sup>2</sup> עמוד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמען דבריו כל יהודת הארץ <sup>3</sup> כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל דבריכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומם הנה: שערם האלה להשתנות ליהוה: <sup>4</sup> אל תבטחו לנו אל דברך השקר לומר לך יהוה היל יהוה היל והמה: <sup>5</sup> כי אם היטר מטיליכם ואת זרכיכם ואיתם עליכם אמצעו געשו משפט בין איש ובין רעה: <sup>6</sup> ניר יתום ואלמנה לא תעשקו זעם נקי אל תשפכו במקומם הנה ואחריו אלהים אחרים לא תלכו לעז לכם: <sup>7</sup> ושכנתינו אתכם במקומם הנה באرض אשר נתתי לאבותיכם למן עוזם ועד עולם: <sup>8</sup> הנה אתם בטחיכם לכם על דברך השקר לבתני הועיל: <sup>9</sup> הגנוב ראת נורא והשבע לשקר והבר לבעל והלך אחריו אלהים אשר לא ידעתם: <sup>10</sup> ובאמת ועמדת לפניו בבית הזה אשר באר羞 עליי

ואמרתם נצלנו למען עשות את כל-התשובות האלה:<sup>11</sup> המערת פרצום היה הבית הזה אשר נקרע-שmini עלי'ו בעיניכם גם אנכי הנה ראיית גאנזיזה: <sup>12</sup> כי לכוֹן אֶל-מִקְומֵי אֲשֶׁר בָּשַׁילָׁן שְׂכַנְתִּי שְׁמִי שֵׁם בַּרְאָשׁוֹנָה וּרְאוֹ אֶת אַשְׁר-עָשָׂתִי לוֹ מִפְנִי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל:<sup>13</sup> עתה יען עשותכם את כל-המעשים האלה נאמני-יהוָה ואדבָר אליכם השם ז'ובר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם:<sup>14</sup> עישתי לפות | אשר נקרע-שmini עלי'ו אשר אתם בטחיהם בו ומלkom אשר-נתתי לכם ואבאותכם כאשר עשיתו לשלו:<sup>15</sup> והשלכתני אתכם מעל פנִי כאשר השלכתני את כל-אחיםכם את כל-זרע אפרים:<sup>16</sup> ואתָה אֶל-תִּתְפְּלִל | بعد-העם הזה ואל-תשא בעדם רגנה ותפליה ואל-תפצעני כי-יאונני שמע אתה:<sup>17</sup> האניך ראה מה ומה עשים בערי יהודיה ובחוות ירושלים:<sup>18</sup> הבנים מלקטים עצים והאבות מבקרים את-הארש והבשים לשוט בזק לעשות כנום למלכת השמים והperf וסכך לאלהים אחרים למען הкусנו:<sup>19</sup> האותם הם מקטעים נאמני-יהוָה הלאם לטעם בשית פְּרִיהָם:<sup>20</sup> כן כה אמר | אָדָנִי יהוָה הנגה אפי וחותמי תפקת אל-המקום הזה על-האדם ועל-הבהמה ועל-יעץ השדה ועל-פרי הארץ בצערה ולא תכהה:<sup>21</sup> כה אמר והוא צבאות אלהי ישראל על-זבחיהם ספו על-זבחיהם ואכלו בשאר:<sup>22</sup> ל' לא-זברתי את-אבותיכם ולא ציווים בזם הוציאו אותם מארצץ מצרים על-דבורי עוזה זבח:<sup>23</sup> כי אם-אתה-הדבר הזה צויתו אותם לאומר-שמעו בקולי והייתי לכם לאליהם ואתם תהיו לעם והלכטם בכל-הדרך אשר-אצזה אתכם למען ייטב لكم:<sup>24</sup> ולא שמעו ולא-הARTHו את-Ձנים וילכו במעצות בשראות לבם הרע ויינו לאחר ולא לפנים: <sup>25</sup> למלךיים אשר צאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלחו אליכם את-כל-שבדי הגבאים ים השם ושלם: <sup>26</sup> ולא שמעו אליו ולא חטו את-Ձנים ויקשו את-עירם הרעו מאבותם:<sup>27</sup> ובברת אליהם את-כל-הדברים האלה ולא שמעו אליך וקוראת אליהם ולא יענוכה:<sup>28</sup> אמרת אליהם זה הגו' אשר לוא-שמעו בקול יהוה אלהוי ולא ללקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתת מפייהם:<sup>29</sup> גען נזיר והשליכי ושאי על-שפטים קינה כי מסס והוא יופש את-דדור עברתו:<sup>30</sup> כי-יעשו בני-יהודה הארץ בעין נאומי-יהה שם שקו-היהם בבירות אשר-נקרע-שmini עלי'ו לטמאו:<sup>31</sup> כי-בען בתפות התפת אשר ברגעם לשרף את-בנייהם ואת-בניהם באש אשר לא צויתו ולא עלתה על-לבבם:<sup>32</sup> כן הנה-הימים באים נאמני-יהה ולא-יאמר עוד התפת וגיא ברהנום כי אמגיא ההרגה וקברו בתפת מאין מקום:<sup>33</sup> והזמה נבלת העם הזה למאכל לעזף המשים ולבתמת הארץ אין פחדך:<sup>34</sup> והשבתי | מען יהודיה ובחאות ירושלים קול שושן וקול שמלחה קול חתן וקול כליה כי לחרבה תהה הארץ:

Chapter 8

בעת ההייא נאמניהם ויציאו אֶת-עִצָּמוֹת מִלְכַּיְהֹזָה ואֶת-עִצָּמוֹת שָׁרֵן ואֶת-עִצָּמוֹת הַכְּנָעָנים ואֶת עִצָּמוֹת יְוּשָׁבִירְוּשָׁלָם מִקְבָּרָהֶם:<sup>2</sup> ושׁטחום לְשֻׁמֶּשׁ וְלִירָחַ וְלִלְלָ | צְבָא הַשְׁמָמָם אֲשֶׁר אַהֲבָם וְאֲשֶׁר עֲבָדָם אֲשֶׁר הַלְּכוּ אַחֲרֵיכֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשָׁם וְאֲשֶׁר  
הַשְׁתַּחוּ לְהַם לֹא יָסַפְוּ | וְאַיְבָרוּ לְזַעַן עַל-פְּנֵי הַאֲדֻמָּה וְהַיּוֹ: <sup>3</sup> נִבְנָתָר מִתְּזִמְבָּר לְכָל הַשָּׂאָרִת הַנְּשָׁאָרִים מִרְחַמְּפָתָחָה הַרְעָה הַזָּאת  
בְּכָל-הַמִּקְמוֹת הַנְּשָׁאָרִים אֲשֶׁר הַדְּחַתָּם שֶׁבְּאָם וְהַזָּהָא אֲבָאָתָס:<sup>4</sup> אִם-רְתָא אַלְיָהָם כִּי אָמָר יְהֹהָ הַפְּלוֹ | וְאַיְכָנוּ אִם-יְשָׁבוּ וְאַיְלָשׁוּ: <sup>5</sup> מִזְהָעָ  
שׁוּבָהָה הַעַם הַזָּהָא יְרָשָׁלָם מִשְׁבָּה נִצְחָת הַחֹזֶקְוּ בְּמִרְמִיתָמָן לְשָׁבוֹ: <sup>6</sup> הַקְּשַׁבְתִּי וְאַשְׁמַעַל לְאַיְכָן יְדַבְּרוּ אֵין אָוֹשֵׁחַ נִחְמָם עַל-גַּעַתָּו לְאָמָר מָה  
עֲשִׂיתִי כֵּלָה שֶׁבְּמִרְמּוֹתָם כְּסָס שָׁוטָף בְּמִלְחָקָה: <sup>7</sup> גַּם-קְסִידָה בְּשָׁמְוּסִים דְּעָהָמְזַעַנָּה וְתָרָ וְסָסָר שְׁמָרוּ אֶת-עִתָּתָבָא נָעָמָי לְאָדוֹן  
מִשְׁפָּטָהָה:<sup>8</sup> אַיְכָה תָּאִמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחָנוּ וְתוֹרַת יְהֹהָ אֲתָנוּ אַכְּנָה לְשָׁקָר עַשָּׂה עַט שָׁקָר סְפָרִים:<sup>9</sup> הַבְּשָׂוֹ חֲכָמִים חַתָּו וְלִכְדָּו הַגָּהָ  
בְּדַבְּרֵיהָהָה מְאֹסָו וְחַכְמָתִידָהָה לְהַם:<sup>10</sup> לְכָן אַתָּן אַתְּנָשָׁקָם לְאַחֲרָם שְׁדוֹתֵיכֶם לְיְרָשָׁים כִּי מִקְטָן וְעַד-גָּדוֹל כָּלָה בָּצָע גַּעַמְבָּא וְעַד-כָּהָן  
כֵּלָה עַשָּׂה שָׁקר:<sup>11</sup> וַיְרָא אֶת-שָׁבָר בְּתַעַמְעַלְבָּקָלה לְאָמָר שָׁלוֹם | שָׁלוֹם וְאַוְן שָׁלוֹם:<sup>12</sup> הַבָּשָׂו כַּי תְּועַבָּה עַשְׂוֹ גַּמְבָּשׂ לְאַיְבָּשׂ וְהַלְּמָלָם לֹא  
יַּעֲשָׂו לְכָן וְפָלוּ בְּגַנְפָּלִים בְּעַת פְּקַדְתָּם וְצָלָו אָמָר יְהֹהָ אֵין עֲנָבָרִים בְּגַפְןָו וְאָוָן תָּאנָס בְּתָאָנָה וְהַעֲלָה גַּבְלָו אַתָּן לְהַם  
עִבְרָם:<sup>13</sup> עַל-מָה אֲנָחָנוּ וְשָׁבָטָם הָאָסְפוּ וְנַבְּאוּ אַלְעָרִי הַמְבָצָר וְנַדְמָה-שָׁם כִּי-יְהֹהָ אַלְהָנוּ הַדְמָנוּ וְשָׁקָנוּ מִירָאָשׁ כִּי חַטָּאָנוּ לְהַהָּה:<sup>14</sup> קָנוּ  
לְשָׁלוֹם וְאָוָן טָבָל לְעַת מְרָפָה וְהַבָּה בְּעַתָּה:<sup>15</sup> מִזְנָן נִשְׁמָעַ בְּחַרְתָּסָו מִקְולָמְצָהָו אַבְרָוּ רַעַשָּׂה כְּלַהָאָרֶץ וְבָאָוּ וְאַכְלָוּ אַרְץ וְנִלְאָהָ עִיר  
וְשָׁבִי בָּהָס:<sup>16</sup> כִּי הַנְּנוּ מִשְׁלָחָ בְּכָמָן נִחְשָׁוּסָוּ צְפָעָנוּיִם אֲשֶׁר אַיְרָלָהָם לְחַמָּשׁ וְנִשְׁאָן אַתָּכָם נָאָמָרְהָה:<sup>17</sup> מִבְלִילָיִתָּעַלְיָ וְיַעֲלָ לְפִי דְּיוֹ: <sup>18</sup> הַגְּהָה-קָוֶל  
שְׁוֹעַת בְּתַעַמְעַלְבָּקָה אַרְצָמְרָחָקִים הַיְהָוָה אֵין בָּצָ�ו אִם-מֶלֶכהָ אֵין בָּהָ מְדוֹעָ הַכְּעָסָנוּ בְּפִסְלָיָהָם בְּבָהָלִי נְבָרָ: <sup>19</sup> עַבְרָ קָצִיר כָּלָה קוֹץ וְאֲנָחָנוּ לֹא  
שָׁעָנוּ:<sup>20</sup> עַל-שָׁבָר בְּתַעַמְעַלְבָּקָה שְׁמָה הַחְקָקָה:<sup>21</sup> הַצְּרִיר אָוָן בְּגַלְעָד אִם-רְפָאָא אָוָן שָׁם כִּי מִזְהָעָ לא עַלְתָּה אַרְכָּת בְּתַעַמְעַלְיָ

## Chapter 9

(8:23) מיזיתון ראנשי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה יום ולילה את חלי בת-עמי: 9

<sup>(1)</sup> מיזיתני במדבר מולן' אורהים ואזבה את עמי ואלה מתאם כי כלם מנאים עצרת בגדים:<sup>(2)</sup> יידרכו את לשונם קשותם שקר ולא לאמונה גבורו בארץ כי מרעה אל-דרעה | יצאו ואוות לא-ידעו נאם יהוה:<sup>(3)</sup> אויש מרעהו השמרו ועל-כל-לאח אל-תבטחו כי כל-אח עזקב יעקב וכילרע ריכיל יהלן:<sup>(4)</sup> ואיש ברעהו והתלו ואמת לא ודברו למדנו לשונם דבר-שקר הענה נלאו:<sup>(5)</sup> שבתק בטור מרמה במרמה מאנו דעתאות נאם יהוה:<sup>(6)</sup> لكن כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם נחותים כי-אור עשה מפני בת עמי:<sup>(7)</sup> חץ שוחט לשונם מרקמה דבר בפוי שלום אתי-רעעו ידבר ובקרו יושם ארבע:<sup>(8)</sup> העל אלה לא-אפק-דם נאם יהוה אם בגין אשר-כה לא תתנקם נפשי:<sup>(9)</sup> על-הרים אשה בכיו וניה ועל-נאות מדבר קיינה כי נצחו מבלאייש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השומן ועד-בהמה נדדו הכלכ:<sup>(10)</sup>

ונתני את ירושלים לѓלים מעון תנאים ואת עיר יהוקה אתון שטחה מבלי ישוב: ס' 12 (11) מיהיאש החכם? אין אתה ואשר דבר פיהוה אליו? וגדה עלמה אבבה הארץ נצחה כמבדר מבלי עבר: ס' 13 (12) ואמר יהוה על-זבם אתי-זורתי אשר נתתי לפניהם ולא-שנשע בקהל לאל-תכלכה: ס' 14 (13) וילכו אחרי שרocketם לבם ואחרי הבעלם אשר למדום אבויום: ס' 15 (14) لكن כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאיכים אות-העם הזה לענה והשקייתם מיראש: ס' 15 (15) והפוצטים בגום אשר לא ידעו היפה ואבותם ושלוחתם אתי-הרב עד כלותיו אותם: פ' 16 (16) כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקונות התבונה ואל-התקמות שלחו ותבונה: ס' 17 (17) ומלהרנה ותשנה עלינו בהי ותדרנה עינינו דמעה ועפעפניו זלדים: ס' 18 (18) כי קול נתן נשמע מצין אויר שנדנו בשנו מאי' עיננו ארץ כי השיליכ משוכנותינו: ס' 19 (19) כי שמענה נשים דבריהוה ותקח אונכם דבר-פי ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רועתה קינה: ס' 20 (20) כי עליה מות'

## Chapter 10

שמעו את הדבר אשר דבר והוא עליים בית ישראל:<sup>2</sup> כה | אמר יהוה אל-דרך הגויים אל-תמלדו ומאותות השם אל-תתחטו כייחתו הגויים והם:<sup>3</sup> כייחות העמים הבלתי הוא כייעץ מער כרתון מעשה ידי-חריש בפעוד:<sup>4</sup> בסוף ובזהב יפהו במקבות חזוקים ולא פיק;<sup>5</sup> כתמר מוקשה המה ולא דברנו ונשא כי לא צעדי אל-תריאו מהם כילא רעו גסיתיטיב אין אוטם:<sup>6</sup> מאין כמוך כיינה גזול אתה וגוזל שמן בגזורה:<sup>7</sup> מ' לא יראן מלך הגויים כי לך יאיתה כי בכל-חכמי הגויים ובכל-מלךיהם מתן לך:<sup>8</sup> ובאותם בערנו וכיסלו מוסר הבלים עץ ההוא:<sup>9</sup> כסף מרקיע מתרעש יבאל וזהב מואפו מעשה חרש ויד צורף תכלת ארגמן לבושם מעשה חכמים כלם:<sup>10</sup> יהוה אלהים אמרת הוא:<sup>11</sup> קדנה תאמרכן להום אלהי דישמי וארכרא לא עברנו יאבדו הא-אלהים חיש ומילר עולם מוקצתו תרעש הארץ וαιיכלו גוים ועתה:<sup>12</sup> עשה ארץ בכתהו מכון תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמיים:<sup>13</sup> לקהל תהוּה המן מים בשמיים וועלה נשאים מארעה ומורתחות שמיא אלה:<sup>14</sup> גבר כל-אדם מלחעת הבש כל-צורף מפסל כי שעקר נסכו ולאריכון בם:<sup>15</sup> הכל הלה מקצתה ארץ ברקם למטרעה וויצא רוח מאצרתי:<sup>16</sup> לא-כך אלה תליך יעקב כי-יזכר הכל-היא ישראל שבט נפלתו יהוה צבאות שמי:<sup>17</sup> אספִי הארץ מעשה תעטעים בעת פקדתם ואבדו:<sup>18</sup> כי-כח אמר יהוה הנני קוּל אתי-ישבי הארץ בפעם החאת וקצראתי להם למשן ומצאו:<sup>19</sup> אוֹי ליעל-שבורי נחלה כבנעם שבתי במצרים:<sup>20</sup> אהלי שוד וככל-מיתרי נתקו בכי צאיינו ואינם אירונטה עוד-אהלי ומוקים וריעות:<sup>21</sup> כי נבערו הרעים מכתמי ואני אמרתי אן זה חלי ואשאנו:<sup>22</sup> קול שמעעה הנר באלה וועש גזול מאחר צפונו לשום אתי-ער יהוה שמנה אתי-יהוּה לא דרש על-כלן לא השילוי וכל-מרעיהם נפואה:<sup>23</sup> יגידתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא-לאיש הילך והיכן אתי-צעדו:<sup>24</sup> סרני יהוה ארכב-משפט אל-באפק פרתמעטני:<sup>25</sup> שפר חמורת עלי-הגוים אשר לא-ידעוּך ועל-משפחות אשר בשחק לא קראו כי-אכלו את-יעקב ואכלו יכלחו ואת-הנחו המשופ:

## Chapter 11

**הקדבר אשר היה אל-זרמיeo מאת ויהה לאמר:**<sup>2</sup> שמעו את דברי הבנית הזאת ואיש הוויה ועלישׁו ירושלים: **ואמרת אליהם** כבה אמר ויהה אלתי וישראל אירור האיש אשר לא ישמע את דברי הבנית הזאת:<sup>4</sup> אשר צויתו את אבותיכם בynom הוציאו אתם מארץ-מצרים מפרק הברזל לאמרו שמעון ב Zukovitz ועשיתם אותם לכל אשר מצאכם והיitem לילעם ואנני בהיה לך לאלהים:<sup>5</sup> מען הקום את היבשה עת אשר-שבעתן לאבותיכם לחתת להם ארץ זבת חלב אדבש פיום הזה ואען ואמר Amen ויהה:<sup>6</sup> אמר ויהה אלוי קרא את כל-דברים האלה בער ויהה בכחوت ירושלים לאמר שמעון את דברי הבנית הזאת ועשיתם אותם:<sup>7</sup> כי העד העדי באבותיכם ביום היעלותו אתם מארץ מצרים עד דינם זהה השם והעד לאמר שמעון ב Zukovitz:<sup>8</sup> ולא שמעון ולא הטעו את אצנים וילכו אש בשירותם לבם הרע ואביה עליהם אמר ויהה אל נמציא קשר באיש ויהה ובשׁוב ירושלים:<sup>10</sup> שבן על-ענות אבותם אמר כל-דברי הבנית הזאת אשרצית לעשות ולא עשו:<sup>9</sup> אמר ויהה אל נמציא קשר באיש ויהה ובשׁוב ירושלים אמר קראנים אשר מאנן לשמעון את דברי וממה קלטו אחריהם אחרים לעבדם הפכו ביטר-ישראל ביתה ויהה את דברי אשר כרתי אמר אבותכם:<sup>11</sup> כן כה אמר ויהה הנני מביא אליהם רעה אשר לא-יוכלו לצאת ממנה ויזען אל ולא אשמעם אלקם: <sup>12</sup> והללו עיר ויהה יושב ירושלים וזעקן אלהאליהו אשר הם מקטנים להם והושע לא-יושעו להם בעת רעתם:<sup>13</sup> כי מספר לנו'ה ה' אלהיך ויהה ומסרך שעת קראם אל-בבון מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל:<sup>14</sup> ואת' אל-תתפלל בעדר-העם הזה ואל-תשא בעדר רנה ומתפלל כי איןני שמען בעת קראם אל-בבון רעתם:<sup>15</sup> מה לדידך בבבון עשו-תה החומתת הרכבים גשר-קנץ יעברך מעילך כי רעתי אז תעלי:<sup>16</sup> זאת רענן פרידיתאר קרא ויהה שמן ב Zukovitz המולחה דוללה הצעית אש עלייה ורעד דליותין:<sup>17</sup> ויהה צבאות הגוטע או-תיר דבר עלייך רענת בקייט-ישראל ובית ויהה אשר עשו להם להכטני לקטר לבעל:<sup>18</sup> ויהה הודיעני ואדעה אז הראיינו מעלייהם:<sup>19</sup> ואני ככבר אלף יובל לטבולן ולא-יעדי כי עלי | חשבו מחשבות בשוחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ חם ושם לא-זיכר עוד:<sup>20</sup> ויהה צבאות שפט נפק בחרן

כלוֹת ולב אֲרָא נְקֻמָּת מְקֻם כִּי אֶלְקָרְגַּי אַתְּ־רֵבָּס<sup>21</sup> לְכָן כִּי־אָמַר וְהִוְה עַל־אֲנָשִׁי עֲנוּתָהּ הַמְּקֻבְשִׁים אַתְּ־נְפָשָׁךְ לְאָמַר לֹא תִּנְבָּא בְּשָׁם  
וְהִוְה וְלֹא תִּמְתַּחֲזֵה בְּדִינָס<sup>22</sup> לְכָן כִּי־אָמַר וְהִוְה צְבָאותְנָנוּ פָּקֵד עַלְלָם הַבְּחוּרִים יִמְתֹּא בְּחֶרֶב בְּנֵיכֶם וּבְנֵטִיחֶם יִמְתֹּא בְּרַעַב:<sup>23</sup> ושָׂאָרִית לֹא  
תִּהְיֶה לְהָם כִּי־אֲבָיא רָעוֹה אֶל־אֲנָשִׁי עֲנוּתָהּ שָׁנָת פְּקָדָתָם:

## Chapter 12

1 צדיק אתה ה'וה כי אריב אליך אך משפטים אזכיר אותך מדו זריך רשותם גם־שרשו ולכו גם־יעשו פרי  
2 קרוב אתה בפיחים ורוחוק מכלזומיהם;<sup>3</sup> אתה יהוה ידעתני תראני נחנת לבי אתך התקם כצאן לטבה וokedesh ליום הרגה:<sup>4</sup> עד־מתי  
3 תאבל הארץ ושבב כל־השדה ייש מרעת ושביבתך ספתחה ביהמות עוזר כי אמור לא וראה את־אחריתך;<sup>5</sup> כי אתרגילים | רצתה־על־איך ואיך  
4 תמחירה אתי־הסוטים ובארץ שלום אתה בועל וארק תעשה בבעל ובאוון חזרך;<sup>6</sup> כי גם־אתיך כי־ת־אלך גם־המען בגדו בך גם־הופה קראו אחיכיך  
5 מלא אל־תאמנו בם כי־ידברו אליך טבות;<sup>7</sup> עזובתי את־יבתי נטשתי את־נחלתך נתמי את־ידאות נפשך בך אובי;<sup>8</sup> היתה לי נחלתי כאריה  
6 בעיר נתנה עלי בזקולה על־כן שנאתיה;<sup>9</sup> העיט צבע נחלתי לוי העיט סביר עלייה לו אספו כל־חית השדה התו לאכליה;<sup>10</sup> רעים ורבים שחתו  
7 רגלי בפסטו את־חלוקתי ובתנו את־חלוקת חמודתי למדבר שטחה;<sup>11</sup> שווה לשמה אבלה עלי שמה נשמה־כל־הארץ כי אין איש שם על־לב;  
8 על־כל־שפם במדבר באו שדים כחרבל היהוה אכללה מקצת־ארץ ועד־קצתה הארץ און שלום לכל־בשר;<sup>12</sup> גרע שיטים וקצים קדרו נחלו  
9 לא יוציאו ובשׁו מותבא־תיכם מפרקן ארי־הוה;<sup>13</sup> אמר היהוה על־כל־שכני הרים הנעים בונחלה אשר־הנחלתי את־עמי אתי־ישראל הנהנו  
10 נתשם מעל אדקתם ואת־בֵית יהודה אטווש מתוכם;<sup>15</sup> וה'וה אחר־נתשי אותם אשוב וرحمותם והשבותם איש לנחלתנו איש לארצנו;<sup>16</sup> וה'וה  
11 אם־למד ולמדו את־Ճריכו עמו להשבע בשמי־חיהה כאשר למדו את־עמי להשבע בבעל ורבנו בתור עמי;<sup>17</sup> אם לא ישמעו ונמשתל את־הגען  
ההוא נתוש ואבד נאמיהו;

## Chapter 13

זה אמר יהוה אל הלו וקנית לך אוצר פשתים ושמטו על מתניך ובמים לא תבאה: <sup>2</sup> ואקנה את האזריך דבריה זה אל שנות לאמור: <sup>4</sup> כך אמר יהוא אוצר קנית אשר על מתניך וקם לך פולמה וטמונתו שם בזקיק הסלע: <sup>5</sup> אלר ואטמנה בפרט מאשר צהה יהוה אותי: <sup>6</sup> יהי מזק ימים רבים ואסרך יהוה אל קם לך פולמה וקמח משם את האזריך אשר צויתך לטמנושם: <sup>7</sup> אלר פרמה ואחפיך ואקח את האזריך מזרה מקום אשר טמןתי שמה והנה נשחת האזריך לא יצאך כלל: <sup>8</sup> יוויה דבריה אל לאמור: <sup>9</sup> כה אמר יהוה בכה אשיות את גיאון והודה ואת גיאון ירושלים הרב: <sup>10</sup> העט הזה הרע המאנים לשמעו את דברי הלהים אחרים לבעדים ולהשפתות להם וייחזר היה אשר לא יצאך כלל: <sup>11</sup> כי כאשר יבקח האזריך אל מתני איש כן הדבקתך אל את כל בות ישראל ואת כל בית יהוד נאמיה להיות לי עם ולשם ותבהלה ותפוארת ולא שמענו: <sup>12</sup> ואמרת אליהם את הדברים הזה ס מה אמר יהוה אלה יושאל כל נגב ומלאין ואמרנו אלה יגיד לא נדע כי כל נגב ומלאין: <sup>13</sup> אמרת אליהם כה אמר יהוה הנה מפלא את כל שיבת הארץ הזאת ואת המלכים השבטים לך עלי כסאו ואת הכהנים ואת כל שיבת ירושלים שקרון: <sup>14</sup> ונפצעים אש אל-אחו והאבות והבנינים ייחדו נאמיה לא-אחים ולא-אחים ולא ארתם מהשחיתם: <sup>15</sup> שמעו והאינו אל-תגבהו כי יהוה דבר: <sup>16</sup> תננו להו אלהים כבוד בטרם יחשך ובטרם יתנגן רגילים על הדר נישך וקויים לאריך ושמה לצלמות ישית לרעל: <sup>17</sup> ואם לא תשמעו במסתרים תעכבה נפשי מפני גיה ורמג תדמע ותעד עיני דמעה כי נשבעה עד יהוה: <sup>18</sup> אמר למלך ולבירה השפלו שבו כי ייד מראשו עלם ענורה תפארתכם: <sup>19</sup> ערי הנגב סגרו ואנו פתח הגלת יהודאה כליה הגלת שלזומים: <sup>20</sup> שאו עיניכם וראי הבאים מצפונן אלה העדר נקנילך צאן תפארתך: <sup>21</sup> מה-תאמני כי יפקע עליך ואת למדת אתם עלייך אלפים לרג'א הלו אובלים יאחו כמ' אשך להר: <sup>22</sup> וכי תאמ' בלבך מדוע קראני אלה ברב עזניך שולך נחמסו עזבך: <sup>23</sup> ייחפרק כושעוו ונמר חברברתי גנס-אטם יוכלו להיטיב למני הרע: <sup>24</sup> ואפיעם קחשענבר לרום מדביה: <sup>25</sup> גורלך מנתק-מדוך מאת נאמיה אשר שכחת אותי וuckethi בשקה: <sup>26</sup> גם-אני חשבתי שליך על פניך וראה קלונך: <sup>27</sup> נאפר ומצחלאותך זמת זונך על גבעות בשדה ראיינו שקאוור או לך ירושלים לא תטהר אחר מות עד:

Chapter 14

<sup>1</sup> אשר היה דבריהם אליהם על דברינו הבכורות: <sup>2</sup> אבל יהוה ושרה אמללו קדרנו לארץ מצות ירושם עלתה: <sup>3</sup> אדריהם שלחו צעריהם לומים באו על גביהם לא-מצאו פום שבבו כליהם ריקם בשׂו והכלמו וחפו ראשם: <sup>4</sup> בעבור האדמה הָתָה כי לא היה שם בא-רץ אקרים חפו ראשם: <sup>5</sup> כי גמיאלת בשׂהה לידה ועוזב כי לא היה דשא: <sup>6</sup> ופראים עמדו על-שפום שעוזפו רוח כתנפים כלו ענינים כי אין עשב: <sup>7</sup> אם עזוננו ענו במו יהוה עשה למני שברם כירבען מושבתיינו לר חטאנו: <sup>8</sup> מקורה ישראל מושיענו בעת צרה למה תקיה ניגר בא-רץ ואחרת נתה לנו: <sup>9</sup> למה תהיה כאיש נדחים כבור לאי יכול להושיע אתה בקרובנו והזה ושמחה עליינו בקרא אל-תנתקנו: <sup>10</sup> כי אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנעו רגליים לא חשבו וייה לא רצם עתה זיכר עונם ופרק חטא-ם: <sup>11</sup> אמר יהוה אליו אל-תתפלל بعد העם הזה לטובה: <sup>12</sup> כי

צ'מו אינני שמע אל-רנטם וכי עלה מונחה אינני רצם כ' בחרב נברע ובזב' אנכי מכליה אוטם: <sup>13</sup> אמרה אתה | אדני יהוה הנָה  
הנְבָאִים אֶמְרִים לְהַם לְאַתְּרָיו הָרָב וְרַע בְּלִיאוֹה לְםָם כִּישְׁלָם אֶמְתָה אֲתָּה כ' בְּמֻקּוֹם הַזָּה: <sup>14</sup> ואָמָר וְהִיא אֶלְיָהוּ בְּשָׁמָיִם לְאַשְׁלָחִים וְלֹא צִוְּתִים וְלֹא דָבְרָתִי אֶלְيָהוּ חַזְוֵן שְׂקָר וְקָסָם וְאֶלְלָל וְתָרְמוֹת לְבָטְהָה מְתַבְּנָאִים לְקָם: <sup>15</sup> ?לֹא כִּי אָמָר יְהוָה  
עַל-הַגְּבָאִים הַנְבָאִים בְּשָׁמָיִם אֶמְרִים חַרְבָּן וְרַע בְּלִיאוֹה לְאַתְּרָיו בְּאָרֶץ הַזָּה בְּחֶרְבָּן וְנְבָאִים הַהַמָּה: <sup>16</sup> והעם  
אֲשֶׁר-הַמָּה גַּבָּאִים לְקָם וְהִיא מְשָׁלָכִים בְּחַצְוֹת הַמָּה נְשִׁיחָם וְבְנִיחָם בְּנִמְתִּיחָם וְשִׁפְכִּית עַל-קָם  
אֲתִירעַתְם: <sup>17</sup> אמרת אל-יְהוָה אֲתִירעַתְךָ הַזָּה תְּרַבָּה עַנְיָה דְמָעָה לְלִיה וְזָוםָם וְאֶת-תְּדִקְנָה כִּי שְׁבָר גְּדוֹל נְשָׁבָרָה בְּתַעַמִּי מִכְהָנָה  
מִאָמָד: <sup>18</sup> אם-יְצַאתִי הַשָּׁאָה וְהַגָּהָלִיל יְהָרָב וְאֶמְבָּטֵן הַלְּבָרְדָּן רַעֲבָן קִימְבָּבָא גַּמְכָּה סְחָרָה אֶל-אָרֶץ וְלֹא יָדָעָה: <sup>19</sup> הַקָּאָס  
מְאָסָת אֲתִירעַתְךָ אִם-בָּצְיוֹן גַּעַלְהָ נְשָׁמָן שְׁמָן אֶל-תְּגִבְּלָל כְּסָא כְּבָזָק זְבָר אֶל-תְּפִרְבָּרִתְךָ אֲתָּה: <sup>20</sup> ?זְבָנו וְהִיא רְשָׁעָנו עָזָן  
אֲבֹתָינוּ כִּי חָטָאנוּ: <sup>21</sup> אל-תְּנַאָצֵל מְעָן שְׁמָן אֶל-תְּגִבְּלָל כְּסָא כְּבָזָק זְבָר אֶל-תְּפִרְבָּרִתְךָ אֲתָּה  
וְתָנַן רְבָבִים בְּלֹא אֲתָּה הָאָהָן וְנִקְהָלָךְ כִּי-אָתָּה עָשָׂית אֶת-כָּל-אֱלֹהָי:

## Chapter 15

<sup>1</sup> יְהוָה אֲלֹהֵינוּ אֶלְיָהוּ אֶמְצָעָד מִשָּׁה וְשָׁמָואָל לְפָנֵי אַיִלָּהָם הַזָּה שְׁלָחָקָעָל פְּנֵי וְצָא: <sup>2</sup> ?הַיָּה כִּי-אָמָרָנוּ אֶלְיָהוּ אֲנָה גְּזָא וְאֶמְרָתָ אֶלְיָהוּ  
כִּי-אָמָר יְהוָה אֲשֶׁר לְמֹת וְאֲשֶׁר לְחַרְבָּן וְרַע וְאֲשֶׁר לְעַבְּרָבָן וְשָׁבָן לְשָׁבָן: <sup>3</sup> ?פְּקָדָתְךָ עַל-קָם אֶרְבָּע מְשִׁפְחוֹת גָּמָסִים  
אֲתִירעַתְךָ לְהָרָג וְאֲתִירעַתְךָ לְסַחְבָּב וְאֶת-עַטְשָׁבָה מִשְׁמִינִים וְאֶת-בְּהַמִּתְמָתָה הָאָרֶץ לְאָכֵל וְלְהַשְׁחִית: <sup>4</sup> וְגַם-תָּמִים לְזֹועָה לְכָל מְמֹלֶכֶת הָאָרֶץ בְּגַלְל מִנְשָׁה  
בְּרַיחַזְקָהוּ מָלֵר וְהִיא עַל-עַד אֶשְׁר-עָשָׂה בְּרוּשָׁלָם: <sup>5</sup> ?כִּי מִי-חִיקָמָל עַל-ירְנוֹשָׁלָם וְמי יִנְדַּק לְרָר וְסַר לְשָׁאל לְשָׁלָם לְךָ: <sup>6</sup> אֲתָּה נְטַשָּׁת אָתָּה נְאָסִים הַיָּה  
אַחֲרָוֹ תְּלִיכִי וְאָט אַתְּנִי עַל-רָר אֲשֶׁחָתְךָ נְלָאִיטָה הַנְּקָמָה: <sup>7</sup> ?אוֹתָם בְּמִזְרָחָה שְׁלָמִי אֶבְּתָא עַמְּרָעָמִי מִדְרְכֵיכָם לְוַא-שְׁבָו: <sup>8</sup> עַצְמוֹלִי  
אַל-מְנַטְּנָתְמָן מְחֹלִין יְמִינֵיכָם הַבָּאָתִי לְהַם עַל-אַתְּסָמָךְ בְּצָהָרָתְךָ הַפְּלָטוּעָל עַל-הַיָּהָר פְּתָאָם עִיר וּבְהַלּוֹת: <sup>9</sup> אֲמְלָה וְלִדְתָּה הַשְּׁבָעָה נְפַשָּׁה בָּאָה  
שְׁמָשָׁה בְּעַד יוֹם בְּנָשָׁה וְחוֹפְרָה וְשָׁאָרִיתָם לְחַרְבָּת אֲתָּה לְפָנֵי אַיִלָּי אָמָר נְאָסִים הַיָּה  
לְאַנְשָׁיוֹת וְלְאַנְשָׁיוֹת כָּל-הַמְּקָלְלוֹנִים: <sup>11</sup> ?אמָר וְהִיא אֶמְלָא שְׁוֹבָבָן לְטָוב אֶמְלָא: <sup>12</sup> ?הַרְעָב  
בְּרַאֲלֵל מְצָפָן וְנְחַשָּׁת: <sup>13</sup> ?חִילָבָן אֲזָרְתָה לְבָנָן אֲלָמָן בְּמַחְרֵיךְ נְכָלָתְךָ אֶל-אָלָרָךְ אֶל-אָלָרָךְ לְאַדְתָּה אָזָבָב: <sup>14</sup> ?הַעֲבָרָתִי אֲתִירעַתְךָ בָּאָרֶץ לְאַדְתָּה  
קִיאָשָׁ קִידְתָּה בְּאָפִי עַל-יְמִים וְתָוקְדָה: <sup>15</sup> ?אֲתָה זִקְעָתְךָ וְלְשָׁוֹן וְלְשָׁמָחתְךָ לְבָבְךָ ?קִידְמָעָתְךָ לְיְמָנֵיךְ ?עַד שָׁאָתִי יְדָר בְּגַד  
דְּבָרָךְ וְאַכְלָם וְהִיא דְּבָרֵיךְ לְיִלְשָׁוֹן וְלְשָׁמָחתָ לְבָבְךָ ?קִידְמָעָתְךָ שְׁמָחָר עַל-יְמָנֵיךְ ?עַד שָׁאָתִי יְדָר בְּגַד  
וְשְׁבָטִי קִיעָם מְלָאָתָנוּ: <sup>18</sup> ?לִמְהָה הִיא כָּאַבְנָצָח וְמְכַתִּי אֲנָשָׁה מְאָנָה קְרָפָה הִי תְּהִיא לִיכְמֹן אַכְלָב מִים לְאַנְמָנוֹ: <sup>19</sup> ?לֹא כִּי אָמָר יְהוָה  
אַסְתְּרָב וְאַשְׁיבָנָךְ ?לְפָנֵי תְּעַמְּד אֶסְתְּרָזְזָא ?קָר מְזָלֵל כְּפִי תְּהִיא יְשָׁבוֹ אֶלְךָ וְאַתָּה לְאַתְּשָׁב אֶלְךָ: <sup>21</sup> ?וְצָלָמָךְ מִיד רְעִים וְפְדָתָיךְ מִקְפָּעָרְעִים:

## Chapter 16

<sup>1</sup> יְהוָה דָבָרִי הָאָלֵי לְאָמָר: <sup>2</sup> ?לְאַתְּתָּחַק לְכָאָשָׁה וְלְאַתְּהִי לְכָאָשָׁה עַל-הַבְּנִים וְעַל-הַבְּנָות הַלְּוִידִים  
בְּמֻקּוֹם הַזָּה וְעַל-אַמְּתָם הַיְלָזָת אֲוֹתָם וְעַל-אַבְוֹתָם כְּמוֹלְדִים יְמָתוּ לְאַסְפָדָה וְלֹא יְקָבְדוּ לְזָמָן עַל-פָנֵי  
הָאָדָם וְהִיא בְּחַרְבָּן וְנְבָאָה שְׁמָרָעָל עַל-הַשְּׁמִינִים וְלְבַהֲמָתָה הָאָרֶץ: <sup>5</sup> ?כִּי-כָה  
לְסַפְדָ וְאַל-תָּנַד לְקָם כִּי-אָסְפָתִי אֶת-שְׁלָמָוֹן מִאָמִים הַיָּה אֶת-הַחַסְדָ אֲתִירעַתְךָ מִבְּנָה וְקִטְבָנִים  
לְאַיְסָפָדוּ לְהַם וְלֹא יְמַנְדֵד וְלֹא יְקָנֵת לְהַם: <sup>7</sup> ?וְלֹא יְפָרֵסְנוּ לְהַם לְאַלְמָנָה וְלֹא יְשָׁקוּ אֲוֹתָם לְאַלְמָנָה וְלֹא אַמְלָא  
אַבְיָתְשָׁהָה לְאַתְּנָא לְשָׁבָת אַתְּנָא לְשָׁבָת אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא  
לְאַיְסָפָדוּ לְהַם וְלֹא יְמַנְדֵד וְלֹא יְקָנֵת לְהַם: <sup>9</sup> ?כִּי אָמָר וְהִיא אֶלְמָנָה זְבָר תְּהִיא  
אַבְיָתְשָׁהָה לְאַתְּנָא לְשָׁבָת אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא אַתְּנָא  
כְּלַהְרָעָה הַגְּדוֹלָה הָאָתָה וְמָה עַזְוָנוּ וְמָה חִטָּאנוּ אַתְּרָיו אַתְּרָיו אַתְּרָיו אַתְּרָיו  
אַחֲרִי אַלְמָנָה אַחֲרִי אַלְמָנָה וְשִׁמְמָנוּ לְהַם וְאַתְּתָרָיו אַתְּתָרָיו אַתְּתָרָיו אַתְּתָרָיו  
שְׁרָוֹת לְבּוֹ-הָרָע לְבָלָת שְׁמָעָל: <sup>13</sup> ?וְהַטְלָתִי אַתְּכָם מִעַל-הָאָרֶץ הָאָתָה עַל-אַתְּכָם צְדָקָתִי אַתְּכָם וְקִדְשָׁתִי  
אַחֲרִים יוֹם וְלִילָה אֲשֶׁר לְאָאָתָן לְקָם חִנְנָה: <sup>14</sup> ?לֹא כִּי-אָמָר נְאָסִים הַיָּה וְאַיְאָמָר עַד-חַעַל  
מַצְרָם: <sup>15</sup> ?כִּי-אָמָר נְאָסִים הַיָּה אַתְּ-בָנִי שְׁרָאֵל מְאָרֶץ צָפֹן וְמְכָלָה הָאָרֶץ שְׁמָה וְהַשְּׁבָתִים עַל-אַדְמָתְךָ אֲשֶׁר  
אַבְוֹתָם: <sup>16</sup> ?הַנְּגָן שְׁלָחָן לְדָגְמָה וְלְאַנְצָפָן עַזְמָן מִבְּנָגְדָה אַשְׁר-יְהוָה וְהַקְמָה מִבְּנָגְדָה  
שְׁקָאָיָה וְתוֹעֲבָתִי הָלָאָוֹ אַתְּ-תְּנוּלָתִי אַתְּ-תְּנוּלָתִי אַתְּ-תְּנוּלָתִי אַתְּ-תְּנוּלָתִי  
וְאַרְבָּם מָעוֹל: <sup>20</sup> ?הַעֲשָׂה-לְךָ אַדְמָתְךָ וְתָמָה לְאַדְלָמָתְךָ: <sup>21</sup> ?לֹא כִּי-הַנְּגָן מִזְדָּמָתְךָ וְיִדְעָן  
הַיָּה:

## Chapter 17

1 חטאת יהודה כתובה בערך בכספי שמייך חרושה על-לוות לבם ולקרנות מזבחותיכם: <sup>2</sup>CKER בניהם מזבחותם ואשריהם על-יעץ רענן על גבעות הגבוקות: <sup>3</sup>הריר בשורה חילך לאייזורמייר למני אתן במתוך בחטא בכל גובליך: <sup>4</sup>ושמיטתה נבר מנהלתך אשר יבטח באדם ועם בשור והעבדתך את איזור בארץ אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקדים: <sup>5</sup>כה | אמר יהוה א-רור ה-לְבָרֶךְ אשר יבטח באדם ועם בשור זרעו ומורייהו יסור לבו: <sup>6</sup>והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים במדבֵר ארץ מלחה ולא תשב: <sup>7</sup>ברור ה-לְבָרֶךְ אשר יבטח ביהנָה והיה יהוה מטבחו: <sup>8</sup>והיה כעץ שתול על-מים ועל-יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי-יבוא חום והיה על-הו רענן ובשנת בצורת לא יdag ולא ימוש מעשות פרי: <sup>9</sup>עקב הלב מכל ואנש הרוא כי-דעת: <sup>10</sup>אנני יהוה חקר לך בון קללות ולמת לאיש-cdrco כפרי מעלייו: <sup>11</sup>קרא דג'ר ולא ילך עשה עשר ולא במשפט בחצ'י מו-יעבדנו ובאחריתך יהוה נבל: <sup>12</sup>כפנא כבוד מרים מראשו מקום מקדשנו: <sup>13</sup>מקווה ישראל יהוה כל-יעזרן יבשנו יסורי הארץ וכתבו כי עזוב מקרים מים-חשים את-יהוה: <sup>14</sup>רפאני יהוה וארפא הו-שענינו ואשעה כי תחלתי אתה: <sup>15</sup>הנה-המה אמרים אלו אודה דבריהך יהוא כי: <sup>16</sup>אנני לא-יאצתי | מרעהך אחיך זום אל התאוצתי אתך כי-עת מזואך שפטני נכח פנור הוה: <sup>17</sup>אל-תהי-לי למחתה מחסיתאתה ביום רעה: <sup>18</sup>יבשך רצף ואל-אבסה אני ותחנו הפה ואלא-אתה אני ה-בַּיא עלייהם ים רעה ומושנה שברון שברם: ס כה אמר יהוה אל-קל ועמדת-בעיר בנים-עם אשר יבוא ב-מלך יהודה ואנש צאו בון ובכל שער ירושלים: <sup>20</sup>אמרת אליהם שמעו דבריהך מלך יהודה וכל-יהודה וכל-שבט ירושלים הבאים בשעריהם האלה: <sup>21</sup>כה אמר יהוה השמור בנסחותיכם ואלתשואן משא בום השבת והבאתם בשערינו ירושלים: <sup>22</sup>ול-אי-תוציאו משא מנתיכם בום השבת וכל-קלאכה לא תעשו וקדשתם את-יום השבת כאשר צויתם את-אבותיכם: <sup>23</sup>ולא שמעו ולא היטו את-ערוף לבלי שומע ולבלי קחת מוסר: <sup>24</sup>זהיה אם-ישמע תשמעון אל-אמיהה לבלי | ה-בַּיא משא בשערין העיר החזת בום השבת ולקdash את-היום השבת לבלי עשות-בה כל-מלוכה: <sup>25</sup>יבאו בשערין העיר החזת מלכים ושליטים שבים על-כסא דוד רכבים | ברכב ובסוסים המה ושרלים אש יהודה ושבי ירושלים ושבה העיר החזת לעוזם: <sup>26</sup>יבאו מערת יהודה מסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומירח-פללה ומירח-הגב מבאים עליה וזבח ומונחה ולבונה ומבאית ת��ה בית יהוה: <sup>27</sup>ואם-לא תשמעו אל-לקdash את-יום השבת ולבלי | שאות משא ובשערין ירושלים בום השבת והצטי אש בשעריה ואכלת ארונות ירושלים ולא תקבה:

## Chapter 18

הדבר אשר היה אל-ירקחו מאת יתנו לאמרו:<sup>2</sup> קום וירדת בית היוצר ושם אשתייך את-זכרו;<sup>3</sup> וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על-האבנים;<sup>4</sup> ונשחת הכל' אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ונשחה כל אחר אשר שבר בעין היוצר לעשות;<sup>5</sup> ויהי דבריהו אליו לאמור;<sup>6</sup> היכזר הוה לא-יכול לעשות לך בית ישראל נאמיהו הנה כחומר ביד היוצר כראתם ביד בית ישראל;<sup>7</sup> רגע אדרב על-גוי ועל-ממלכה לנטוש ולנטוץ ולהאביד;<sup>8</sup> ושב הגוי ההוא מרגעתו אשר דברתי עלי ובוחמת עלה-הרעעה אשר שפטתי לעשות לו;<sup>9</sup> ורעה אדרב על-גוי ועל-ממלכה לבונת ולנטע;<sup>10</sup> ועשה הרעה בעני בלבתי שמע בקולי ונוחמת עלה-הרעעה אשר אמרתי להיטיב אותו;<sup>11</sup> ועתה אמרנו אל-איש-זהודה עלי-ישוב ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה הבגה אנכי יוצר עלייכם רעה וחשב עלייכם מוחשכה שובו נא אויש מדרכו הרעה והיעיבו דרכיכם ומעליכם;<sup>12</sup> ואמרנו נואש כי-אתה מוחשובתנו בך ואוש שורות לב-הרעע נעשה;<sup>13</sup> לכן כה אמר יהוה שאל-רבנן בಗום מי שמע אלה שערת עשתה מaad בתולות ישראל;<sup>14</sup> היוזב מצור שדי שלג לבנון אמר-ינתשׁ מים זרים קרים נזולים;<sup>15</sup> כי-שכחני עמי לשוא וקטרו יכשלום בדרכיהם שבייל עולם לכלת נתיבות דרך לא סלה;<sup>16</sup> לשם ארצם לשמה שרות עולם כל עובר עליה שם ויניד בראשו;<sup>17</sup> כרות קדים אפיקם לפני אויב עורך ולא-פניהם ארם בונם אידם;<sup>18</sup> ויאמר לו ונחשבה על-ירקחו מוחשובות כי לאי-תאכל תורה מכחן ועצה מהכם זכר מגביה לכז ונכחו בלשון ואל-נקשכה אל-כל-זכרו;<sup>19</sup> הקשכה יהוה אלי ושמע לkal ורב;<sup>20</sup> הישלם תחת-טובה רעה כי-יכרו שוקה לנפשי זכר | עמדתי לפניך לדבר עלייקם טובה להשכט את-תקמוך מוקם;<sup>21</sup> לכן מון את-בנייקם לרעב והרגם על-ידי-חרב ותהיינה נשיהם שכחות ואלמנות ואנשיהם יהיו הריגי חות בחרוילם מכיחרב במחלקה;<sup>22</sup> תשמע זעקה מבטיהם כי-תביא עלייהם גודז פתאם כי-יכרו שיחה לילדני ופקחים טמן לרגלי;<sup>23</sup> ואתה הוה יicut את-יכל עצתם עלי למות אל-תכפר על-עוזם וחטאיהם מלפני אל-תמחה והו מפללים פניר בעת אפר עשה בהם:

Chapter 19

<sup>1</sup>כה אמר יהוה הלא וקנית בקבק יוצר חרש ומזקני העם וחזקני הכהנים: <sup>2</sup>וציאת אל-גיא בְּרַהֲנָם אֲשֶׁר פָּתַח שער החרסות וקראת שם אֲתִיה-דְבָרִים אֲשֶׁר-אָדָבָר אֵלֵיכָן: <sup>3</sup>ואמרת שמעון דבריו-הזה מלכי הוה ושבו וירושלם כה-יאמר יהוה צבאות אלהי ישראאל הנני מביא לך על-המקומן הזה אשר כל-שעמה תצלנה אָזְנוֹ: <sup>4</sup>ען | אשר עזבנִי ונכְלוּ את-המקומן הזה וקטרובו לאלהים אחרים אשר לא-ידעים גמבה ואבותיהם ומלי יהודה ומלאו את-המקומן הזה כם נקם: <sup>5</sup>בָּנָם אֶת-בְּנֵיהם באש עלות לבעל אשר לא-צומת ולא דברתי ולא עלתה על-לבב: <sup>6</sup>לכן הנה-מיים באים נאמ-יהוה ולא-יקרא למקום הזה עוד התपת וגיא בְּרַהֲנָם כי אם-זיא הרהגה: <sup>7</sup>זָבְקָנִי

<sup>8</sup> אשותי את העיר ה'את לשמה ולשרה כל עבר עליה שם ושרון על-כל-מכתה;<sup>9</sup> האכלותים את-בשר בינוים ואת-בשר בניתיהם  
ואיש בשערעהו אכלו במצוור ובמצוק אשר ציקו להם איביהם ומבקשי נפשם;<sup>10</sup> ושבירת הקבר לשבוי האנשיים הホールכים אונח;<sup>11</sup> אמרת אליהם כה-אמר ויהו צבאות ככה אשדר את-העם הזה את-העיר ה'את פארש ובר-אתיכל היוצר אשר לא יכול לרופאה עוד ובתפת  
יקברו מאין מקום לקובר;<sup>12</sup> קראעשה למקומן הזה באמ-יהוה וליזוביו ולתת את-העיר ה'את כתפת;<sup>13</sup> והו-בטן וירושלים ובתי מלכי יהודה  
כמקום התסתת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-גוניהם לכל-צבא השמים והטיר ונסכים לאלהים אחרים;<sup>14</sup> ויבא ורמייהו מהתפת אשר  
שלחו ייה שלהגבא ועמד בחצר בית-יהוה ואמר אל-כל-העם:<sup>15</sup> כה-אמר יהוה צבאות אלני ישראל הנה מביא אל-העיר ה'את  
ועל-כל-ערינה את כל-העיר את דברתני עלייה כי הקשו את-עروفם לבתלו שמעו את-דברי;

## Chapter 20

<sup>1</sup> ישם פשchor בראמר הכהן והוא פרקי נגיד בבית יהוה את זרעו והרעה הנביה יעתן אמר עלה מהפה את אשר בענין העלון אשר בבית יהוה: <sup>2</sup> כי ממחורת ויא פשchor את זרעה מרים מרכפת לאמר אליו רעהו לא פשchor קרא והוא שמע כי אם מגור מסביב כי אמר זהה הנגנו נתן לך גור וילאל אהובך ובחרב איביהם ונענער ראות ואתכליה קודה אתן ביד מלכובך והגולם בבליה והכם בחורב: <sup>5</sup> גונתני את כל חסן העיר הזאת ואת כל כל-גיעה ואת כל כל-זקירה ואת כל אוצרות מלכי והוא קודה אתן ביד אוביהם נזחום ולקחים והביאום בבליה: <sup>6</sup> אתה פשchor וכל שבי בירך מילכו בשבי ובבל תבוא ושם תמות ושם תקבר אתה וכל אביך אשר נבאת להם בשקר: <sup>7</sup> פטני יהוה ואפת חיקתני ותוכל היית לשוחק כל-הום כליה לעג לי: <sup>8</sup> כי ימינו אדבר אענק חמס ושד אקרא כי היה דבר יהוה לחרפה וקלס כל-הום: <sup>9</sup> אמרת לא-אצרכנו ולא-אדבר עוז בשמו והוא בלבך כאש בערת עזר בעצמותי ולא-אתי כלכל ולא אוכל: <sup>10</sup> כי שמעתי דבת רבם מגור מסביב הגידון ונגנדו כל אנוש שלומי שומר צלען אויל פותחה נונכלה לו ונכחנה נקמתנו מפקנה: <sup>11</sup> יהוה אמר קבנור ערך על-כן רדף וכשלו ולא יכולו בשׂו מאי פילא השפלו כלמת עולם לא תשכח: <sup>12</sup> יהוה צבאות בון צדיק ראה כלין ולב אראה וקמתך מלך כי אליך גליתי את-דרביכים: <sup>13</sup> שרו להוה הלו את יהוה כי הצליל את-נפש אבון מד מרעיכם: <sup>14</sup> ארכור הום אשר לדתי בו יום אשר יולדתני אמי אליה ברוך: <sup>15</sup> ארכור האוש אשר בשור את-אב לאמור זילדך בן זכר שם שמחה: <sup>16</sup> והיה האיש ההוא כערם אשר הפר יהוה ולא נחם ושמע עקה בברך ותורה בעית צהרים: <sup>17</sup> אשר לא-מושתני מרחם ותהי ליל אמר קבר רוחמה ברת עולם: <sup>18</sup> ומה זה מרחם ישאתי לראות عمل ווינו ויכל בשת ימי:

Chapter 21

הדבר אשר־יה אל־ירמיהו מאת יהוה בשלם אליו המלך צדקיון אתי־פְשׁוֹר בָּר־מֶלֶךְ וְאַתִּצְפֵּנְהָ בְּרַמְעָשָׂה הַכְּנָן לְאמֹר:<sup>2</sup> דָרְשָׁנָא  
בעדנו את־יהוה כ בוכדראצר מלך נלחם עליינו אויל' שעשה והוא אוננו כל־גְּפָלָא תְּוִי וְעַלְהָ מְעַלְנוּ:<sup>3</sup> ויאמר ר' רוחה אלהים כה  
תאמךן אל־צְקִיָּהוּ:<sup>4</sup> בְּהָאָמָר יְהוָה אֱלֹהִי שְׂאֵל הַנְּנִי מִסְבֵּב אֲתִיכְלִי הַמְלָקָה אֲשֶׁר בִּדְכֶם בְּשָׁם אֲתִיכְלֵר בְּכֶל  
וְאַתִּיכְשָׁדֵם הַצְּרִים עַלְיכֶם מְחוֹץ לְחֻמָּה וְאַסְפְּטִי אֶתְכֶם אֶל־תְּרוּם הַעֲרָה  
בְּכֶל־צְדֽוֹן:<sup>6</sup> הַכְּתִיל אֶת־זְבַּבְיָה הַעֲרֵי הַזָּהָת וְאֶת־הַאֲדָם אֶת־בְּבָהָמָה בְּדָבָר גְּדוֹלָה מְתַתָּה:<sup>7</sup> ואחר־יכן בְּאַתִּיכְיָה אֶתְכֶם אֶת־צְקִיָּהוּ מְלָרִיחָה  
וְאַתִּיכְבָּדוּ | וְאַתִּיכֶם וְאַתִּיכְנְשָׁארִים בְּעֹרְבָּה מְרַחְבָּה | מְרַקְבָּב וּמְרַקְרָב בְּדָבָר גְּדוֹלָה מְלָרְבָּל וְבְדָבָר גְּדוֹלָה  
נְפָשָׂם וְהַכֶּם לְפִיא־חָרֵב לְאִיחּוֹס עַלְיכֶם וְלֹא יִחְמַל וְלֹא יִרְחַם:<sup>8</sup> אֶל־הַעֲשָׂם הַזָּהָת אָמָר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן לְפִנֵּיכֶם אֶת־דָרְךָ מְחִימָה וְאֶת־דָרְךָ  
הַקּוֹתָה:<sup>9</sup> הַשְּׁבָּבָעָר הַזָּהָת יְמֹת בְּחָרָב בְּרָעָב וּבְדָבָר וְיַעֲזָאָנוּ פְּלַל עַל־הַכְּשָׁלָם הַצְּרִים עַלְיכֶם חִיה וְוַיְהֵה לוּ נְפָשׁוּ לְשָׁלֵל:<sup>10</sup> כִּי שְׁמַתִּי פָּנִי  
בעור האת לרעיה ולא לטובה נאמני־יהוה ביד מלך גְּדוֹלָה תְּבָנָן וְשְׁרָפָה באש:<sup>11</sup> ולכית מלך יהודא שמעו דבריו־יהוה:<sup>12</sup> בית דוד כה אמר יהוה  
דִּין לְבָנָךְ מְשֻׁפְט וְהַצְּלָנוּ גְּדוֹלָה מִינְעָשָׂךְ פְּרַתְּצָא כָּאֵשׁ חִמְתָּן וְבָעָרָה אֲוֹן מְכַבָּה מְפַנֵּי רַע מְעַלְיָה:<sup>13</sup> חַנְנָנוּ אֶלְךָ שְׁבַת הַעֲמֵק צָרָה המישר  
אמ־יהוה האמירים מיחית עליינו ומִן יְבוֹא בְּקָעוֹנוֹתֶינוּ:<sup>14</sup> וּפְקַדְתִּי עַלְיכֶם כְּפָרִי מְעַלְלִיכֶם נאמ־יהוה והצטי אש־בָּרָה ואכליה כל־סְבָבָיה:

## Chapter 22

**1** קה אמר יהוה רד פית-מל להזדה אידברת שם אתה זכרך היה: **2** אמורת שמע דבריו הזה מלך והוא השם עלי' כפרא דוד אתה ועקב'ו ועמר' הבאים בשערם האלה: **3** כה | אמר יהוה עשו משפט צדקה והציל גוזל מיד שעזוק וגר תום ואלמנה אל-תנו אל-תחמסו ודם נקי אל-תשפכו בפקומם היה: **4** כי אם-ישע תעש את-הזכר היה וגאו בשעריו הבית הזה מלכים שבין לזרע עלי' כפרא רכבים ברוך ובסגולים הוא ועבדו ועמו: **5** ואם לא תשמעו את-הזכרים האלה כי נשבעתי נאמינו יהוה פילוחבה יהיה הבית הזה: **6** כיכ-ה | אמר יהוה על-בית מלך יהוה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם-אל-אשיך זכר עזים לא נושא: **7** קקדשתי לעלי' משיחתים איש וכלי וקרתנו מבחר ארוך והפלן על-האנש: **8** עברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל-דרעה על-מה עשה והוה בכה לעיר הגודלה הזאת: **9** ואמרו על אשר עזבו את-תבורת יהוה אלהיהם וושתקו לאללים אחרים ושבdom: **10** אל-תבכו למלת ואל-תנדו לו בכו בכו לחזר כ לא שוב עוד ואיה אתה ארץ

מולדתו;<sup>11</sup> כי כה אמר־זהו אל־ישראל בראשיה מלך והזיה המלך תחת יאשיהו אביו אשר ייא מנהmekom הזה לא ישוב שם עוד;<sup>12</sup> כי מנהmekom אשר־הגלן אותו שם ימות ואת־הארץ הצעת לא־יראה עוד;<sup>13</sup> כי בזיה ביתו בלארץ עליותיו שלא משפט ברעהו יעבך חם ופעלו לא יתפרק;<sup>14</sup> האמור אבנה־לי בית מחות ועליות מרחימים וקער לו מלוון וספר בארו ומשוכ בשר;<sup>15</sup> הטעמן כי אתה מתחנה בהאה אבאך הלא אכל ושתה ועשה משפט ואדקה אז טוב לו;<sup>16</sup> כי דירענ ואבון אז טוב הלא־היא הדעת אמי נאמינה;<sup>17</sup> כי און יענ ולבך כי אם־על־בצער ועל־זכר־הנקוי לשפוך ועל־הענש ועל־המරצה לעשות;<sup>18</sup> שכן כי אמר־יהו קים בראשיה מלך והוא לא־ייספדו לו הני אמי ותני אחות לא־ייספדו לו תני און ותני הך;<sup>19</sup> קברית חמור וCKER שוכ ווהשיך מהלא לשערו ירושלים;<sup>20</sup> עלי הלבעון צעלק ובבשן צוילר ואעקי מיעברים כי נשברו כל־אהבה;<sup>21</sup> דברת־אל־יר־בשלוטך אמרת לא אשמע זה דרכך מונעוויך כי לא־ישמעת בקהל;

כל־רעור תרעחרות ומאהביך בשבי יילכו כי און תבש' נבלמת מכל רעתק;<sup>23</sup> שבתי בלבעון מוקננת באהרים מה־גננת בבעל־חבלים חיל כי־לה;<sup>24</sup> חי־אי נאמ־יהוה כי אמ־יר־הה כנhydro גורי־היקים מלך ויהלה חותם על־ידי ימיין כי משם את־קנו;<sup>25</sup> גנט־תיך ביד־מתקניש נפשך בגין אשר־אתה יגור מפניהם וביד־בוגדראץ מלב־כבל וביד־הכשדים;<sup>26</sup> והטלתי אתך ואת־אמרך אשר לדתך על הארץ אהרת אשר לא־ילדתם שם ושם תמותו;<sup>27</sup> לעל־הארץ אשר־הם מנשאים את־נפניהם לשוב שם שפה לא ישובו;<sup>28</sup> העצב נבזיה נפוא האיש הזה כנhydro אם־כל־או חפש בזע הוטלו הוא וזרעו והשלבו על־הארץ אשר לא־ידעו;<sup>29</sup> ארץ און שמעי דבר־הוה:<sup>30</sup> כי אמר־הוא כתמי את־האיש הזה ערורי גבר לא־יצלח בימייו כי לא־יעלה מזרענו אש־שב־על־כטא דוד ומפל שעוד ביהודה:

Chapter 23

הן רעים מאבדים ומפצעים אֶת־צָאן מִרְעַיִתִ נָאֵמִיהָוּ: <sup>2</sup>לֹכַן כִּה־אָמָרָוּ הַיּוֹה אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל עַל־הָרִיעִים הַרְעִים אֶת־עַמִּי אֲתָם הַפְּצָתָם אֶת־צָאן  
וְמִדְּרוֹם וְלֹא פְּקַדְתָּם אֶת־צָאן הַנֶּגֶל פְּלַקְדַּעַתְּךָ מַעֲלָלֶיךָ נָאֵמִיהָוּ: <sup>3</sup>אֲנוֹ אֶקְבַּעַת־שָׁאָרִיתְךָ צָאָנוּ מִכָּל־הָאָרֶץ תְּזַעַר אֶשְׁר־הַדְּחַתָּתְךָ אַתָּם שָׁם  
וְשַׁבְּעַת אַתָּה עַל־גּוֹהֵן וְפָרָדוּ רַבְבָּה: <sup>4</sup>וּבְקַמְתִּי שְׁלִיקָתְךָ רַעַם וְרַעֲם וְלַאיְרָאוּ זָעַם וְלַאיְתָּחוּ זָעַם וְלַפְּקַדְתָּהוּ זָעַם  
וְבְקַמְתִּי לְזֹד צָמֵח צָדִיק וּמְלֵךְ מֶלֶךְ וְהַשְּׁפֵל וְעַשָּׂה מִשְׁפֵט וְצָדָקָה בָּאָרֶץ: <sup>6</sup>בְּמַיוֹתְךָ תַּשְׁעַר יְהוָה וּשְׂרָאֵל וְשַׁקְנָן לְבְטָח וְזֹהַשְׁמָן אֲשֶׁר־קְרָאוּ וְהָיָה |  
צְדָקָתָנוּ: <sup>7</sup>לֹכַן הַנֶּגֶל יְמִינֵינוּ בְּאַמִּיְהָוּ וְעַד־צְדָקָתָה אֲשֶׁר הָעֵלה אֶת־בְּנֵינוּ שְׂרָאֵל מִאָרֶץ מִצְרָיִם: <sup>8</sup>כִּי אֶסְמִיְהָוּ אֲשֶׁר הָעֵלה  
וְאֲשֶׁר הָבָיא אֶת־צָאן בֵּית שְׂרָאֵל מִאָרֶץ צְפָנָה וּמִכָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הַדְּחַתָּתְךָ שָׁם יְשַׁבּוּ עַל־אֶדְקָתָם: <sup>9</sup>לֹבָבָינוּ נִשְׁבַּר לְפָנֵיךְ רַחֲפָן  
כְּלֻעַצְמוֹתִי הַיּוֹתִי כְּאַישׁ שְׁפָרָן וְכָנְבָר עַבְרָוּ יְהִי מִפְנֵי הוּא וּמִפְנֵי דְבָרֵי קְדָשָׁו: <sup>10</sup>כִּי מְנָאָפִים מְלָאת הָאָרֶץ כִּימְפָנִי אֶלָּה אֶבְלָה הָאָרֶץ בְּשָׁנוּ נָאֹות  
מִדְבָּר וְתָהִי מִרְאָצָתָם רַעַתָּה אֲבּוֹרָתָם לְאַיִן: <sup>11</sup>כִּי־גְּמַנְבָּא נִסְמַכְנָא גַּסְמַבְטָה מִצְאָתָם רַעַתָּם נָאֵמִיהָוּ: <sup>12</sup>לֹכַן וְהָיָה דָּרְכָם לְהַסְמִיכָן  
כְּמַלְלָקָות בְּאַפָּלָה דָּחַוּ נִפְלָלוּ בָּהּ כִּיאָבָא עַלְיָם רַעַתָּה שְׁנַת פְּקַדְתָּם נָאֵמִיהָוּ: <sup>13</sup>גְּנַבְבָּא שְׁמַרְנוּ רַאֲתִי מִפְלָה הַנְּבָאָנוּ בְּבָעֵל וַיְתַעַן אֶת־עַמִּי  
אֶת־יִשְׂרָאֵל: <sup>14</sup>גְּנַבְבָּא יְרוּשָׁלָם רְאוּתוֹ שְׁעָרוֹתָה נָאָפוּ וְהַלְּקָה בְּשָׁלָרְךָ וְחַזְקָה יְדֵיכָ מְרַעִים לְבָלְתִּי־שְׁבָנוּ אֲוֹשֵׁר מִרְעָתָנוּ הַיּוֹלֵד כָּסְדָם וְשָׁבָה  
כְּעָמָרוּהָ: <sup>15</sup>לֹכַן כִּי־אָמָר וְהָיָה צְבָאֹת עַל־הַנְּבָאִים הַנֶּגֶל מַאֲכֵל אֶת־עַמָּה וְהַשְׁקָתִים מִירָאֵשׁ כִּי־מִאָתְבָבָא וְיְרָשָׁלָם וְצָאהָ חַנְפָה  
כְּלַחְאָרָץ: <sup>16</sup>כִּי־אָמָר וְהָיָה צְבָאֹת אֶל־תְּשֻׁמְטָה עַל־דְּבָרֵי הַנְּבָאִים הַנֶּגֶל חַזְקָה אֶת־עַמָּם חַזְקָה לְבָטָם יְדָבָרָוּ לֹא מִפְנֵי הוּא:  
אֶמְרָתָם אָמָר לְמַנְאָלִי דָּבָר וְהָיָה שְׁלֹום וְהָיָה לָכֶם אֶזְלָה בְּשָׁרָרוֹת לְבָבוֹ אֶת־בְּנֵי־עַמִּי לְבָבָו: <sup>18</sup>כִּי מִעֲמָד־בְּסָוד וְהָיָה וְרָא וְשָׁמַע  
אֶת־דְּבָרָנוּ קִיְּהַקְשִׁיבָן דְּבָרֵי וְשָׁמָעוּ: <sup>19</sup>לֹכַן סֻעַרְתִּי וְהָיָה חֶמֶה צִיאָה וְסֻעָר מִתְחַזְלֵל עַל רַאשׁ רְשָׁעִים יְחֹול: <sup>20</sup>לֹא יִשְׁבַּב אַרְיָהָה עַד־עַשְׁתָּה  
וְעַד־קְהִימָן מִזְמָנָת לְבָנָן בְּאַפְרִיתָה הַיְמִינָם תַּהֲבִיןָנוּ בָהּ בִּינָה: <sup>21</sup>לֹא־שְׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים וְגַם גַּבָּאָנוּ: <sup>22</sup>אֶסְמִיטָר אֲשֶׁר  
בְּסָזִוִּי וְשְׁמַעְנוּ דְּבָרֵי אֶת־עַמִּי וְשְׁבָוּם מִדְרָכָם הַרְעָע וּמִרְעָע מַעֲלָלָהָם: <sup>23</sup>הַאֱלֹהִי מִקְרָבָנִי אֲנִי נָאֵמִיהָוּ וְלֹא אֱלֹהִי מִרְחָקָ: <sup>24</sup>אֶסְמִיטָר אֲשֶׁר  
בְּמִסְתְּנָים וְאַנְתָּא לְאִירָאָנוּ נָאֵמִיהָוּ מִלְאָא נָאֵמִיהָוּ: <sup>25</sup>שְׁמַעְתִּי אֶת־אֲשֶׁר־אָמָרָה הַנְּבָאִים הַנְּבָאִים אֲשֶׁר  
שְׁקָר לְאָמָר חַלְמָתִי חַלְמָתִי: <sup>26</sup>עַד־מַתִּי הַשְּׁבָבָה בְּלֵב הַנְּבָאִים נְבָאֵי הַשְּׁקָר וּנְבָאֵי תְּרִמְתָה לְבָם:<sup>27</sup>הַחַשְׁבָּנָם לְהַשְׁכִּיחָ אֶת־עַמִּי שְׁמִינִי בְּחַלוּמָתָם אֲשֶׁר  
יִסְפְּרוּ אֲשֶׁר לְרַעְיוֹן אֲשֶׁר־שְׁכָחָוּ אֶת־שְׁמִינִי בְּבָעֵל: <sup>28</sup>הַנְּבָאֵי אֶשְׁר־אָרְאָנוּ חַלְמָם סְפָר חַלְמָם וְאֶשְׁר דְּבָר־אָתָנוּ יְדָבָר דְּבָרֵי אַמְתָה מִהְלָתָבָן  
אֶת־הַבָּרָבָר נָאֵמִיהָוּ: <sup>29</sup>הַלְּאָכָה דְּבָרֵי כָּאֵש נָאֵמִיהָוּ וְכַפְטוּשׁ וְפָצָץ סְלָעָס: <sup>30</sup>לֹכַן הַנֶּגֶל עַל־הַנְּבָאִים נָאֵמִיהָוּ מִגְנָבִי דְּבָרֵי אַישׁ מִתְּרַעְתָה  
הַנֶּגֶל עַל־הַנְּבָאִים נָאֵמִיהָוּ הַלְּקָחִים לְשׁוֹנוּן וְינָנוּן אֲשֶׁר־יְהוָה וְיְהוָה וְיְהוָה  
בְּפְחָזָותָם וְאַנְכָל לְאֶשְׁלָחָתָם וְלֹא צִוְילָתָם וְהַוְעֵל לְאִיזְעֵל לְעַמִּי הַמְּנָה נָאֵמִיהָוּ: <sup>32</sup>כִּי־יְהָא אָזְנָן לְהַשְׁרָקָה  
יְהָוָה אֶמְרָתָךְ אֶלְיךָ אֶת־מִהְמָשָׁא אֶת־מִטְשָׁא אֶת־מִטְשָׁתִי אֶת־מִטְשָׁתִי אֶת־מִטְשָׁתִי  
וְעַל־בִּתְהָ: <sup>35</sup>כִּי תָּאמְרוּ אַשְׁר עַל־דְּרַעְתָּהוּ וְאַשְׁר אֶל־אַחֲרֵי מִהְעָנָה יְהָוָה וְמִהְדָּבָר יְהָוָה:<sup>36</sup>מוֹשָׁא יְהָוָה לֹא מִכְרֹעֵד כִּי המִשְׁא וְיְהָוָה לֹא יְאַשְׁר  
וְנוֹפְכָתָם אֶת־דְּבָרֵי־אֱלֹהִים חַיָּם יְהָוָה צְבָאָה וְאַשְׁלָחָ אלְיכָם לְאָמָר לֹא תָּאַמְרֵנוּ מִשְׁא יְהָוָה:<sup>38</sup>אֶמְ-מִשְׁא יְהָוָה  
אמָר יְהָוָה יְהָוָה יְהָוָה אֶת־מִרְאָס אֶת־הַדְּבָרָה הַזָּה מִשְׁא יְהָוָה וְאַשְׁלָחָ אַזְנָה אֶת־מִרְאָס  
את־הַעֲרֵר אֲשֶׁר נתַתִּי לְכָם וְאַבּוּתִיכָם מַעַן: <sup>40</sup>וְנִתְעַתְּלִיכָם חַרְפָתָעַלְמָן וְכַלְמָותָעַלְמָן אֲשֶׁר לְתַשְׁחַס:

## Chapter 24

<sup>1</sup> הראנו יהוה והנה שמי' דודיא תמים מועדים לפניו הייל יהוה אחריו הגלוות ובוכדראצר מלך בבל אמר תיכנחו בריהו קנים מלך יהודה ואת-ישרוי יהודה ואת-חדרש ואת-המיסגר מירושלם ויבאם בבל:<sup>2</sup> הודיע אחד תאים טבונת מאי כתני הבהירות והודיע אחד תאים רשות מאי אשר לא-תאכלנה מרע:<sup>3</sup> יאמר והה אל מה אתה ראה וירוחו ואמר תאים הטבות טבונת מאי והרעות רשות מאי אשר לא-תאכלנה מרע:<sup>4</sup> יוקי דבריהו אל אמרה:<sup>5</sup> כי אמר יהוה אלהי ישראל כתאים הטבות האלה קראיר את-גילות יהודה אשר שליחתו מרחוקם היה ארץ כשדים לטובה:<sup>6</sup> ושמתי עיני עליהם לטובה והשבטים על הארץ הנט ובוניים ולא אהרס גוטענים ולא אהוש:<sup>7</sup> גונתתו להם לב לדעת אותו כי אני יהוה והיובל לעם ואנכי אהיה להם לאלהים פישבון אליו בכללים:<sup>8</sup> כתאים הרעות אשר לא-תאכלנה מרע כיכה | אמר יהוה כן אטן אות-צדקיהו מלך יהודה ואת-ישרוי ואת-שרו | שרarity ירושלים הנשארים בארץ הנט והשבים בארץ מצרים:<sup>9</sup> גונתתים לועה לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקלה בכל-הקפחות אשר-אדיתם שם:<sup>10</sup> שליחתו בם אתה חרב את-הרבב ואת-הבדר עד-תדם מעל האדמה אשר-נתני להם ולא-בוניהם:

## Chapter 25

הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודיה בשרה הרגעת ליהוקים ברשותו מלך יהודה ה'א השנה הראות ללבוכדראזר מלך בבל:<sup>2</sup> אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודיה ואל כל-שבוי ירושלים לאמר: <sup>3</sup> מך-לש עשרה שׂה לאשיהו בראמון מלך יהודה ועדי ה'ם ה'ם זה שלוש עשרים שׂהה היה אליכם אשים זדבך ולא שמעתם: <sup>4</sup> משלהי היה אליכם את כל-עבדיו הנטאים השם ושלם ולא שמעתם ולא התיTEM את איזונם לשם: <sup>5</sup> לאמר שבזיא אש מדרך הרעה ומרע מעילכם ושבו על הראנדורה אשר בון והוא لكم לאקוטיים למן-עלם ועד-עלם: <sup>6</sup> ואל-תלכו אחריהם אחרים לעבדם ולהשתקנות להם ולא-תקע איזים וידים ולא ארע لكم: <sup>7</sup> לא-שמעתם אליו אמר-יהוה לעמך זיכם לרע לכם: <sup>8</sup> שכן היה צבאות עין אשר לא-שמעתם את-זבר: <sup>9</sup> השלח ולקחתי את כל-משפחותם צפון נאמ-יהוה ואל-יבוכדראזר מלך-בבל עבדיו והבאותם על הארץ הזאת עלי-ישראל ועל כל-הנום האלה ביבב והחרמותם ושמותם לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: <sup>10</sup> והאבדתי מכם קול שון וקול שמה קול חתן וקול כליה קול רוחים ואור בר: <sup>11</sup> והויה כל-הארץ הזאת לחרביה לשם ובעדי הגוים האלה את מלך בכל שבעם שניה: <sup>12</sup> והויה מלאות שביעים שניה אפקע על-מלך-בבל ועל-הנו ה'ה נאמ-יהוה את עזם ועל-ארץ כשדים ושמתי אותו לעלי-הארץ ההיא את מלך-דברי אשר-דברי עלייה את כל-הכתוב בספר הזה אשר-נביא ירמיהו על כל-הגוזם: <sup>13</sup> כי בעזובם גמי-ה'גוזם רבים ומלאים גודלים ושלמות להם כפעלים וכמעשה ידיהם: <sup>14</sup> כי כה אמר-יהוה אלהי ישראל אליך תחיה אתון את כל-הגוזם אשר-אנכי שלח אותך אליהם: <sup>15</sup> ושטו והתגעשו והתהלך מפני החרב אשר-אנכי שלח בונם: <sup>16</sup> ואקח את-הכהן מיך והוא ואשכח את כל-הגוזם אשר-שלחני יהוה אליהם: <sup>17</sup> ואת-ירושלם ואת-עבדיו ואת-טהרני ואת-טהרני ואת-כל-עלם: <sup>18</sup> ואת כל-הערב ואת כל-מלכי הארץ העז ואת כל-מלכי ארץ פלשתים ואת-אשקלון ואת-יעזה מלרמצרים ואת-עבדיו ואת-טהרני ואת-טהרני ואת-בניהם עמו: <sup>19</sup> ואת כל-מלכי צידון ואת מלכי צידון ואת מלכי אש בעבר הים ואת-עקרון ואת שארית אשdon: <sup>20</sup> את-אדום ואת-מואב ואת-בניהם עמו: <sup>21</sup> ואת כל-מלכי עירב ואת כל-מלכי ערב ואת כל-מלכי צמורי ואת מלכי צמורי ואת מלכי עילם ואת מלכי מדן: <sup>22</sup> ואת כל-מלכי עירב ואת כל-מלכי הערב השכנים במדבר: <sup>23</sup> ואת צדון ואת-טימא ואת-בניהם פאה: <sup>24</sup> ואת כל-מלכי עירב ואת כל-מלכי הערב השכנים במדבר: <sup>25</sup> ואת כל-מלכי צמורי ואת כל-מלכי צמורי ואת מלכי עילם ואת מלכי מדן: <sup>26</sup> ואת כל-מלכי הצפון הקרים ואת כל-הממלכות הארץ אשר על-פניהם האדמה מלך שער ותבה אחריהם: <sup>27</sup> ואמרת אליהם ס מה-אמר היה צבאות אלהי ישראל שתו ושקרו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר-אנכי שלח בוניכם: <sup>28</sup> והויה כי ימאן לך-חתת-הכוס מידן לשנות ואמרת אליהם כה אמר-יהוה צבאות שתו תשתו: <sup>29</sup> כי הנגה בעיר אשר נקריא-שmini עליה אנכי מחל להרעד ואתם הנגה תעבקן לא תבלו כי חורב אני קרא על כל-ישוב הארץ נאם והוא צבאות: <sup>30</sup> ואתה תונבא אליהם את כל-הבדרים האלה ואמרת אליהם why מה מפרקם שאג וממעון קדשו יונן קולו שאג שעיל-נבו היה היד-כדריכים עוננה אל כל-ישבי הארץ: <sup>31</sup> בא שאון-עד-קצתה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשבט הוא לכל-בשר הרשעים נתנמנ לחרב נאמ-יהוה: <sup>32</sup> כי אמר-יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוינו אל-גיאו וסער גיאו ועיר מירכטה-ארץ: <sup>33</sup> וגוינו חללי והוו בזום ה'ה מא-מקצת הארץ עד-קצתה הארץ לא-יספסו ולא יקברו לנו עלי-פניהם האדמה יהו: <sup>34</sup> כי היללו הערלים וצקקו והתפללו אדריכי הצאן כי-מלךיהם ימיכם לטבעות ותפוצותיהם ואנפלים ככל-חמתה: <sup>35</sup> ואבד מנוס מקרערם ופליטה מאדיריו הצאן: <sup>36</sup> קול צעקת הרעים וילת אדריכי הצאן כי-שוד והויה את-מראותיהם: <sup>37</sup> ונדרמו נאות השלום מפני פרון אפיקיהו: <sup>38</sup> נצב ככפר סוכ כיהיתה ארכם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אף:

## Chapter 26

<sup>1</sup> בראשות ממלכות יהוּקִים בר'יאשׁו מיל' יהודָה היה נזכר ח'ה מאת יהוה לאמרה:<sup>2</sup> כה | אמר יהוה עמך בחר בית יהוה ודברת על כל עיר יהודָה הבאים להשתכן בית יהוה את כל נדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל-תגער דבר:<sup>3</sup> אול' שמעו וישבו איש מדרכך הרעה ונחמתני אלהרעה אשר אנכי חשב לעשוות להם מפני רע מעלהיהם:<sup>4</sup> אמרת אליהם כה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי לילכת

בתרורתי אשר נתתי לפניכם:<sup>5</sup> לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אני שלח אליהם והשכם ושלה ולא שמעתם: <sup>6</sup> ונתתי את היבית הזאת כשלה ואתה עיר הזאת את כל-ישראל לכל גוש הארץ: <sup>7</sup> ושמעתו הכהנים והנביאים וכל-העם אתי-ירקון מדבר את היבית הזאת: <sup>8</sup> ויהי | ככלות רמייה לדבר את כל-ישראל וזה לא לדבר אל-ישראל מדבר את היבית הזאת הכהנים והנביאים וכל-העם לאמר מות תמות: <sup>9</sup> מודיע נבלת בשם-ירקון לאמר כשלו ירקה בית יהוה ושבנו בפתח שער-ירקונה החדש: <sup>10</sup> ושמעו | שמי יהודא את היברים האלה ויעלו מביתה מלך בית יהוה ושבנו בפתח שער-ירקונה החדש: <sup>11</sup> ואמר הכהנים והנביאים אל-השרים ואל-ישראל לאמר יהודא את כל-העם לאמר יהודא יהודא את כל-העם לאמר משפט-מן לאיש הזה כי נבא אל-העיר הזאת כאשר שמעתם באזינכם: <sup>12</sup> ואמר רמייה לאל-ישראלים ואל-ישראלים לאמר יהודא אל-העיר הזאת אשר שמעתם באזינכם: <sup>13</sup> עתה היטיבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל והוא אל-העם שלחני להנבא אל-העיר הזאת ואל-העיר הזאת את כל-הדברים אשר שמעתם: <sup>14</sup> ואני הנהן בזיכם טוב וכשר בעיניכם: <sup>15</sup> אך | דע תדע כי אם-מתמים אתם את כל-הדברים את כל-הדברים האלה: <sup>16</sup> ואמר יהודא את כל-העם עליים ואל-העיר הזאת ואל-ישראל כי באמות שלחני וזה עליים לדבר-בازנילם את כל-הדברים האלה: <sup>17</sup> ויקמו אנשי מוקני הארץ ויאמרו וכל-העם אל-הכהנים ואל-הנביאים אירלאש הזה משפט-מן כבשם יהודא לאלהינו דבר אלינו: <sup>18</sup> מכיה המנושתי היה נבא בימי חזקיהו מלך-יהודה ואמר אל-ישראל יהודא לאמר כה-אמר | יהודא צבאות צון אל-כל-קהל העם לאמר: <sup>19</sup> הַמִּתְמָתֵה מִלְּרִיחֹה וְמִלְּרִיחֹה וְמִלְּרִיחֹה בְּלֹא וְאֶתְּפָנֵן שדה תחרש ירושלים עים תהיה והר הבית לבמות וער: <sup>20</sup> גַּם-אֲשֶׁר היה מותגא בשם וזה אוריה בך-شمעו יהודא וגיחם וזה אל-הרעה אשר-דבר עליום ואנחנו עשם רעה גודלה על-נפשותינו: <sup>21</sup> ושמע הפלר-הוּקִים ואל-גבורי וכל-השרים את כל-דבריו ובקש חpullה מימיינו ושמעו אוריה וריה וריה וריה ואמר מצרים: <sup>22</sup> וישלח הפלר והוא-יקים אנשים מצרים את אל-מן ברעכבר ואנשימים אותו אל-מצרים: <sup>23</sup> יוציאו את-אוריה ממצרים ובהו כל-הארץ בחרב ושלך את-רבתו אל-קבורי בון העם: <sup>24</sup> אך יד אחיקם בך-שפן היהת את-ירקונה לבلت תחתית ביד-העם להמיתו: פ

## Chapter 27

<sup>1</sup> בראשות ממלכת יהוּקם ביראושיה מלך יהודא היה הדבר הזה אל-ירקונה מאי יהודא לאמר יהודא כל-הארץ עשו לך מוסרות ומתנות ובתתם על-צוארכך: <sup>3</sup> ושלחتم אל-מלך אדם ואל-מלך בן עמון ואל-מלך צור ואל-מלך צידון ביד מלכים הباءם ירושלים אל-צדקה יהודא: <sup>4</sup> יצוית אתם אל-אדניكم לאמר כה-אמיר יהודא צבאות אלה יהודא צבאות צון אל-צדקה יהודא אשר-על-פני הארץ בchein הגזול בקרועי הנטעה וננתה לאשר ישר בעיניכם: <sup>6</sup> עתה Anci' נתתי את כל-הארצות האלה את בוכדנאצ'ר פלר-בבל עבדי וגם-את-חית השדה נתמי לו לעבדך: <sup>7</sup> ועבדו את כל-הגוּם ואת-בנין ובכון צאוּ גם-הוא ועבדו בו גוּם רביים מלכים גדלים: <sup>8</sup> כי היה קני' מה-מלך אשר לא-יעבדך אתון את-בוכדנאצ'ר פלר-בבל ואת-אשר לאי-יתן את-צאוּ בבל מלך בכל-חרב וברעב ובdryב' ובdryב' אפקד על-הgan' ההוא-אט-ירקונ' עד-תמי את-תמי את-בוכדנאצ'ר פלר-בבל ואל-כשפים אשר-הם אמרים אל-כם לאמיר לא-תעבדו את-מלך בבל: <sup>10</sup> כי שקר הם נבאים لكم למן הרחק את-כם מעך ואל-ענינים ואל-כשפים אשר-הם אמרים אל-כם לאמיר לא-תעבדו את-מלך בבל והנחותו על-אדמתו נאם-יהודה ושב-בה: <sup>11</sup> אל-צדקה פלר-יהודה דברתי ככל-הדברים האלה לאמר הבואו את-צאריך בבל מלר-בבל וערכו אוט' ועמו יהו': <sup>13</sup> למלה תמותו אתה ועורך בחרב ברעב ובdryב' כאשר דבר יהודא אשר לא-יעבד את-מלך בבל: <sup>14</sup> ואל-תשמעו אל-מלך הנבאים האמורים אל-כם לאמר לא-תעבדו את-מלך בבל כי שקר הם נבאים لكم: <sup>15</sup> כי לא שלוחים נאם-יהודה וגם נבאים בשמי לשקר למן הדתי את-כם ואבד-תם ונהבאים הנבאים لكم: <sup>16</sup> ואל-כהנים ואל-העם הזה דברתי לאמר כה' אמר יהודא אל-תשמעו אל-מלך נבאיים لكم לאמר הנה כל-בית-יהודה מושבים מבבלה עתה מהרה כי שקר היפה נבאים لكم: <sup>17</sup> אל-תשמעו אל-מלך בבל וחוץ למה תהיה העיר הצעת חרבה: <sup>18</sup> אס-יבאים הם ואס-יש דביריה נה אטם ופצע-יבא בירעה צבעות לבת-יבאו הכלים | הנוגדים בירעה וזה בות מלך יהודא ובירושלים בבלה: <sup>19</sup> כי אמר יהודא צבאות אל-העם וועל-העם ועל-המקנות ועל-ימור הכלים הנטורים בעיר הצעת: <sup>20</sup> אשר לא-לקחים נבוכדנאצ'ר מלך בבל גובל בירקונה את-ירקונ' בירקון מלך-יהודה מירשלם בבלה ואת כל-חורי יהודא ירושלים: <sup>21</sup> כי אמר יהודא צבאות אלה ישראל על-הכלים הנטורים בית יהודא בית מלך-יהודה וירושלם: <sup>22</sup> בבל יהודא ושם יהודא עד ים פקדי אתם נאם-יהודה והעלים והשבותים אל-המקום הזה: פ

## Chapter 28

<sup>1</sup> | בשנה ההיא בראשית ממלכת-צדקה פלר-יהודה בשנת הרכבת בח' ש החמשי אמר אל-חנניה בך-ז'רעו'ר הנב'יא אשר מגביען בבית יהודא לעני הכהנים וכל-העם לאמר: <sup>2</sup> כי אמר יהודא צבאות אל-ה' ישראלי את-על מלך בבל: <sup>3</sup> ועוד | שנותים נלומם אני משיב אל-הפקום הצעה את-כל-כל' בית יהודא אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך-בבל ממלכי-קנום הצעה ויבאים בבל: <sup>4</sup> ואתי-כנניה בירקון מלך-יהודה וא-תכל-כל'ות יהודא הבאים בבלה אני משיב אל-המלך קנום הצעה נאם-ירקונה הנב'יא לעני הכהנים לעני כל-העם העמדים בית יהודא: <sup>6</sup> ואמר ירקונה הנב'יא אמר יהודא כן יעשה יהודא יקם יהודא וא-תכל-בון אשר נבאת להשב כל-

ביטת יהוּה וככל-გולה מבעל אלה מקומות זהה:<sup>7</sup> אר-שְׁמַעְנָא הדבר הזה אשר אנטוי דבר באזנו ובאוֹנוֹ כל-העם: <sup>8</sup> הַנְּבִיאוֹם אשר היה לפניו ולפניך מרחוקותם ויבאו אל-ארצות רבות ועל-ממלכות גדולות למלתקה ולרעה ולדבר:<sup>9</sup> הַנְּבִיא אשר יונבא לשלוֹם בבא דבר הנביה יונע הנביה אשר-שלוחן יהוה באמת:<sup>10</sup> ויחוך חנניה הנביה את-המוללה מעל צואר ירמיה הנביה ושברחו:<sup>11</sup> ואומר חנניה לעין כל-העם לאמר כה אמר יהוּה כהה אשבר את-על | ובכדנאצר מלך-בבל בעוד שבעתים ימים מעל צואר כל-הגויים ואל-ורמיה הנביה לירכו:<sup>12</sup> כי דביר יהוּה אל-ירמיה אחריו שברח חנניה הנביה את-המוללה מעל צואר ירמיה הנביה לאמו:<sup>13</sup> הלוּ ואמרת אל-חנניה לאמר כה אמר יהוּה מוטת עץ שברת ועשית תחתון מטוות ברך:<sup>14</sup> כי כה-אמ' יהוּה צבאות אלהי ישראל על ברך נתני על-צואר | כל-הגויים האלה לעבד את-ינכדנאצר מלך-בבל ועבדתו ועם את-חיתת השקה נטמי לו:<sup>15</sup> ואומר ירמיה הנביה אל-חנניה הנביה שמענָא חנניה לא-ישלח יהוה ואתה הבתחת את-העם הזה על-שקר:<sup>16</sup> לכן כה אמר יהוּה הנב' משליך מעל פון האדמה השנה אתה מת כי-סורה דברת אל-יהוּה:<sup>17</sup> וימת חנניה הנביה בשנה ההיא בחודש השבעיע:

## Chapter 29

Chapter 30

לא אנ磗ה פ<sup>12</sup> כי אמר יהוה אנש לשבנה נחלה מכתה:<sup>13</sup> איזון דינך למוֹר רפאות תעלת און לך: <sup>14</sup> כל-מאהבך שכחוך אותך לא ידרשו כו' מכתת אוּב היכיתוך מוסר אכזרי על רב עונך עצמו חטאיך:<sup>15</sup> מה-הטעק על-שבור אונש מכابر על | רב עונך עצמו חטאיך עשיתי אלה לך:<sup>16</sup> כן כל-אכליך יאכלו וכל-צרכיך גלם בשבי ילכו והיו שאסוך למשפה וכל-בזיר אתן לך:<sup>17</sup> כן אעללה ארכה על ומפקותיך ארפאה נאמ'יהה כי נדחה קעראו לך ציון תיא דרש און לה:<sup>18</sup> כי אמר יהוה הנני שבשות אהלי יעקב ומשכנתיו ארחים ונבננה עיר על-תלה אורטן על-משפטנו ושב:<sup>19</sup> יצא מכם תזה וקהל משפטים והרבטים ולא מעתם ולא ישבו:<sup>20</sup> והיו בנו כל-קדם ועדת אל נאמ'יהה ופקדתי על כל-חכמי:<sup>21</sup> והיה אידין מפענו ומפעלו מקרבו ניא והקורבתי וגנש אל כי מואצה ערב אteilben לגשת אל נאמ'יהה:<sup>22</sup> והיitem לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:<sup>23</sup> הנה | סערת יהוה חממה יצא לה טהgor על ראש רשעים וחול:<sup>24</sup> לא ישוב חור ארכיהה עד-עשות ועד-בקומו מזמנת לבן באחרית הימים תחבנו בה:

## Chapter 31

<sup>1</sup> בעית היה נאמ'יהה אהיה לאלהים לכל משפטות ישראל ומפה יהיל לעם:<sup>2</sup> כי אמר יהוה מצא חון-במדבר עם שרים טרב הלו' להרגינו ישראל:<sup>3</sup> מרוחק יהוה בראה לי ואהבת עולם האהטיך על-כן משפטיך חסיד:<sup>4</sup> עוד אבנך נבנית בתולת ישראל עוד מעני תפיר ויאת במחוז משפטים:<sup>5</sup> עד טפש קרומים בהרי שתרון נטועים נטעים וחליל:<sup>6</sup> כן שרים קראנו נזרים בבר אפרים קונו ונעה צוון אל-יהה אלהינו:<sup>7</sup> כי-כח | אמר יהוה רפו לעקב שמלחה וצחלו בראש הגוים השמייעו הלו' ואמרתו הווע' יהוה א-תענוך את שארית ישראל:<sup>8</sup> הנני מביא אונם הארץ צפון וכיבצאים מרכתי ארץ בם עוז ופלח הרה וילת-יחזק קהן גודל שובו הנה:<sup>9</sup> ביבci באו' בטחננים אובלם אוליכם אל-נחל מים בדרכ שיר לא ישלו בה כי-הו' לישראל לאב ואפרים בcli הוא:<sup>10</sup> שמעו דבריהם מפרק אומר מורה ישראל יקובצנו ושמרו קרעה עדך:<sup>11</sup> כי-פדה יהוה את-יעקב ואלו מיד חיק ממנה:<sup>12</sup> ובאו ונגע במרומי ציון ונגרו אל-טוב יהוה על-דין ועל-תרשיע על-צחלר ועל-בנין-צאן בדור והויה נפשם כון רוח ולי-יסוף לדאה שעוד:<sup>13</sup> אז תשמח בתולת בקהל ובורים ויקום ייחדו והפקתי אבלם לשושן ומחמתם ושמחתם מיגנות:<sup>14</sup> ורהיית נפש הכהנים דשן ועטם א-תיטומי ישבעו נאמ'יהה:<sup>15</sup> הנה | אמר יהוה קול ברמה נשמע נה' בכ' תמרות רחל מבכה על-בניה מאנה להנחות על-בניה כי איננאס:<sup>16</sup> כי אמר יהוה מנען קול' מביב' ועינך מדעה כי יש שכך לפעלתך אט'יהה ושב מארץ אוב:<sup>17</sup> ושיתקתו לאחריתך נאמ'יהה ושבו בנם לבוכלים:<sup>18</sup> שמעו שמעתי אפרים מתנו'ך סרtiny וואס'ר געג' לא למד השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלה:<sup>19</sup> כי-אחורי שב' נחמתי ואחרי הווע' ספקתי עלייך בשתי גומינכלתמי כי נשאתי חרפת נער':<sup>20</sup> הבן' קיר ל אפרום אם ייל שענישים כירמי' דבר'בו זכר' אזכרנו עוד על-כן הם מעיל רחם א-רחמן נאמ'יהה:<sup>21</sup> הצבוי לר צנים שיין לער מקרים שטי לבן למסלה דורך הלכתי שב' בתולת ישראל שב' אל-ערון אלה:<sup>22</sup> עד-מיט' תחתמלו' הבה השבבה כי-ברא יהוה חזשה בארץ קהה תסובב גבר:<sup>23</sup> כי-אמר יהוה צבאות אלה' ישראל עז ואמרו א-תיזכר קה' הארץ יהוה ובעריו בשובי את-שבותם בברך יהוה נה-צדק הר קקדש:<sup>24</sup> ישבו בה יהוה וכל-ענו' ייחדו אקרים ונסעו בעדר:<sup>25</sup> כי הרйти נפש עיפה וכל-נפש דעתה מלאת:<sup>26</sup> על-זאת הקיצתי ואראה ושנני ערבבה לי:<sup>27</sup> הנה !מים נאמ'יהה זורעת את-ביה יהודה זרע אדם וזעם בהמה:<sup>28</sup> זה-יהה כאשר שקדתי עליים לנטע ולחרס ולהאביד ולהרען כן אשכח עליהם לבנות ולנטוע נאמ'יהה:<sup>29</sup> בימיים ההם לא-יאמך עוד אבות אכל' בסר ושפ' בבים תקינה:<sup>30</sup> כי אמ' אוש בענו' ימות כל-האדים האכל הבסר תקינה שניאו:<sup>31</sup> הנה !מים באים נאמ'יהה וכרתוי את-ביה ישראל ואת-ביה יהודה ברית חדשה:<sup>32</sup> לא כבירות אשר כרתי את-אבותם ביום החזקינו בדם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בירתי ואני בעליך גם נאמ'יהה:<sup>33</sup> כי-זאת הברית אשר אכרת את-ביה ישראל אחר הימים ההם נאמ'יהה נתתי את-טורתי בקרבים ועל-לבם אכתבה והייתי להם לאלהים ומפה והויל' לעם:<sup>34</sup> לא ולמדן עוד אש א-תערעהו ואיש את-אהו' לאמר דען את-יהה כיכולם ידע אוטי למקטם ועד-זדום נאמ'יהה כי א-סלח לעונם ולחטאיהם לא א-זכיר-בעוד:<sup>35</sup> כי אמר יהוה נתן שפחש לא-זע יומם חקית ובם יוכבם לא-זע לילה רגע הם יונתנו גל' יהוה צבאות שמו:<sup>36</sup> א-סימ'ש האלת מלפני נאמ'יהה גם זלע' ישראל ושבעת מהיות גע' לפני כל-הימים:<sup>37</sup> כי אמר יהוה א-סימ'דו שטמ' מלמעלה וויקר מוסד' ארץ למטה גם-אי' א-קאל בכל-זיער ישראל על-כל-א-שר עשו נאמ'יהה:<sup>38</sup> הנה !מים נאמ'יהה ונבננה העיר ליהה ממגדן חנאנל שער הפנה:<sup>39</sup> וואז עוד קוה המדה נגנו על גבעת גגב ונסב געתה:<sup>40</sup> וכל-העמך הפגרים | וחדון וכל-השרות עד-הנמל קדרון עד-פנ' שער הסוסים מורה קד' ליהה לא-ינתש ולא-יה-רס עוז לעוזם:

## Chapter 32

<sup>1</sup> הדבר א-שר-היה אל-ירמיהו מאה יהוה בשנת העשורי לזכרו מלך יהוה היא השנה שמנה-יעשרה שנה לבוכראץ:<sup>2</sup> אז חיל מלך בבל צרים על-ירושם וירמייהו הנבא היה כלוא ביחס המטה אשר ביטמלר יהוה:<sup>3</sup> אשר כלוא' צדקו' מל' יהוה לאמר מודיע אהלה לאמר כי אמר יהוה הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך-בבל ולכדה:<sup>4</sup> צדקה' מלך יהוה לא ימולט מידי הcessim כי הנני' ינתן ביד מלך-בבל דברפיו עם-פיו ועינוי את-עינו תראינה:<sup>5</sup> ובכ' וול' את-צדקה' ושם יהוה עד-פתקן אותו נאמ'יהה כי תלחמו את-הcessim לא תצלחו'<sup>6</sup> אמר ר'קיה היה דבר'יהה אל' לאמו:<sup>7</sup> הנה חנמאן בר-שלים דן' בא אליך לאמר קונה לך' את-שדי' אשר בענותך כי לך משפט האלה

לוננות;<sup>8</sup> ובאל חנמאלא בראדי'ן' כדבר יהוה אל-חצ'ר המטירה ויאמר ארליך קינה נא אתיישד' אשר בענטנות אשר | באץ בונמוון כייל'ן' משפט הירישה ולג' הגאליה קינה לאל' ואדי' כי דבריהיה הוא:<sup>9</sup> אַקְנָה אֶת־הַשְׁדָּה מִתְחַנֵּן אֶל־בָּרוּךְ בָּרוּךְ אֲשֶׁר בענטנות ואשקללה לו' אֲתָה הַכֹּסֶף שבעה שקלים ועשרה הכסף;<sup>10</sup> ואכתוב בספר איחותם ואעד עדים ואשל'ן הכסף במאנים;<sup>11</sup> אַקְנָה אֶת־סְפִרְתַּה הַמְּקֻנָה אֶת־הַחֲתֻums המזוחה והחיקום כל-היאו'ים השבבים בחצר המטירה;<sup>12</sup> ואכן את-הספר המקונה אל-ברוך בירנרי'ה לעני' חנמאלא דרי' וענ'י' העדים הכתבים בספר המקונה לעני' וא-ת-ה-ג-לו';<sup>13</sup> ואצ'ו'את ב-ברוך לעני'יהם לאמרו:<sup>14</sup> כה-א-מְרִי'הָז צְבָאות אַלְתִּי יִשְׂרָאֵל לְקוֹן אֶת-הַסְּפָרִים הַאֲלָה אֶת סְפִרְתַּה הַמְּקֻנָה אֶת-הַחֲתֻums וא-ת-ה-ח-תּוּם ב-כָּל-חַיְתָשׁ לְמַעַן יְמִינָה ס'כ'ם ר'ב'ם:<sup>15</sup> כִּי הָאָמָר וְהָזָה צְבָאות אַלְתִּי יִשְׂרָאֵל עוד י-קְנָה ב-תִּים וְשָׂוִות וכ-רְמִים ב-א-צ'ן ה-א-תָה:<sup>16</sup> וא-ת-פְּלָל אַלְתִּי'הָז אַחֲרִי תְּתִי אֶת-סְפִרְתַּה הַמְּקֻנָה אל-ברוך בירנרי'ה לאמור:<sup>17</sup> אַהֲרֹן אַדְנִי וְהָז הַנְּהָ | אַתָּה עֲשַׂת אֶת-הַשְׁמָמָם אֶת-הָאָרֶץ ב-כָּחָר' הַגְּדוּלָה וּבְקָרְעָן הַגְּטוּיה לְאַיְפְּלָא מִמְּגַן כָּל-דָּבָר:<sup>18</sup> עֲשָׂה חָסֶד לְאַלְפִים וּמְשֻׁלְּמָן עַזְוֹבָת אַלְתִּיק ב-בְּנֵים אַחֲרִי-ם הָאֵל הַדָּזְלָה הַגְּבוּרָה אֶשְׁר-עִזָּוֹר פְּקָחוֹת עַל-כָּל-דָּרְכִים בְּנֵי אַלְמָן לְמַתָּא לְאַשְׁר-כָּדְרְכִים וּכְפָרִי מְעַלְלִים;<sup>19</sup> אַשְׁר-שְׁמָת אַתָּה וּמְפַתִּים ב-אַרְצִים-מִצְרִים עַד-הַיּוֹם הָז וּבִשְׂרָאֵל וּבָאָדָם וּמְשֻׁבָּה-לָרָם שָׁם כַּיּוֹם הָז:<sup>20</sup> וְתַצְא אַתְּעַמֵּךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִאַרְצָם מִצְרִים בְּאַתָּה וּבְמִופְתִּים וּבְזִקְנָה וּבְאַזְרָעָן נְטוּיה וּבְמָנוֹרָ גְּדוֹלָה:<sup>21</sup> וְתַעֲמַן לְתַתְהָ אָרֶץ זְבַת כְּלָבָד וּבְזָבָד:<sup>22</sup> אַבְנָא וְרָשַׁע אַתָּה וּלְאַשְׁמָעָן בְּקָלָרָן וּבְתְּרוּתָךְ לְאַהֲלָךְ אָלָן כָּל-אַשְׁר צְוָתָה לְהָם לְעַשּׂת לְאַשְׁר וְתַקְרָא אַתָּם אֶת כָּל-הַרְעָה קָתָה:<sup>23</sup> הַנְּהָה הַסְּלָלוֹת בָּאוּ הַעֲרָה לְלִכְדָּה וְהַעֲרָה נְתַנְנָה בְּזַד הַכְּשָׂדִים הַנְּלָמָדִים עַלְיהָ מִפְנֵי הַחֲרָבָה וְהַרְעָב וְהַקָּרֶב וְתַקְרָא אַתָּם אֶת-אַדְנִי וְהָז קָנָה לְבָנָה כְּשָׂדִים וְבְזַד הַכְּשָׂדִים:<sup>24</sup> וְיָהִי דְּבָרְיהָוָה וְאַשְׁר דִּבְרָתָה הָיָה וְהַגְּנָרָא אָהָה:<sup>25</sup> אַתָּה אָמְרָת אַלְתִּי וְהָז קָנָה לְבָנָה כְּשָׂדִים וְבְזַד הַכְּשָׂדִים:<sup>26</sup> וְיָהִי דְּבָרְיהָוָה אַל-וּרְמָחוֹ לְאָמָר:<sup>27</sup> הַנְּהָה אָנָן וְהָז אַלְתִּי כָּל-בָּשָׂר הַמְּלָאֵן וּפְלָא כָּל-דָּבָר:<sup>28</sup> לְכָן כָּה אָמָר וְהָז הַנְּגִינָה נְתַנְנָה בְּזַד הַכְּשָׂדִים בְּזַד בְּזַד-אַרְצָה מִלְּרָבֶל וְלִכְהָה:<sup>29</sup> ובאו ה-כ-ש-דָם ה-נ-ל-מָדִים ע-לְה-עָרָה ה-ז-הָתָה וְה-צִוְתָה אַתָּה ה-בְּבָתִים אַשְׁר קְתָרוּ ע-לְגַנְוֹתִים לְבָנָל וְה-סְכוּ נ-סְכִים לְאַלְמִים לְמַעַן ה-כָעֵסֶן:<sup>30</sup> כִּי-הָיָי בְּיִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הוֹדָה אָרָעָם הָרָע בְּעִינֵי מְנוּרָתֵיהֶם כִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶרְךְ מִכְעָסִים אַזְעִי בְּמַעְשָׂה יִדְחָם נָאֵסִיהָוָה:<sup>31</sup> כִּי עַל-אַפִּי וְעַל-חַמְתָה הַיְתָה לְהַעֲרָה הַזָּהָת לְמִרְחָיִם אֲשֶׁר בְּנֵי אַזְעִי וְעַד הַיּוֹם הַזָּהָה לְהַסְנָה מַעַל פְנֵי:<sup>32</sup> עַל כְּלִרְעָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי וְהַזָּהָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְהַכְעָנִי הַמָּה מְלִיכָה שְׁרָיוּתָם כְּהַנִּים וּבְנִיאָהָם אֲשֶׁר וְהָז וְשָׁבַע יְרֹשָׁלָם:<sup>33</sup> וְיָפְנָנו אַלְיָזָר וְלֹא פְנִים וּלְמַד אַתָּם הַשְּׁכָם וּלְפָדָד וְאַנְסָם שְׁמָעוּם לְקַחַת מֹסֵר:<sup>34</sup> וְיִשְׁמַחוּ שְׁקָצָיוּם בְּבָתָא אַשְׁר-קְרָא-שְׁמָעָלִי לְתָמָא:<sup>35</sup> וּבָנָנו אֶת-בָּמָתָה הַבָּעֵל אֲשֶׁר | בְּגַיא בְּרָהָנָם לְהַעֲרָה אֶת-בְּנֵי-הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת-בְּנֵי-הַמִּקְדָּשׁ לְמִלְאָר אֲשֶׁר לְאַצְוִיתִים וְלֹא עַל-תָּהָה עַל-לְבָבָל לְשִׁשָּׁת הַתּוֹעֲבָה הַזָּהָת לְמַעַן הַחֲטִי אֶת-יְהָוָה:<sup>36</sup> וְעַתָּה לְכָן כָּה-אָמָר וְהָז אַלְתִּי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַעֲרָה הַזָּהָת אֲשֶׁר | אַתָּם אָמָרִים נְתַנָּה בְּזַד מִלְּרָבֶל בְּחַרְבָּה וּבְרַעַב גְּדָבָר:<sup>37</sup> הַנְּגִינָה מִקְבָּצָם מִכְלָה-הָאָרֶצָות אַשְׁר הַדְּקָתָת שָׁם בְּאָפִי גְּחַמְתִי בְּקָצָף גְּדוּלָה וְהַשְּׁבָתִים אֲלַה-מְקֹדֶם הָז וְהַשְּׁבָתִים בְּבַתְּחִילָה וְלֹא-הַיְהָה לְקַם לְאַלְמִים:<sup>38</sup> וְנַמְתַן לְהָם לְבָב אֶחָד וְדַרְרָא אֶחָד לְרָאָה אַזְעִי כָּל-הַיּוֹם לְטוֹב לְהָם וּלְבְנֵי-הַמִּקְדָּשׁ אֲפִרִיקִים:<sup>40</sup> וְכָרְתִי לְהָם בְּרִית עַלְם אֲשֶׁר לְאַשְׁבַּע בְּכָל-לְבָבָי אֲכָל-נְפָשָׁת:<sup>41</sup> כִּי-כָה אָמָר כָּאֵשֶׁר הַבָּאֵת אַלְתִּי וְהָז אַנְכִי מְבַיאָה עַלְיהָם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אַנְכִי דִּבֶּר עַלְיהָם:<sup>42</sup> וְיִגְנְנָה הַשְׁדָּה בָּאָרֶץ הַזָּהָת אֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמָר כָּאֵשֶׁר הַבָּאֵת אַלְתִּי וְהָז אַנְכִי מְבַיאָה עַלְיהָם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה וְהָז אַנְכִי דִּבֶּר עַלְיהָם:<sup>43</sup> אַיְמָנָה שְׁמַמָּה הֵיאָם אַיְמָנָה אֲדָם וּבְהַמָּה נְתַנָּה בְּזַד הַכְּשָׂדִים בְּבָרָה הַגְּדָלָה הַזָּהָת כִּי-אָשִׁיב אֶת-יְהָוָה בְּכָסֶף קְנוּ וְכְתָבָב בְּסֶפֶר | וְחַתּוֹם וְהַעַד עַדְם בָּאָרֶץ בְּנֵי-הַמִּקְדָּשׁ וּבְעַרְיוֹ וְהָזָה בְּגַעַת הַלְּרָבָר וּבְעַרְיוֹ הַשְּׁפָלָה בְּבָרָה הַגְּדָלָה כִּי-אָשִׁיב אֶת-יְהָוָה נָאֵסִיהָוָה:<sup>44</sup>

## Chapter 33

1 יהי דבריהו אל-ירוחםשו שניות והוא עזנו עוצר בחרט המטירה לאמו:<sup>2</sup> כה-אמר והוה עשה והוא יציר אותה להכינה והוא שמו:<sup>3</sup> קרא אליו ואנער ואגדה לך דלות נצירות לא ידעתם:<sup>4</sup> כי כה אמר יהוה אלני ישראל על-במי העיר הזאת ועל-במי מלכי והדר הנצרים אל-השלות אלה וחרב:<sup>5</sup> בואם להלחם את-הכשדים ולמלאמ את-פגרי האדם אשר-הכיתני באפי ובחותמי ואשר הסתרתי פנימה עיר הזאת כל-כלי רעם: היה לנו מעללה ארוכה ומפאר וופאות וגלויות לומ עדרת שלום ואחת:<sup>6</sup> והשבותי את-שבות יהודא ואת-שבות ישראל ובונתים כבראשנה: וטהרתים מקלענים אשר-חטאיל וסליחתו לכל-עונייהם אשר-חטאיל ואשר פעשנו ב':<sup>7</sup> והיתה לו שם-שנון למחלה ולטפורה לכל גוש הארץ אשר-ישמעו את-כל-הטובה אשר-אנכי עשה אנטם ופוך זו גוז על כל-הטבה ועל כל-השלום אשר-אנכי עשה לה:<sup>8</sup> כה | אמר יהוה עוז שמע במקומיו זהה אשר-אתם אמרתם חרב הוא מאין אדים ומאין בהמה בער יהודה ובছצת ירושלים הקשות פאן אדים ומאיין ישב במאיון בהמה:<sup>9</sup> קול שנון וקול שמחה קול חנן וקול כליה קול אמרתים הודי אתי-זה צבאות כיטוב יהוה פ'ילולים חסן מבאום תודעה בית יהוה כי-איש את-שבות-הארץ כבראשנה אמר יהוה:<sup>10</sup> כה-אמר יהוה צבאות-עד יהוה | במקומיו הזה החרב מאו-אדם ועד-בכמה ובכל-עיריו נהר רעים מרבים צאן:<sup>11</sup> בער ההר עבר הפלגה ובער הנגב ובארץ בנימן ובסיבוב ירושלים ובער יהודה עד תעבורנה הפלגן על-ידי מונה אמר יהוה:<sup>12</sup> הנה ימים נאים נאם יהוה ובקומי את-הדבר הלו אשר דברתי אל-בבב ישראל ועל-בבב יהודה: בימים ההם גבתה היהיא אצמנים לדוד צמח צדקה ועשה משפט צדקה בארכ:<sup>13</sup> בימים ההם תעשה יהודה וירושלים תשכנן לבטח וזה אשר-יקרא לה יהוה | צדקנות:<sup>14</sup> כי-כח אמר יהוה לא-יכרת לדוד אש שעב על-קסא בית-ישראל: ולבנים הלו לאי-כרת איש מלפני מעלה עולה ומikitir מתח ועשה-זבח כל-הימים:<sup>15</sup> היה דבריהו אל-ירוחם: כה אמר יהוה אם-תפלו את-בריתך היום ואת-בריתך הלילה ובלתי היהום ומסמללה בעטם:<sup>16</sup> גם-ברית תפארת-דוד בעדי מריותלן בן מלך על-קסא ואתי-הלו הכהנים משרתי:<sup>17</sup> אשר לא-יספר כבא השמים ולא-מד חול הים כן ארבה את-זרע-הוד עבדי ואתי-הלו משרות את-ים:<sup>18</sup> כי-דבריהו אל-ירוחם היה אלה ראות:

מה-העם הזה דברנו לאמר שטי המשפעות אשר בחר יהו בהם ייחוס ואית עמי נאצן מחיות עד גוי לפניויהם: כי אמר יהוה אם לא בריתם יונם ולילה חקوت שמים הארץ לאשחתת: <sup>25</sup> גם צער יעקוב ודוד עבד אחים מקחת מזרען משלים אל צער אברם ישתק ויעקב כיאוש את-שבותם וرحمותם:

## Chapter 34

הדבר א' אשר־היה אל־ירקיה מأت' והו ובכדראצר מל־רבבל | וכלהלו וכל־מלךות ארץ ממלחת ידו | וכל־העמים נלחמים על־ירושלם  
ועל־כל־עיריה לאמר:<sup>2</sup> כה אמר יהוה אלהי ישראל הילך ואמרת אל־צדקה מלך יהודה ואמרת אלו כה אמר יהוה הנה נתן את־העיר הזאת  
בידי מלך־רבבל ושרפה באש:<sup>3</sup> ואתה לא תפלט מידי כי תשפט תפלש בינו תננו עיניך את־עדי מלך־רבבל תראננה פוחו אתה־פוך ידבר נבל  
תבואה:<sup>4</sup> אך שמע דבר־יהוה צדקה־יה מלך יהודה כה אמר יהוה עלייך לא תמות בחרב:<sup>5</sup> בשלום תמות ויכmarsוף אָבוֹתיך המלכים בראשם  
אשר־היו לפניך כן ישרופך ותו אדון יספוזילך כי־ידבר אֲנִידברות נאמ־יהוה:<sup>6</sup> ידבר־ירמיהו הנביא אל־צדקה מלך יהודה את כל־הדברים  
הלאה בירושלם:<sup>7</sup> ותיל מלך־רבבל וכל־חמים על־ירושלם ועל כל־עמך יהודה הונתרות אל־כל־שׂוֹאֵל עולקה כי־הנה נשארך בער יהודה עיר  
מבצר:<sup>8</sup> הדבר א' אשר־היה אל־ירקיה מأت' והו אחריו כרת הילך צדקה־יה ברוח אַת־כל־העם אשר־בירושלים לך לאם דרכו:<sup>9</sup> לשלוח איש  
את־עבדו ואיש את־עבדו ואיש את־שפחתו העברי והבראה חפשים לבלתי עבד־בם עד ישמעו אַת־העדים ואת־השפחות אשר  
שלוח איש את־עבדו ואיש את־שפחתו חפשים לבלתי עבד־בם עד ישמעו אַת־העדים ואת־השפחות אשר  
שלחו חפשים וכבושים לעבדים ולשפחות:<sup>10</sup> והי דבר־יהוה אל־ירמיהו מأت' והו לאמר:<sup>11</sup> ישובו אחרי־יכן ושבו את־העדים ואת־השפחות אשר  
את־אבנותיכם ביום הוציאו אותך מארץ מצרים מבית עבדים לאמר:<sup>12</sup> כה אמר יהוה אלהי ישראל אכן כרתי בירת  
שנים ושלחתך חפשי מערם ולא־שכנע אַת־תְּחַכֵּם אַלְיָמָד וילשׁובו אותך הום ותעש את־השר־בעני לך דרכו איש לרעהו  
ותCKERת בירת לפניך ביהו' ביהו' אַשְׁר־נקרא שמי עלי:<sup>13</sup> ותשובו איש את־עבדו ואיש את־שפחתו אַשְׁר־שלחתך חפשים  
לונפשים ותכבדו אותם להחיות לכם לעבדים ולשפחות:<sup>14</sup> לכן כה אמר יהוה אמר לא שמעתם אליו לך דרכו איש לאחיו איש ולרעיה הנהו  
קראה לך דרכך נאמ־יהוה אל־החבר אל־הדבר ואל־הרע ובנתי אַת־תְּחַכֵּם לוויה לכל מלכות הארץ:<sup>15</sup> ונתקעת את־ההארש הגרים את־ברת  
אשר לא־הקומו את־דברי הבורת אשר כרתו לפניך הילך אשר כרתו לשנים ויעברו בדור:<sup>16</sup> שר יהודה ושני ירושלים היסרים והכהנים  
כל עם הארץ העברים בין בתריה הugal:<sup>17</sup> ונתקע אותם ביד אוכחים וביד מבקשי נפשם והיהם נבלתם למאלל לעזף השמים ולבחת הארץ;  
את־צדקה־יה מלך־יהודיה ואת־שרפו את־בניך ביד אוכחים וביד מבקשי נפשם נבדח כל־העלים מעליים:<sup>18</sup> הנה מצה נאמ־יהוה  
והשבתים אל־העיר הזאת ונלחתו עליה ולכדהו שרפה באש ואת־עברי יהודה אנתן שמהה מאון שבפ:

## Chapter 35

<sup>1</sup> הזכריה אשרהיה אלירמיה מאת יהוה בפל והזקנים בריאשיהם מלך יהודה לאמרו: <sup>2</sup> להוּ אֶל-בְּתַת הָרְכָבִים זֹבֵר אֹתָם וְהַבָּא תָּמִם בֵּית יהוה אל-אשת קלשכota והשquit אתם יון.<sup>3</sup> ואיך אתיאזנה ברירמייה ברכבתאנה ואתכל-בנינו את כל-בְּתַת הָרְכָבִים:<sup>4</sup> <sup>4</sup> ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בנין בך גדרילאו אש האלים אשראל לשכת השלים אשר ממעל לשכת משיחו ברכשלם שער הסף:<sup>5</sup> <sup>5</sup> ואון לפני בני בית-הרכבים נבעים מלאים יון וכסות ואמר אליהם שתוין:<sup>6</sup> ישארו לא נשחתה יון כי יונקב ברכוב אבונו ציה עליון לאומר לא תשתוין אתם נביכים עד-עולם:<sup>7</sup> בית לא-תבנו וירע לא-תזרענו וכרם לא-תטשו ולא יהיה לךם כי באחים תנשב כל-יומיכם למן תחוי נימים רבים על-פניכם האדמתה אשר אתם גרים שם:<sup>8</sup> ונשמע בקהל יהונקב ברכוב אבונו לכל אשר צנו לבתוי שתוין כלא ימינו אונחנו בשינוי ובנינו:<sup>9</sup> ובלעת בננות בתים לשבתינו וכרם וסדרה וירע לא יהיה לדנו:<sup>10</sup>ogeneב באחים ונשמע ונעשה ככל אשר צנו יונקב אבינו:<sup>11</sup> יהי בעלות נוכראך אל-רבב אל-הארץ ונאמר באו ונבנה ירושלים מפני חיל הכהדים ומפני חיל ארם ונשב ברושלים:<sup>12</sup> יהי דבריהה אלירמיהו לאמרו: כה אמר יהוה עצאות אלהי ישראל הלו ואמרת לאש יהודה ולושבי ירושלים הלו ואמרת מושר לשמע אל-דבבי נאמני יהוה:<sup>13</sup> יהודים אחריו יהונקב ברכוב אשר-צעה אתכני לבתוי שתוין ולא שתו עד-יקום הזה כי שמעו את מצות איביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ידבר ולא שמעתם אליו:<sup>14</sup> ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנבאים השכים וسلح | לאמר שבודנא אש מדרכו הרעה והיטיבו מעליכם ואל-תללו אחר אלהים אחרים לבלם ושבו אל-האדמה אשר-ננתתי לךם ואיבתיכם ולא הטיטם את-אונכם ולא שמעתם אליו:<sup>16</sup> כי הקומו בגין יהונקב ברכוב אשר-צעם והעם הזה לא שמעו אליו:<sup>17</sup> כך כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנהני מביא אלהי יהודה ואל כל-יושבי ירושלים את כל-הרעא אשר דברתי עליהם עליון יון דברתי אלהים ולא שמעו ואקרו להם ולא ענו:<sup>18</sup> ולבנת הרכבים אמר יונקייה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יונקב ברכוב עמד לפניו כל-הימים:

<sup>19</sup> לנ' כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא-יונקב ברכוב עמד לפניו כל-הימים:

## Chapter 36

## Chapter 37

**1** אֶל-מֶלֶךְ צָדִיקָיו בְּרַאשֵׁיו תֹּהֶת כְּנֵנוּ בְּבִירְחוֹלִים אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ בְּבוּכָרָא צָדִיקָוּ בְּאֶחָזָה וְהַזָּעַם הָאוּ וְעַבְדָיו וְעַם הָאָרֶץ  
**2** אַל-דָבָרִי הַזָּהָא אֲשֶׁר דָבָר בַּיד רִימָחָו הַגְּבָיא:<sup>3</sup> וַיְשַׁלַּח הַמֶּלֶךְ צָדִיקָיו אֶת־יְהוּכָל בֶּרֶשְׁלָמִיה וְאֶת־צָפְנָהוּ בֶּרֶם־עֲשֵׂיה הַכָּהָן אֶל־יְרֻמָּיה הַגְּבָיא  
**4** לְאמֹר הַתְּפִלָּנוּ בְּעַדְנוּ אֱלֹהִינוּ וְיָרִמָּיהוּ בְּאֶלְיָהָנוּ<sup>5</sup> וְאֶת־עֲזָנָנוּ אֶת־בָּטָן הַעַם וְלְאַנְתָּנוּ אֶת־בֵּית הַכָּלִיא:<sup>6</sup> חִיל פְּרֻעה יְצָא מִמְצָרִים וְשָׁמַע  
הַכְּשָׂדִים הַצָּרִים עַל־יְרוּשָׁלָם אֶת־שְׁמָלָם וְעַל־מֶלֶךְ יְרוּשָׁלָם:<sup>7</sup> וְיָהִי־דְבָרֵיהָ אֶל־יְרֻמָּיהוּ הַגְּבָיא לְאָמָר:  
**8** תָּמָרָנוּ אֶל־מֶלֶךְ יְהוָה הַשְׁלָמָה אֲתָכֶם אֶל־לְדָרְשֵׁי הַגָּהָה | חִיל פְּרֻעה הַשְׁיא לְכֶם לְעַזְולָה שָׁב לְאָרֶץ מִצְרָים:<sup>9</sup> אָשָׁבָן הַכְּשָׂדִים וְלְחַמּוּ עַל־הָעִיר  
הַזָּהָא וְלְכָדָה וְשָׁרֶפֶה בָּאָש:<sup>10</sup> | אָמָר הַזָּהָא אֶל־תְּשָׂא נְפִשְׁתִּיכְסָל מִלְאָמָר הַלְּרָא !לְכָן מַעֲלֵינוּ הַכְּשָׂדִים כִּילְאָוֶל:<sup>11</sup> קַי אֶמְהִיכְיָם כְּלַחְיָל  
כְּשָׂדִים הַגְּלַחְמִים אֲתָכֶם וְנַשְּׁאָרוּ בָּם אֲנָשִׂים מִזְקָנִים אִישׁ בָּאָהָל! לְקֹמוּ וְשְׁרַפוּ אֶת־הָעִיר הַזָּהָא בָּאָש:<sup>12</sup> וְיָהִי־זָהָא בְּהַעֲלוֹת חִיל הַכְּשָׂדִים מֶעָל  
יְרוּשָׁלָם מִפְנֵי חִיל פְּרֻעה:<sup>13</sup> וְיָהִי־זָהָא מִירֻשָּׁלָם לְלַכֵּת אֶרֶץ בְּנֵינוּ לְמַלְךָ מִשְׁמָשׁ בְּתוֹךְ הָעָם:<sup>14</sup> וְיָהִי־זָהָא בְּשָׁעַר בְּנֵינוּ וְשָׁם בְּעַל פְּקָדָת וְשָׁמוֹן  
וְרָאשָׁה בֶּרֶשְׁלָמִיה בְּרַחְנָנָה וַיַּתְּפַשֵּׁת אֶת־יְרֻמָּיהוּ הַגְּבָיא לְאָמָר אֶל־הַכְּשָׂדִים אַתָּה נָפֶל:<sup>15</sup> וְאַשְׁמָר יְרֻמָּיהוּ שְׁקָר אִינְגִּינָה נְפַלְּה־הַכְּשָׂדִים וְלֹא שָׁמַע  
אָלְיוֹ וַיַּתְּפַשֵּׁת וַיָּרַא־יְהוָה בְּרַמְחָהוּ וְבָאָהוּ אֶל־הַשְּׁרִים:<sup>16</sup> וַיַּקְצִפוּ הַשְּׁרִים עַל־יְרֻמָּיהוּ וְהַכָּנוּ אֶת־זָהָא וְנַתְּנוּ אֹתוֹ בֵּית הַאֲסָר בֵּית וְהַזָּעַם הַסְּפָר כִּי־אָתָנוּ עֲשָׂו  
לְבִתְּהַלָּא:<sup>17</sup> כִּי בָּאֶת־יְהוָה אֶל־בֵּית הַבָּור אֶל־הַחַנּוֹת וְאֶל־הַשְּׁבָשָׁם וְרִמְחָהוּ יְמִים רַבִּים:<sup>18</sup> וְיָשַׁלֵּחַ הַפְּלָרָא צָדִיקָהוּ וְיָקְחָהוּ וְיָשְׁאָלָהוּ הַמֶּלֶךְ בְּבִתוֹ  
בְּפִתְּרָה וְאָמָר קַשׁ דָּבָר מָתָּה הַזָּהָא וְאָמָר בַּיד רִמְחָהוּ שׁ אֲשֶׁר־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תַּנְתַּנוּ:<sup>19</sup> וְאָמָר יְרֻמָּיהוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ צָדִיקָהוּ מָה חִטְאָתָי לָהּ וְלַעֲבָדָיו<sup>20</sup>  
וְלֹעֵם הַזָּהָא פִּינְתַּתְּמָתָּה אֶת־בֵּית הַכָּלִיא:<sup>21</sup> אוֹי נַבְיאָיכֶם אֲשֶׁר־נַבְיאָנוּ לְכָן לְאָמָר לְאַבָּא מִלְּרַבְּבָל עַלְיכֶם וְעַל הָאָרֶץ הַזָּהָא:<sup>22</sup> וְעַתָּה שְׁמַעְנָא  
אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ תַּפְלִגָּנוּ תְּחִנְתֵּל פָּנָר וְאֶל־תְּשִׁבְעֵנָא בֵּית יְהוָנֵת הַסְּפָר וְלֹא אֶמְתַּחַתְּמָתָּה בְּחַצְרָה הַמְּטָרָה  
ונְתַן לְזִיכְרָה לְחַלְמָה לְיָמֵינוּ וְשָׁב וְרִמְחָהוּ בְּחַצְרָה הַמְּטָרָה:

## Chapter 38

Chapter 39

**1** בשנה ה'ה תעשיית לצדקהו מלרייהזה בחוץ העשרו ב'א בוכדראצר מלרברבל וכל-חולן אל-ירושלם ואצרא עלייה: **ס<sup>2</sup>** בעשתי' עשרה שנה לצדקהו בוחד' הרביש בתשעה לחוץ הבקעה העיר: **ט** יבאו כל שמי מלרברבל ושבו בשער התור גרגל שר-אוצר סמגראטנו שרשיכם רב-בריס ערגל שר-אוצר רב-בריג כל-שarity שמי מלך בבל: **י** ו' לאש ראמ צדקיהו מלרייהזה וכל | אמש המלחה זיברכחו ואצרא ללה מוקהיר דורך גן הפלך בשער בון החמתים יצא דרכ' הערכה: **ו** ורדפו חול-כשדים אחר-ךם ישבו את-צדקהה בערבות ורחו ויקחו את עלה אל-בוכדראצר מלרברבל רבלמה בארץ חמת וידבר אותו משפטים: **ו** ושחת מלך בכל אתי-כני צדקיהו ברבלה לעניין ואת כל-חמי' יהוד' שחת מלך בבל: **ז** ואת-ענין צדקיהו עיר ואסרו בנה-חישום לביא אותו בבלה: **ח** ואת-הבית הפלך ואת-הפטת העם שרטנו הכספיים באש ואת-המות רושלים מצצ': **ט** ואת-ותר העם הנשאים בעור ואת-הנפלים אשר נפלו עליינו ואית-יתר העם הנשאים הגלה נזאר-אנן רב-בטחים בבל: **ט** ומתקעם הדלים אשר אויל-הם מאיומה השאור נבזראן רב-בטחים בארץ והיה ויתן להם קרפים וגבים בום הואה: **ט** י' יוצן בוכדראצר שלירמייה ביד נבזראן רב-בטחים לאמרו: **ט** קחנו ועינך שם עליו ואל-מעש לו מקומה רע כי אם כאשר ידבר אליך כן עשה עמו: **ט** י' ישלח נבזראן רב-בטחים ובושובון רב-בריס ורגל שר-אוצר רב-בריג וכל רב-מלך בבל: **ט** י' ישלחו ואת-ירמייהו מבחן המטלה ועתנו את א-גדליהו בראחים קם ב-ר' שול' להוציאה אל-הפטת ושב בדור העם: **ט** י' ואל-ירמייהו היה דבריו הוה בהיותו עזיר בפazar המטלה לאמרה: **ט** י' הלו' אמרת לעבד מלך הכהן לאמר כה-אמיר היה צבאות אלה' ישראל הנני מביא תדביה אל-העיר החזת לרעה ולא לטובה והו לפניה בום הואה: **ט** י' והצלתך ביזמיה הוא נאם-הו ולא תנתק ביד האנשים אשר-אתה יגור מפניהם: **ט** י' כי מלט אמלט' ובחרב לא תפל וויתה לה נפש לשלל כיבתחת ב' נאמיה-הו:

## Chapter 40

הקדבר אשרה היה אל-יררמיהו מעת והזה אחר | שלח אותו בזוראךן רביתם מරהרמה בקחתו אותו והוא אסור באזיקם בטור כל-גלאות ירושלים ויהוּה המגנים בבליה: <sup>2</sup> יוקח וביטחון לירמיהו ואמר אליו והוא אל-הן דבר-אתה רעה הזאת אל-המקום הזה: <sup>3</sup> ויבא וישע יהוה כאשר דבר כי-חתאטם להוה לא-שמעתם בקלו' והוא לסת דבר הוה: <sup>4</sup> עוניה הנה פתחו הים מרחוקים אשר על-ידי'ם אס-טוב בעינך לבוא אתך בבל בא ואשים את-עינינו עלייך ואס-רע בעינך לבודאי-תני בבל חיל ראה כל-הארץ לפניו אל-טוב ואל-השר בעיניך ללקת נומה לך: <sup>5</sup> עונדו לא-ישוב ושבה אל-גדריה בראותיקם בר-שפן אשר הפקוד מלך-בבל בערי יהוזה ושב אתה בתוך העם או אל-כל-הישר בעיניך ללקת לך ותירלו רביתם אמרתך ומשתתך ישלחוה: <sup>6</sup> יבא ורמותה אל-גדריה בראותיקם המצתפה ושב אתה בתוך העם הנשאים הארץ: <sup>7</sup> ישמעו כל-שרי החילום אשר בשדה הרים ואנשיהם כיריה-פקוד מלך-בבל את-גדריה בראותיקם בארץ כי הפקיד אותו אנשימים ונשים יולף ומדלת הארץ אשר לא-היגלו בבליה: <sup>8</sup> יבאו אל-גדריה המצתפה ושם-על ברכותנו הוי וחנן וויתן בוניקרhom ושרה בר-תונחתם ובני עופי הנוטפות זיניהו ברהעכתי הימה ואנשיהם: <sup>9</sup> ישבו להם גדריהו בר-שפן ואנשיהם לאמר אל-תיראו מבעוד הcessim שבו באוץ ועבדו אמר מלך בבל ויטב לכם: <sup>10</sup> ואני ההני ישב במצתפה לעמד לפני הcessim אשר יבואו אלינו ואתם אספין וקוץ ושםו בכליכם ושבו בערים אשר-תפשטם: <sup>11</sup> אם כל-היהוּדים אשר-במואב גנבי-עומן ובאזורים ואשר בכל-הארצאות שמעו יידעת מלך-בבל שאירית ליהודה וכי הפקוד עליהם אמרת-גדריהו בראותיקם בר-שפן: <sup>12</sup> ישבו כל-היהודים מכל-המקומות אשר נדחו-שם ובאו ארץ-יהודה אל-גדריהו המצתפה ואספינו קץ הרבה מزاد: <sup>13</sup> וויתן בר-קרחן וכלי-שרי החילום אשר בשדה באו אל-גדריהו המצתפה: <sup>14</sup> ואמרו אלו הידע תעדי בעלים מלך בני-עומן שלח את-ישמעאל ברכותנו להכורך נפש ולא-האמינו לחם גדריהו בראותיקם: <sup>15</sup> וויתן בר-קרחן אמר אל-גדריהו בסתר במצפה לאמר אלכה פא ואכה את-ישמעאל ברכותנו ואיש לא ידע מהה יכלה נפש ופצעו כל-הוזה הנקבצים אליך ואבדה שאירית יהודה: <sup>16</sup> ייאמר גדריהו בראותיקם אל-ויתן בר-קרחן אל-תעש את-הקדבר הוה כי-ישker אתה דבר אל-ישמעאל ס

Chapter 41

**1** בחזרה השביעו בא שמחual ברכבתינה בר'אלישען מזרע הפלוכה ורבו הפלוך ושורה אונשים אותו אל-גדליהו בר'אוחיקם המצתפה  
ויאלכו שם לחתם יחדו במצפה: **2** ויקם ושמיעאל ברכבתינה ושערת האנשימים **3** אשר-הו אתו ייכו את-גדליהו בר'אוחיקם בחרב יימת אות  
אשר-הפקיע מל-גביל בארץ: **4** יהי ביום השני להמעית את-גדליהו איש לא ידע: **5** יגיאו אונשים משכם משלו ומושרין שמנים איש מגלטי וקו וקרען בנדים  
ומתנדדים ומונחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **6** יצא ושמיעאל ברכבתינה לקראותם מורה המצפה הילך הילך ובכה יהי כפgesch אתם ואמר  
אליהם באו אל-גדליהו בר'אוחיקם: **7** הילי כבונם אל-תון הער ושחים ושמיעאל ברכבתינה אל-תון הבור הוא והאנשים אשר-אתה: **8** ויעשרו  
אנשים נצמאדים ואמרו אל-ישמעאל אל-תמתנו כי-ישלו מטמים בשולה חיטים ושערין וישמן ודבש ויחול לא הימיTEM בתרון אוניהם:  
**9** והבhor אשר-השליך שם ושמיעאל את | קל-פרק האנשימים אשר-הכה ביד-גדליהו הוא אשר עשה הפקיע בעשא מל-ישראל את  
מלא ושמיעאל ברכבתינה חולמים: **10** ונשב | ושמיעאל את-כל-ישארית העם אשר במצפה א-ת-ב-נ-ת הפלך וא-ת-כ-ל-העם הנשאים במצפה  
אשר הפקיע נבואר-זון רביתחים את-גדליהו בר'אוחיקם ושבם ושמיעאל ברכבתינה: **11** ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלום עמי-שמיעאל ברכבתינה וימצאו אותו  
חילים אשר אתו את-כל-הרעא אשר עשה ושמיעאל ברכבתינה: **12** ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלום עמי-שמיעאל ברכבתינה וימצאו אותו  
אל-מים רבים אשר בגבעון: **13** יהי קראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יו-וחנן בר'קרת ואת-כל-שי הרים אשר אותו ושמחו: **14** ניסבו  
כל-העם אשר-שבנה ושמיעאל מורה המצפה ושבו וילכו אל-וחנן בר'קרת: **15** ושמיעאל ברכבתינה נמלט בשמהנה אונשים מפוני יוחנן וילך אל-לבני  
עטmons: **16** ויקח יוחנן בר'קרת וכל-שי הרים אשר-אתו את-כל-שי העם אשר השיב מאית ושמיעאל ברכבתינה מורה המצפה אחר הכה  
את-גדליה בר'אוחיקם גבריים אונשי המלחמה ונשים וטף וסרים אשר השיב מגביעון: **17** וילכו ושבו בגורות כמותם אשר-אצל בית לכת  
בבא מצרים: **18** מפוני הcessדים כי-וואו מפוניים כי-הה' ישמיעאל ברכבתינה את-גדליהו בר'אוחיקם אשר-הפקיע מל-גביל בארץ:

## Chapter 42

**1** ואנו כשלש הרים הרים יוחנן ברקרכם ויזניא ברהושעיא וכל העם מוקטן ועד גודול;<sup>2</sup> ואמרנו אלירמיהו הנבואה תפלאא תחנתנו לפניך והתפל בעדנו אלהינו بعد כל השארית הזאת כיינשארנו מעת מהרבה כאשר עיניך ראות אוננו;<sup>3</sup> ויגדלנו והוה אלהיך את הדריך אשר לדר-ביה ואת הדריך אשר נעשה;<sup>4</sup> ונאמר אללים ירקייה הנבואה שמעית הנני מתפלל אלהינו קדברייכם וויה כל-הדריך אשר עיננה והוה אתכם אגד לך לא-אמנעו מכם דבר;<sup>5</sup> והמה אמךון אלירמיהו והי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לאו כל-הדריך אשר ושלחר והוה אליך אלינו כן נעשה;<sup>6</sup> אם-טום ואם-רע בקhol | יהוה אלהינו אשר אנו שלחין אתך אליו נשמע לעמן אשר יטבלנו כי נשמע בקhol היה אלהינו;<sup>7</sup> ויהי מזק שערת ימים ויהי דבריהו אלירמיהו;<sup>8</sup> ויקרא אל-יוחנן ברקרכם ואל כל-שלוח הרים אשר אותו וכל-העם למקטן ועד גודול;<sup>9</sup> ונאמר אלהים הנה אמר אלה והוא אלה שראל אשר שלחחים אותו אליו להפיל תחנתכם לפני;<sup>10</sup> אם-טום תנשבו בארץ הזאת ובניתו

אתכם ולא אהרס ונטעת אתכם ולא אטוש כי נחמותי אל הרעה אשר עשית לכם: <sup>11</sup> אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפני אל תיראו מפני נאמיהה כי יאתכם אני להוציא אתכם ולהציל אתכם מזון: <sup>12</sup> ואtan לךם רוחמים וرحمם אתכם והשב אתכם אל אדמתכם: <sup>13</sup> ואם אמרם לךם לא נשב הארץ הזאת לבלי שמע בקהל והוה אלהיכם: <sup>14</sup> לא אמר לך כי ארץ מצרים נבואה אשר לא ניראה מלחה וקוז שופר לא נשמע וללחם לאינרעד ושם נשב: <sup>15</sup> עיטה לך שמעו דבריהה שארית והזהה כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אמרם שום תשמו פניכם לבא מצרים ובאים יאר שום מאירם והוא רב אדריהם והרעלב אשר אתם | <sup>16</sup> היה תה החורב אשר אתם ממנה שם תשוג אתכם בארץ מצרים והרעלב אשר אתם | דגים ממען שם ידקח אחיך מצרים ושם תקתו: <sup>17</sup> ויהיו כל האנשימים אשר פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ובכבר ולא יהיה להם שער ולפיט מפני הרעה אשר אני מביא עלייכם: <sup>18</sup> כי היה אמר היה צבאות אלהי ישראל כאשר נטה נטה אף וחמת על עלייבי ורשותם כן תתקח חמת עלייכם במאם מצרים והיימם לאלה ולחמה ולקלה ולחפה וקדרה ואיתראו עוד אתחזקם הזהה: <sup>19</sup> דבר היה עלייכם שארית יהודה אל תבוא מצרים ידע ידקשו כי היעדי בכם היום: <sup>20</sup> כי התעתומים בנפשותיכם כי יאתם שלחתם את אלהיה אל יהודה אל תפלל בעיננו אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: <sup>21</sup> ואגד לךם היום ולא שמעתם בקהל היה אלהיכם וכל אשר שלתני אליכם: <sup>22</sup> ועתה ידע תקדשו כי בחרב ברעב נCKER תמותה בפקודם אשר חפצתם לבוא לגור שם: |

## Chapter 43

<sup>1</sup> ויהי כלאות ירמייהו לדבר אל כל העם את כל דברי היהוה אלהיהם אשר שלחו היהוה אלהיהם את כל הדברים האלה: <sup>2</sup> ויאמר עזיה בך הושעה ויחנן ברוךורה וכל האנשימים הזרים אמרם אני מביא לך מדבר לא שלחו היהוה אלהינו לא תבוא אדריהם ממען תול אתנו ביד הכהדים להמית אתנו ולהגלו אתנו בבל: <sup>3</sup> ולוא שמעו יוכנן ברוךורה וכל שמי החילם וכל העם בקהל היהשה לשכנת בארץ יהודה: <sup>4</sup> וישח יוחנן ברקрам וכל שמי המלחים את כל שארית יהודה אשר שב ממלכת הגויים אשר נדחויהם לגור בארץ יהודה: <sup>5</sup> ואתר הרים ואתר הנשים ואתר הערים ואתר הערים בירנירהו: <sup>6</sup> יכלאו הארץ מצרים כי לא שמעו בקהל היהשה ואדריהם יוכנן ברקראן רביתם אדרים דבירה היה בראחים ברשפן ואת ירמייהו הנביא ואתר ברכור בירנירהו: <sup>7</sup> יכלאו הארץ מצרים כי לא שמעו בקהל היהשה וילאו עד תחפונח: <sup>8</sup> ויהי דבריהה אל ירמייהו במחפנחות לאמור: <sup>9</sup> קח פידך אבני גדלות וטמנתם בטל במלון אשר בפתח בית פרעה בתחפנחות לעני אנשים יהודים: <sup>10</sup> ואמרת אליהם כה אמר היה צבאות אלהי ישראל לך לערל לא ללחתי אדרים ברכוב בעדי ושחתם כסא ממעל לאבני הרים אלה אשר טמןתי וטנה אתר שיפורו עלייכם: <sup>11</sup> ובאה והכה אתר הארץ מצרים אשר לפוקת לפוקת ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: <sup>12</sup> והצתי אש בעמי אלהי מצרים ושרפים ושבם ועתה אתר אוז מצרים כאשר יעצה הרעה אתר בגדו ויצא משם בשלום: <sup>13</sup> ושבר אתר מטבח בית שמש אשר בארץ מצרים ואתר בטי אלהי מצרים ישרפ באש:

## Chapter 44

<sup>1</sup> הדבר אשר היה אל ירמייהו אל כל היהודים השבים מגודל ובמחפנחות גנוף וארץ פתروس לאמור: <sup>2</sup> כה אמר היהשה צבאות אלהי ישראל אתם את כל הרעה אשר הבלתי עלי ישלם ועל כל עלי יהודה והם חרבה היום היה ואון בהם יושב: <sup>3</sup> ממען רעתם אשר שעון להכעסני לעלה לך לערל לא ללחתי אלהים אשר לא ידועם מהם אדרים ואבריכם: <sup>4</sup> אשלח אליכם את כל עבדי הביאים השכים ושליח לאמור אל נא תעשו את דבר הטעבה הזאת אשר שנאתי: <sup>5</sup> ולא שמעו ולא הטענו להרבה לשמה פום הזהה: <sup>6</sup> עיטה היה אמר היה אלהי אלהי ירמייהו ואף ובער בעני יהודה ובছצות וירושם ותקינה להרבה לשמי ותוק מזור לחרב לחרב אלהי ישראל למה אתם רעה גוזלה אל נפשתם להכלה לךם לאו נזק מתוק יהודה לבלי היהשה לשארית: <sup>7</sup> להעסני במעשי זידם לך לאמור אדרים באין מצלים אשר אתם באים לער שם למען הכהרתם לךם וממען היוטם לקללה ולחפה בכל גוש הארץ: <sup>9</sup> השכחתם אתר רעותם אבותיכם ואתר רעותם מלכי יהודה ואת רעות נשי ואתר רעות נשים אשר עשו בארץ יהודה ובছצות וירושם: <sup>10</sup> לא דכאו עד היום הזה וליאו לא הילכו בתורתם ובחקתי אשר נתני לפניהם ולפניהם אבותיכם: <sup>11</sup> לכן כה אמר היהשה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהקנית את כל הזהה: <sup>12</sup> ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לעור שם ותמו כל הארץ מצרים פלו בחרב ברעב יתמו מקטן ועד גזול בחרב וברעב יתמו והוא לאלה לשמה ולקלה ולחפה: <sup>13</sup> ופקדתי על היישבים בארץ מצרים כאשר פקדתי עלי ישלם בחרב ברעב ובכבר: <sup>14</sup> ולא היה פליט ושורד לשארית יהודה הבאים לגורם שאר מצרים ולשבי לשכנתם כי לא ישבו כי אס פליטים: <sup>15</sup> וענן אתר ירמייהו כל היהודים הצעים ולשוב | או צדקה וזהה אשר היהשה גנשאים אתר נפשם לשבי שם כי לא ישבו כי אס פליטים: <sup>16</sup> הדבר אשר דברת כירקטרות נישקם לאליהם אחרים וכל הנשים העמדות קת גודול וכל העם השבים בארץ מצרים בפרטוס לאמור: <sup>17</sup> כו עשה נעשה את כל הדהר | אשר יאצ אמפני לך לערל למלכת השמים והסירה נסכים כאשר עשינו אלינו בשם יהוה אנחנו שמעים אליך: <sup>18</sup> ומראך חזלנו לך לערל למלכת השמים אנחנו ואבטנו מלכנו ושוריינו בער יהודה גבחות וירושם ובשביעותם וגיהה טובים ורעיה לא ראיינו: <sup>19</sup> וכי אנחנו מקרטרים לממלכת השמים ולהסרך לה נסכים המבלודי אנחנו עשינו לה כנויים והסירה נסכים חסרנו כל בחרב וברעב תחנו: <sup>20</sup> ואנחנו רומחו אל כל העם על הגברים על הנשים ועל כל העם העזים אתר זכר לאמור: <sup>21</sup> הלא אתר הגדוד אשר קטרם בער יהודה גבחות וירושם אם ואבוייכם מליכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה וטעה על לבנו: <sup>22</sup> ולא יוכל היהה עד

לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארככם לחרבה ולשמה ולקלה מאיו יושב כהיום זהה:<sup>23</sup> מפניו אשר קטרתם ואשר חטאתם להוה ולא שמעתם בקהל הוה נברתון בתקומו בעדותו לא הילכתם על כן קרתת אתכם הרעה הזאת:<sup>24</sup> ורמייהו אל כל העם ועל כל הנשים שמעו דבריהו כל יהודיה אשר בארץ מצרים:<sup>25</sup> כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל לאמר אם ונשיהם והבדנה בפיכם ובידכם מלאתם | לאמר עשה נשאה את נדרנו אשר גדרנו לקטר מלכחת השמים ולהסר לה נסכים הקים תקינה את נדריכם <sup>26</sup> לכן שמעו דבריהו כל יהודיה השבים בארץ מצרים הנהני נשבעתי בשמי הנגדו אמר יהוה אם יהודיה עוד שמ בקרא | בפי | כל איש יהודיה אמר כי אידי והוה בכל הארץ מרים: <sup>27</sup> הנהן שקד עליים לרעה ולא לטובה ותמו כל איש יהודיה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם:<sup>28</sup> אפלו חרב שבון מארץ מצרים ארץ יהודיה קמתי מספר וידנו כל שארית יהודיה הבאים לאرض מצרים לגור שם דברי מים מוקם ממי ומם:<sup>29</sup> וזה תלם האות נאמיהו כי פוך אני עליים במקומם היה למן תדע כי קום בקומו דברי עליים לרעה:<sup>30</sup> כי אמר היהה הנהן נתן אות פרעה מלך מצרים ביד אבו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את אידקהו מלה יהודיה בוד נבוד רצץ מלך בבל איבן ומקש נפשו:

## Chapter 45

<sup>1</sup> הזכיר אשר דבר ירמיהו הנביה אל בדור ברורה בכתובו את הגדלים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקם גראנשיהו מלך היה לאמר:<sup>2</sup> כה אמר יהודיה אלקי ישאל עליך ברון: <sup>3</sup> אמרת איזנא לי פיסוף והוא גון על מואב געתו באנחלי ומונחה לא מצאתיס <sup>4</sup> כה | תאמר ALSO כה אמר היהה הנה אשרבניטי אן הרים ואת אשרטטעתי אני נתש ואת כל הארץ היא:<sup>5</sup> אתה תבקש לנו ואל תבקש לו הנה מביא רעה על כל בשר נאמיהו וגנתי לך את נפשך לשול על כל המקומות אשר תלרשם:

## Chapter 46

<sup>1</sup> אשר היה דבריהו אל ירמיהו הנביה על הגנים:<sup>2</sup> למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוד רצץ מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקם ביריאשו מלך יהודה:<sup>3</sup> ערכו מון צעה ואשו למולחה: אסקו הסוסים ועל הפרסים והתחזנו בלבבם מרכז הרמלחים לבשו הסרינה:<sup>5</sup> מדוע ראותי המה חתם נסיגם אחר בגוריים בחתם ומונסoso ולא הפני מגר מסביב נאמיהו:<sup>6</sup> אל ינס הילך ואל פולט הגבור צפונה עלייך נהר פרת שלו ונפל: <sup>7</sup> מיהי כאר עלה כנחות ותגעשו מימי: <sup>8</sup> מצרים כיאר עלה וכנחות יתגעושו מים ואמיר עלה אסחה ארץ עיר ושבי בה:<sup>9</sup> על הסוסים והתחלו הרכב יצאו הגבורים כוש ופטו תפשי מון ולדים תפשי דרי קשת:<sup>10</sup> וHAM הוה לאדני יהודיה צבאות ים נקמה להגנם מצוי ואכליה חרב שבלה ורזה מדם כי בח לאדני יהודיה צבאות באץ צפון אל נהר פרת:<sup>11</sup> עלי גלעד וקתו צר' בתוtal בת מצרים לשוא הרבייטי רפאות תעלה אזן לה:<sup>12</sup> שמעו נוי קלונ' וצחות מלאה האוזן כי גבור בגבור כלו ייחדי נשלו שניהם:<sup>13</sup> הדבר אשר דבר היה אל ירמיהו הנביה לבוא נבוד רצץ מלך בבל להמת את הארץ מצרים:<sup>14</sup> הגידו במצרים והשינו במנדל והשינו במנדל והחפנחס אנהו התיצב והקן לך פיאכללה חרב סבירה:<sup>15</sup> מהזוע נסחף אבירות לא עוד כי היה הדפס:<sup>16</sup> הרה כוש גמינקל אש אל רעהו ואחריו קומה | ובשנה אל על מענו ואל איז מולדתנו מפני חרב הזנה:<sup>17</sup> קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העבר המודע:<sup>18</sup> חייאנו נאמיה המלך יהודיה צבאות שמו כי כתבר בחרים וכקרמל בם יבוא:<sup>19</sup> כי גולע עשי לך ישבת בת מצרים כי נרף לשמה תהה ונצתה מאנו ישב:<sup>20</sup> געליה ופה פרעה מצרים קער מצפון בא בא. <sup>21</sup> גט שבירה בקרבה געלי מרבך ייגם מה הפנו נס יחידי לא עמדו כי ים אדים בא עליים עת פקדתם:<sup>22</sup> קולה כנחת שלג כי יתחליל וכל נברדנות בא לא כחטי עציים כרתו יערה נאמיהו כי לא יחרק כי רבו מארבה ואין להם מספר:<sup>24</sup> הובשה בת מצרים נתנה ביד עטצפנו:<sup>25</sup> אמר היה צבאות אלקי שראל הנה פוך אל אמן מנא ועל פרעה על מצרים ועל אלקי וועל מלוכה ועל פרעה ועל הבטחים בו:<sup>26</sup> גנטתום בוד מבקשי נפשם ביד נבוד רצץ מלך בבל וביד עכבי ואחריך תשכן כי מוקדם נאמיהו:<sup>27</sup> אתה אל תרוא עבד יעקב ואל תחת שראל כי הנה מושעך מרחוק ואתirezע הארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ומחריד:<sup>28</sup> אתה אל תרוא עבד יעקב נאמיהו כי אתה אני כי עשה כל הגנים | אשר הדחיק שרמה ואחר לא יצאה כליה ויסרתו למשפט וקיה לא אנרכיס

## Chapter 47

<sup>1</sup> אשר היה דבריהו אל ירמיהו הנביה אל פלשתים בטרם יכה פרעה את עזה:<sup>2</sup> כי אמר היהה הנה מים עליים מצפון והוא לנמל שוטף ושטפו הארץ ומלאה עיר ושב בה ועקב האלים והילל כל ישב הארץ:<sup>3</sup> מקהל שעת פרסת אביו מרעש לריבו חמוץ גלגו לאירה הפנו אבות אל בנים מרפון זדים:<sup>4</sup> עליהם הבא לשוד אט כל פלשתים להכרית לצר ולצדון כל שוד עזך פישיך יהודיה אט פלשתים שאירת איכפתור:<sup>5</sup> באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שאירת עמק עד מתי תתגדי:<sup>6</sup> הוי חרב להוה עד אנה לא תשקט האספי אל תעורה גרגע זדים:<sup>7</sup> איך תשקט ויהה צהלה אל אשקלון ואל חורם הם שם ועה:

## Chapter 48

## Chapter 49

לבן עטון כה אמר ויהוה הבנים אין לישראל אמ' יוריש און לו מודע ורש מלכם אַתְּ זֶדֶר ועמו עברני ישב:<sup>2</sup> لكن הבה נחים באם נאמ' יהוה  
והשמעתי אל-רבבת בניעומן תרעת מלכחה והיתה למל שסמה ובוניה באש תאצנה וירש ישראל אַתְּ יְשִׁישׁוּ אמר יהוה:<sup>3</sup> היליל חשבון כי  
שזכיה עזעננה בנות רבה קעננה שלום פָּדַנָּה והתשענטנה בנדירות כי מלכם בוגלה יער כהני ושורי וחיה:<sup>4</sup> מה-תמתלה בעמ' קים גז  
עמ'ker הוב השונגה הבטהה האצרתיה מי בזא אל: <sup>5</sup> הנגני מנגא עריך פחד נאמ' אדרני והוא צבאות מל'סבריך וגנדחתם אוש לפסי ואון  
מקבץ לניד: <sup>6</sup> ואחריכן אשעב את-שבות בניעומן נאמ' יהוה: <sup>7</sup> לאודם כה אמר יהוה צבאות האון עד רקמה בתימן אבקה עצה מלבנים  
נסרחה חכםם: <sup>8</sup> נסכו הפנו העמיקו לשbat שבי דזון כי אוד עשו הבאת עלי' עט פקדתו: <sup>9</sup> אַמְּבָצִים בָּאוּ לְרָא ושארו שעולות אס'גנבים  
בלילה השתיito דים: <sup>10</sup> כי-אינו חשופתי את-עישן גלי'ית' את-מסטורי ונכחנה לא יכול שיד זרען ואתוי ושכני' ואיננו:<sup>11</sup> עזבה יתמיר אמי אחיה  
אל-מנימיך עלי' תעטחו: <sup>12</sup> כי-כה | אמר יהוה הנה אשר-אין משפטם לשתוות הכסם שטן ושות' ואתה ה'oa נקה תנעה לא תנעה כי שתה  
תשתה: <sup>13</sup> כי נשבעת' נאמ' יהוה כישלחנה לחרפה לתוך ולקלה תkehה בצרה וכילעניה תהיעיה להרבות עולם: <sup>14</sup> שמואה שמעלית' מאת  
יהוה ואיר בגוים שלום התקבצו באו עליה וקומו למלחמה: <sup>15</sup> כי-הנה קען נטיר בגוים בזוי באדם: <sup>16</sup> תפצלתך השיא אטר-דזון לבר שכני'  
בחגיגי הסלע תפשי מרים גבעה כי-תגביה כנשר קענ' משם אוריין נאמ' יהוה: <sup>17</sup> כי-היתה אודם לשמה כל עבר עלי' שם ושרק'  
על-כל-מכותה: <sup>18</sup> מה-פְּתַת סדים וומרה ושכני' אמר יהוה לא-ישע שם אויש ולא-יאור בה בר-אדם: <sup>19</sup> הנה כאה' עליה מפאון הידן אל-גנה  
איתון כי-ארגעה אריצ�ו מעליה ומני בחור אל-שב תמן אט-לאיס' חבומ' צעריו הלאן אט-לאו' שיטים עלי'ם נורם: <sup>20</sup> لكن' שמען עצית' יהוה אשר יעוץ  
אל-אודם ומוחשבות'ו אשר חשב אל-שב תמן אט-לאיס' חבומ' צעריו על-כברה ויה לוב גבור' אודם ביעם ההוא קל'ב אשה מצראה: <sup>21</sup> לדמישק בזשה  
ביס' כיר' נשמען קולה: <sup>22</sup> הנה כנשר' עליה ודאה' ויפלש כנפי' על-כברה ויה לוב גבור' אודם ביעם ההוא קל'ב אשה מצראה: <sup>23</sup> לדמישק בזשה  
חמת' ואירפְּד כישמעה רעה שמען נמען ביס' דאגה השקט לא יכול: <sup>24</sup> רפתה דמשק הפנתה לנו' ורטט | החזקה צרה וחבלים אחותה  
בזילקה: <sup>25</sup> אויר לא-עזבה עיר תהלה קריית משוש': <sup>26</sup> لكن' ופל' בחוריה ברוחב'תיה וכל-אנש' המלחמה ילו' בו'ם ה'oa נאם יהוה צבאות:  
והatzti אש בחומת דמישק ואכל'ה ארמונות ברה'ד: <sup>28</sup> לא-זדר ולמלךות חצ'ר אשר הכה' נוכדראטור מל'רב'ל כה אמר יהוה קומו על-

**אל-קדר ושודו א-תבנין-קדם:** <sup>29</sup> אהיליהם יצאנטן קלחו וריעותיהם וכל-כליהם ומיליהם ישאו לגם וקראו עליהם מגור מסביב: <sup>30</sup> נסן ג'וז מאר העממיקו לשבת שבי חצור נאמ'יהוּה כייען עלי'ם נבגדראצר מלהרבבל עזעה וחשב עליהם משחבה: <sup>31</sup> קומו עלו אל-ג'ען שלוי יושב לבטה גאנט'יהו לא-דמלים ולא-ברחים לו בזק' ושכננו: <sup>32</sup> הנה גמליהם למ' והמון מוקנים לשלול וזרתים לכל'רים קצאיין פאה ומכל-עכבריו אבאי א-תאיידם נאמ'יהוּה: <sup>33</sup> והיתה חצור למןען תנום שמה עד'עלם לא-ישב שם אש ולא-יגור בה בראדים א-שר היה דבריהו אל-ירמייהו הנבניה אל-עלם בראשות מלכות צדקה קלא-רודה להאמו: <sup>34</sup> כה אמר'יהוּה צבאות הנהו שבר את-קשת עילם ראשית גבורתם: <sup>35</sup> ובבאתו אל-עלם ארבע רוחות מארבע קצות השמים זורתם לכל הרצות האלה ולא-יהי ה'ג'וי אשר לא-יבוא שם נקדי עולם: <sup>36</sup> והחתני את-עלם לפנינו א-ביהם ולפנינו | מבקשי נפשם וhabattiy עליהם | רעה א-תיךון א-פי נאמ'יהוּה שלחתי אחריהם א-תיה'הרב עד כלותי אותם: <sup>37</sup> ושמתינו בסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאמ'יהוּה: <sup>38</sup> והיה | באחרית הימים אשוב את-שבתי עילם נאמ'יהוּה: <sup>39</sup>

## Chapter 50

הזהר אשר דבר זהה אל-בבל אל-ארץ כשיום ביד ורמיהו הנביה:<sup>2</sup> ה'גלו בזゴם והשמעו שאוני השםינו אל-תכחדו אמרנו נלכדה בבל  
הבהיר במלחת מדריך המכשו עצבה חתו גוליה;<sup>3</sup> כי עליה עלייה גוי מצפון הוואי-ישת את ארצחה לשמה ולא-יהו יושב בה מה מארך ועד-המה גדו  
הלו;<sup>4</sup> בימים ההם נצעת הארץ נאמיה באבו בני-ישראל המה ובנירווודה ייחזו הלו ובעו ולכו ואתייהו אלהים יבקשו;<sup>5</sup> צען ישאלו  
דרר הנה פניהם באו ונלו אלייהו ברית עולם לא תשכח;<sup>6</sup> צאן אבודות-היה עמי רעים התעומם הרים שבבים מהר אל-גבעה הלא שכך  
רבכם;<sup>7</sup> כל-מושאים אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תמת אשר חטא לנו נה-צדוק ומוקה אבוניהם יהוה;<sup>8</sup> גדו מתוך בבל ומארך  
כשדים יצאו והו יעתודים לפניו;<sup>9</sup> כי הנה אנכי מעיר ומעליה על-בבל קהילוגם גדים מארץ צפון וערכו לה משם תלך חוץ כנבר  
משיל לא ישוב ריקם;<sup>10</sup> והוא-יה כשיום לשלל כל-שליה ושבעו נאמיה;<sup>11</sup> כי תשמח כי עליה שמי נחלתי כי תפושי כעילה דשה ותעהלי  
כאברים;<sup>12</sup> בשעה אמרם מאי חפירה יולדתכם הנה אחירות גום מדבר ציה וערקה;<sup>13</sup> מקצת יהוה לא משוב והו-יה שטעה כליה כל עבר  
על-בבל ושם וירק על-כל-מקוטיה;<sup>14</sup> ערכו על-בבל סבב כל-דריכי קשת ידו אלהי אל-חץ לייהו עלה;<sup>15</sup> הרעו עליה  
סבב-בנה וזה נפלו אשוויה נברשו חומוטה כי נקמות יהוה הנקמו בה כאשר עשתה שעולה;<sup>16</sup> קרתו זורע מבול ותפש מגל בעת  
קציר מפנין חרב היהנה איש אל-עמון יסנו ואיש לארצנו יסוס;<sup>17</sup> שה פוזה וישראל ארונות הדיוו הראשון אכלו מלך אשר ויה האחרון עצמוני  
בוכדראצר מלך בבל;<sup>18</sup> لكن כה-אמיר היהנה צבאות אלהי ישראל הנני פוך אל-מלך בבל ואל-ארץ כאשר פקדתי אל-מלך אשר;<sup>19</sup> ושבתי  
את-ישראל אל-בנחו ורעה הכרמל והבשן ובמר אפרים והגליד תשבע ונפשו;<sup>20</sup> בימים הרט בנטה הhay נאמיה בקוש א-תען ישראל  
ויאנוו ואתי-חתatta יהודה ולא תמצאייה כי אסליך לאשר אשוא;<sup>21</sup> על-הארץ מרומים עלה עלה ואלי-ישבי פקוד חרב והחרם אפרים  
א-יםיה ועשה הכל אשר צויתך;<sup>22</sup> קול מלחה באצץ ושרב גдол;<sup>23</sup> איך נגדע ושביר פטיש כל-הארץ איך היהת לשם בבל בגנים:<sup>24</sup>  
קשתין לך וגמ-גמלדת בבל ואת לא ידעת נמצאות גם-נתפשת כי ביהוה התגיר;<sup>25</sup> פתח יהוה את-אצזר וויאא את-כל-יעמו כימלאכה  
היא לא-דני יהוה צבאות הארץ;<sup>26</sup> בא-ולה מזק פתחו מאכתי סלוה כמי-ערמים והחרימות אל-תהי-לה שארית;<sup>27</sup> חרבו כל-פריה  
רדו לטבח הארץ עליום פיבא יומם עת פקדתם;<sup>28</sup> קול בסים ופליטים מארץ בבל להגדי בצען את-הנתקמת הוה אלהים נקמת היכל:<sup>29</sup>  
השמעו אל-בבל | רבים כל-דריכי קשת חנן עלייה סבב אל-יהו-פלטה שלמו-לה כפעלה בכל אשר עשתה שעולה כי אלהו זדה  
אל-קדוש ישראל;<sup>30</sup> רקן פפל בחוריה ברכבתיה וכל-אנש מלחתה קומו בום הוה נאמיה;<sup>31</sup> הנהו אל-ן-דון נאמ-אדני יהוה צבאות כ'  
בא יומך עת פקדתך;<sup>32</sup> כקשל דzon ונפל ואין לו מוקם והצטי אש-בערי ואכללה כל-סכבותו;<sup>33</sup>כה אמר יהוה צבאות שעזוקים בני-ישראל  
גנבי-יהוודה ייחדו וכל-שבחים החזקון גם מאנו שלחים;<sup>34</sup> אללים | חיל יהוה צבאות-שםו רב ירב את-דרים למען הרעיון את-הآلן והרינו  
לשיב בבל;<sup>35</sup> חרב על-כשדים נאמיה ואל-שב בבל ואל-שריה ואל-חכמיה;<sup>36</sup> חרב אל-הבדים ונאלו חרב אל-גבורה וחות;<sup>37</sup> חרב  
אל-סוסי ואל-רכוב ואל-כל-הערב אשר בתוכה והו לנשׂים חרב אל-אוצרתיה ובהו;<sup>38</sup> חרב אל-IMPLEMENTיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאים  
יתהלו;<sup>39</sup> لكن שבו צים את-איס ושבו בה בנوت עינה ולא-יתשב עוד לנצח ולא תשכנן עד-דור ודור;<sup>40</sup> כמוה-פכת אלהים את-יסדים  
את-עמלה ואת-שכני נאמיה העלה לא-יש ול-אייר בה בראדים;<sup>41</sup> הנה עם בא מצפון וגוי גDEL מלכים רבים יערו מירכתי-ארץ:  
קשת וcieן יחו-קו אחריה המה ולא ורחות קו-לט כים יהמה וטל-טוסים ירכבו עוזר כאוש למלחתה עליך בת-בבל;<sup>42</sup> שמע מלך-בבל  
את-শטעם ורפו ידיו צרה החזקתו חיל פילדה;<sup>43</sup> הנה כארה עליה מזאון הידן אל-גה איתן כי-ארעה ארוצם מעלה ועי בחר או אלה  
אפקד כת מ' קמונ' ומי' עזני ממי' רעה אשר עמד לפני;<sup>45</sup> لكن שמעו עצתי-יהו אשר יען אל-בבל ומוחשובתו אשר חשב אל-ארץ כשיום  
אם-לא יסחובם עזורי הצען אס-אל-שים עליהם נה;<sup>46</sup> מוקול-נתפשה בבל נרעשה הארץ ועה בגוים נשמע:

## Chapter 51

<sup>1</sup>כה אזכיר הינה הנהני מעור על-בבל ואל-ישבי לוב קמי רוח משחית: <sup>2</sup>ושלחתו לבבל | זרים יזרו ויבקשו את-ארצך כייהיו עלייה מסקב ב'iom רעה: <sup>3</sup>אל-ידיך ידריך פדורך קשטו ואל-יתעל בסירינו ואל-תפקלו אל-בחירה החרמו כל-צבאה: <sup>4</sup>ונפלעו חיללים באץ כשלים ומתקרים בחוץותיהם: <sup>5</sup>לא-יאלמן ושראל ויהודה מלאלה מיהוה צבאות כי ארצתם מלאה אשם מקודש ישראל: <sup>6</sup>כسو | מתוך בבל ומולתו איש נפשו

אל-תדרמו בעינה כי נקמה היא לאליהו גמול הוא משלם לה:<sup>7</sup> נסחוב בכל בידיהו משבירת כל הארץ מינה שתו גום על-כן תהלו גומי;<sup>8</sup> פתאם נפלה בבל ותשבר היללו עלייה קחו צרי למכאובה אול' תרפא;<sup>9</sup> רפאו את-בבל ולא נרפה עזביה וכל' איש לארכו כירגען אל-השדים משפלה ובשא עד-שחוקים;<sup>10</sup> יצא והוא את-צדוקינו באנו נספנה בצעון את-מעשה והוה אל-הינו;<sup>11</sup> חברו החצים מליאו השליטים העיר והוה אתרוח מלוי כי עלבבל מומתו להשתיהם כירגען ויה נקמת יהה נקמת הילן;<sup>12</sup> אל-חוותם בבל שא-ונס החולון המשמר הקומו שמלים הרכינו הארכים כי גומיים יהוה גמ' עשה את-אשר-דבָר אל-ישׁב בבל;<sup>13</sup> שכני עליומים רבים רבת אוצרת בא קצ' אמרת בצעון;<sup>14</sup> נשבע והוה צבאות בנספו כי אם-מלאותיך אדם בבל וענין עליון היד;<sup>15</sup> עשה אוון בכחו מכין תבל בחכמתו ובכובנותו נטה שרים;<sup>16</sup> ל科尔 תהו המון מים בשמיים ועל נשאים מקצה-ארץ ברקדים למטר עשה וצא רוח מצחתיו;<sup>17</sup> נבער כל-אך מלחעת הבש כל-צער מפסל כי שקר נסכו וארכות בם;<sup>18</sup> הבל המה מעשה מעתעים בעת פקדתם יאבדו;<sup>19</sup> לא-יכלה חלק יעקוב כי-ויצר הכל הוא ושבט נחלתו היה צבאות שמו;<sup>20</sup> מפצאתה לי קל' מלחתה ונפצעתי ברג'ום והשחוט בם מלבות;<sup>21</sup> ונפצעתי בם סוס ורבבו ונפצעתי בם רכב ורכבו;<sup>22</sup> ונפצעתי בך איש ואשה ונפצעתי בך זון ונבער ונפצעתי בך בוחר בותחה;<sup>23</sup> ונפצעתי בך רעה ועדתו ונפצעתי בך אכ'er אצמד� ונפצעתי בך פחות וסגנום;<sup>24</sup> שלחתן לבבל וכל' | וшибו שדים את-clrעתם אשר-עשו בצעון לעיניכם נאם והוה;<sup>25</sup> הנהנו אליך ה' הפשיח נאמ' יהוה המשיח את-כל הארץ וטיטי את-ידי עלייך וגלגוליך מרים-טלים ונתיר להר שופקה;<sup>26</sup> ולא-יקחו מפרק אבן לפנה ואבן למוסדות כי-שומות עולם תריה נאמ' יהוה:<sup>27</sup> שא-ונס בא-ץ' תקעו שופר בגוים קדשו עלי' גום השמייעו עלייה ממלכות אררט מפי ואשכען פקדו עלי' טפסר הקעליזיס כילק סקר:<sup>28</sup> קדשו עלייה גום א-תיפוחתיה וא-תיכל-סגניה ואת-כל-ארץ מושלתו;<sup>29</sup> ותרעש הארץ ותחל כי קמה על-בל מתחשוב יהוה לשום את-ארץ בכל לשמה מאון ישב;<sup>30</sup> חיל' גבור בבל להללים ושבו בקעדיות נשטה גבורת הוי לנשים הציתו משקנתיה נשברו ברייה;<sup>31</sup> אך לקראת-ץ' יוש מפיד לנקראת מגיד למלך בבל כינלאה עיר'ו מקצה;<sup>32</sup> והם-בערת נטאפשו וא-האגנים שרפו באש וא-נשי המלחמה נביהלו;<sup>33</sup> כה אמר יהוה צבאות אל-הו ישראל בת-בבל כנון עת-זריקה עד מעת וא-אה עת-הקצר לה;<sup>34</sup> אכלנו הממן בוכדראצל מלך בבל הציגנו כל' ריק בלענו כתון מלא כרשו מעדני הדחנו;<sup>35</sup> חמוץ' וא-רעל-בבל תא-מר שבחת ציוון ודמי אל-ישׁב כדים תא-מר ירושלם;<sup>36</sup> אכן כה אמר יהוה הנני-יב את-ריבר נקמת-ע' את-נקמתך והחרבי את-יממה והבשתי את-ימ-קורה;<sup>37</sup> והיתה בבל | לגלים | מעורתנים שם ושרה מאון ישב;<sup>38</sup> חילו ככפרים ישאגו נערו כנור ארויות;<sup>39</sup> בח'ם אשית את-משתיהם והשכרים למן עלי'ו ישון שנטיעלים ולא-יקיצו נאם והוה;<sup>40</sup> אורדים כרכים לטבוח כאילים עם-עתדים;<sup>41</sup> או' נילכה שער ותפפש תהלה כל-הארץ אויר היהת לשמה בבל בגוים;<sup>42</sup> עליה עלבבל הים בנחמו ליל' נכסתה;<sup>43</sup> ה' ערכ'ה לשמה הארץ וערבה הארץ או' ישב בהן כל-איש ולא-יעבר בהן בר-אדם;<sup>44</sup> ופקדתו על-בל בבל והצאי את-בלעו מפו ולא-ינhero אלוי עד גום גמ' חומת בבל נפלה;<sup>45</sup> צאו מתחכה עמי ומולטו או' את-הנפש מחרון א-ריהו;<sup>46</sup> פריר לברכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ גבא בשנה השמולה וחמס בארץ ומועל עלי-משל;<sup>47</sup> אכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסיל' בבל וכל-ארצה תבוש ולחליליה יפלו בתוכה;<sup>48</sup> ורוננו על-בל-שדים הארץ וכל' אשר בהם כי מצפון בואלה השודים נאמ' יהוה;<sup>49</sup> גם-בבל ליפול חיל' ישראל גם-לבבל נפלו חיל' כל-הארץ;<sup>50</sup> פללים מהר' הילכו אל-טעדו זכרו מרחוק את-יהו ירושלם טעה עלי-לבבכם;<sup>51</sup> נשנו כישמענו חרפה כספה כלמה פנינו כי בא זרים על-מקדי-שי בית יהוה;<sup>52</sup> אכן הנחיים באים נאמ' יהוה ופקדתי על-פסיל' ובכל-ארצה יאנק' חיל';<sup>53</sup> כי-תעל'ה בבל' השמים וכי-tab'ר מרים עזה מאתו באו שדים לה נאמ' יהוה;<sup>54</sup> קדול זקקה מבבל ושרב גודל מארץ כדים;<sup>55</sup> כי-ישׁך יהוה את-בבל ואבד ממנה קדול גודל המן גלים כדים רבים נתן שאון קולם;<sup>56</sup> כי בא עלייה עלבבל' שוד וילכדו גבורייה וגבורייה ושנין שנטיעלים ולא-יקיצו נאמ' המלך והוה צבאות חממות השרחרתי שריה וחכמיה פחוותיה וסגנונה וגבוריה וגבורייה ושנין שנטיעלים ולא-יקיצו נאמ' המלך והוה צבאות חממות;<sup>58</sup> כי-ה' אמר יהוה צבאות חממות בבל הרחבה ערער תתערער ושעריה הגבוקים באש יצתו ויגעו עמים בד'יך ולא-ימים בד'יך ויעפ'ס;<sup>59</sup> ה' דבָר אשר-צעה | ירמיהו הנב'א את-שריה בירנ'יה ברמחסיה בילק'ו את-צדוקינו מל'יהודה בבל בשנת הרבעית למלך ושרה שר מנוחה;<sup>60</sup> יקח'ו ורמי'ו את-כל-הרעיה אשר-tab'ו אל-בבל אל-ספר אוך את-כל-הקרים האלה הכתבים אל-בבל;<sup>61</sup> ואומר ירמיהו אל-שריה כב'א-בבל ורלאת וקראת את-כל-הדברים ה' אלה;<sup>62</sup> ואמרת' יהוה את-ה' דברת אל-המקום ה'ה' לה-הקריתו לבלי' ה'ות'ן ישב למאדים ועד-במה פישומות עולם תהוה;<sup>63</sup> והיה ככלה'ך לך א-ת-הספר ה'ה' תקש'ר עלי' און והשלכתו אל-תור פרת;<sup>64</sup> ואמרת' כה' תשקע בבל ולא-תקום מפען הרעה אשר-אנכי מביא עלייה יעפו עד-הפה דברי' ורמי'ו;

## Chapter 52

**1** בקרים שרים ואחת שנאה צדקהו במלכו' ואחת שעורה שנאה מלך בירושלם ושם אמרו חמיטל בתירמיהו מלבנהה:<sup>2</sup> שעש הרע בעני והוה כל אשר עשה הווקים:<sup>3</sup> כי | על אף שהוא היה ברושם והוויה עד השליכו אותם מעל פניו ימוך צדקהו במלך בבל: <sup>4</sup> וזה בשנה התשעת למלך בחמש העשר לחישט בטעור לחישט באנובודראצט מלרבכבל הוא וכלי חילו על ירושלם ויקנעו עליו ויבקן עליה יתבקא העיר במצור עד עשר עשרה שנה למלך צדקהה:<sup>6</sup> בחמש הרביעי בתשעה לחישט וייחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: <sup>7</sup> ותבעקע העיר וליאבניש המלחמה יברחו וצאו מהעיר ללה דורך שער בירחה מתחום אשר על גן הפלר וכשדים על העיר סבב וילכו דרכו הערבבה:<sup>8</sup> יירדפו חיל כבדים אחורי הפלר ושינו את צדקהה בערבת ירחו וכלי חילו נפלו:<sup>9</sup> יתפסו את הפלר ויעלו אותו אל מלך בבל רבלמה הארץ חמת וידבר אותו משפטים:<sup>10</sup> ישחת מלרבכבל את בני צדקהה לעניי וגם את כל שמי יהודה שחת ברכבתה:<sup>11</sup> ואת עני צדקהו עיר ויאסרו בנחשתם ויבאו מלרבכבל בבל ויתנהו בבית הפקידות עד יום מות:<sup>12</sup> בחמש החמש עשו לחישט ה' שנת תעשי שרה שנה למלך

ובוכדראצ'ר מלך בבל בא נבואראן' ריבטבחים עמד לפני מלך בבל בירושלים: <sup>13</sup> ישחרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בית ירושלם ואת כל בית הגדול שרב באש: <sup>14</sup> ואתיכ' כל חמות ירושלם סכוב נתקען כל-היל כשלים אשר אתר-ריבטבחים: <sup>15</sup> ונדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעור ואתי-הנפליים אשר נפלן אל מלך בבל ואית יתר האמון הגללה ובאזורן ריבטבחים: <sup>16</sup> ומולדות הארץ השאיר נבואראן ריבטבחים לקרים ולזבים: <sup>17</sup> ואת-עמדו' הנחשת אשר לבית יהוה ואתי-המקומות ואתי-ים הנחשת אשר לבית יהוה שבנו כשיים ושאו את כל-בוחשתם בבלה: <sup>18</sup> ואת-הסודות ואתר-הימים ואת-המזרעת ואת-הכפות ואת-הנחשת אשר-ישרתן בעם ליהו: <sup>19</sup> ואת-הפסדים ואתי-המחות ואתי-הסירות ואתי-המנחות ואתי-הכפות ואת-הנוקנות אשר זהב וא-כסף לך ריבטבחים: <sup>20</sup> העמודים | שנם הים אחד והבקר שרים עשר נחשת אשר-תחת המקומות אשר עשו המלך שלמה לבני יהוה לא-יהי משלול נחשתם כל-הכלים האלה: <sup>21</sup> והעמודים שמנה עשרה אפה קומה העמד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסבנו עבון ארבע אצבעות נבוב: וכתרת עלי נחשת וקומה הכתרת האחת חמוץ ושבכה ורומנים על-הគורת סכוב הכל נחשת וכאה לא-העמד השני ורמוניים: <sup>22</sup> הרמנם תשעים ושמונה רוחה כל-הרגmons מה עלה-השבה סכוב: <sup>23</sup> יקח ריבטבחים את-שריה כהן הראש ואת-צפניה כהן המשנה ואת-שלשת שמרי הסף: <sup>24</sup> מנהה עיר לך סריס אחד אשר-יה פקיד | על-אנשי המלחמה ושבעה אנשי פני-המלך אשר נמצאו בבל ואת ספר שער הצבעה את-עם הארץ ונשים איש עם הארץ הנמצאים בתוך העיר: <sup>25</sup> יקח אותך נבואראן ריבטבחים וילך אוותם אל מלך בבל ורבלה: <sup>26</sup> ייכה אותם מלך בבל ומתי ברוללה בא-רין חמת ויגל והוזה מעל אדמתה: <sup>27</sup> היה הולם אשר הילא נבוכדראצ'ר בשנת-שבע וחודם שלוש אלפים ותשעים ושלשה: <sup>28</sup> בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצ'ר מירשלם נפש שמנה מאות שלשים ושנים: <sup>29</sup> בשנת שבע וחודם לשנה לגולות יהוּק מלך יהודה בשנים עשר חיש בעשרים וחמשה לחיש נשא איז מלך בבל בשנת מלכותו אתר-אנש יהוּק מלך יהודה ויצא אותו מבית הכליא: <sup>30</sup> וידבר אותו טבות ויתן את כסלו ממול לכסא מלכים אשר את בבל: <sup>31</sup> ושנה את בגני קלוא אכל ללחם לפניו תמיד כל-ימי חייו: <sup>32</sup> וארכחו ארחות פמוד נתנה לו מאות מלך בבל דבריהם בזמנו עד יום מותן כל ימי חייו:

## **Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors**

eBible.org  
Clint Yale  
Dr. Maurice A. Robinson  
Ulrik Sandborg-Petersen  
Door43 World Missions Community